อานุภาพธรรมกาย

โดย

พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ. ๖

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

หลวงพ่อวัดปากน้ำ

ผู้ปฏิบัติได้ถึงธรรมกายและสอนวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า

อานุภาพธรรมกาย

โดย

พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖

เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

พ.โสภณ์ปุญญวฑฺฒโก

www.dhammakaya.biz

อานุภาพธรรมกาย
พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖
เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

ISBN: ๙๗๔-๘๖๕๑๔-๐-๑
พิมพ์ครั้งที่ ๑ , ตุลาคม , จำนวน ๓,๐๐๐ เล่ม
ปี พ.ศ. ๒๕๔๑

จัดพิมพ์โดย
วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ๗๐๑๓๐
โทร.(๐๓๒) ๒๕๔-๖๕๐ , ๒๕๓-๓๕๒

จัดทำรูปเล่ม/เรียงพิมพ์
พระสมาน กุสลจิตฺโต

ถ่ายภาพ
พระมหาธุวันต์ ปญฺญาวณฺโณ

แบบปก
พระภาสกร ปภากโร

พิสูจน์อักษร
พระวรพจน์ กนฺตวฑฺฒโน

พิมพ์ที่ :
โรงพิมพ์ เอกพิมพ์ไท โทร.888-8152

จัดจำหน่ายโดย
บริษัท เคล็ดไทย จำกัด โทร. ๒๒๕๙๕๓๖-๔๐

คติ ของ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
หลวงพ่อวัดปากน้ำ

รักษ์ร่างพอสร่างร้าย รอดตน
ยอดเยี่ยม "ธรรมกาย" ผล ผ่องแผ้ว
เลอเลิศล่วงกุศล ใดอื่น
เชิญท่านถือเอาแก้ว ก่องหล้าเรืองสกล

ประกอบเหตุ สังเกตผล ทนเอาเถิด ประเสริฐนัก
ไม่หยุด ไม่ถึงพระ ตัวหยุดนี่แหละ เป็นตัวสำเร็จ
ผลไม้ดก นกชุม น้ำเย็น ปลาชอบอาศัย

ด้วยความหมั่น มั่นใจ ไม่ประมาท
รักษาอาตม์ ข่มใจ ไว้เป็นศรี
ผู้ฉลาด อาจตั้งหลัก พำนักดี
อันห้วงน้ำ ไม่มี มารังควาน

ประกอบเหตุ สังเกตผล สนใจเถิด ประเสริฐนัก
ประกอบในเหตุ สังเกตในผล สนใจเข้าเถิด ประเสริฐดีนัก
ประกอบที่ในเหตุ สังเกตดูในผล สนใจหนักเข้าเถิด ประเสริฐดียิ่งนัก

ขุดบ่อล่อธารา ให้อุตส่าห์ขุดร่ำไป
ขุดตื้นตื้นน้ำบ่มี ขุดถึงที่น้ำจึงไหล

เกิดมาว่าจะมาหาแก้ว พบแล้วไม่กำ จะเกิดมาทำอะไร
สิ่งที่อยากก็หลอก สิ่งที่หยอกเขาก็ลวง ทำให้จิตเป็นห่วงใย
เลิกอยาก ลาหยอก รีบออกจากกาม เดิมตามขันธ์สามเรื่อยไป
เสร็จกิจสิบหก ไม่ตกกันดาร เรียกว่านิพพานก็ได้

คติธรรม

ของ หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

"เกิดมาว่าจะมาหาแก้ว พบแล้วไม่กำ จะเกิดมาทำอะไร สิ่งที่อยากก็หลอก สิ่งที่หยอกเขาก็ลวง ทำให้จิตเป็นห่วงใย เลิกอยาก ลาหยอก รีบออกจากกาม เดินตามขันธ์สามเรื่อยไป เสร็จกิจสิบหก ไม่ตกกันดาร เรียกว่านิพพานก็ได้"

คำอธิบาย

"เมื่อได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ผู้พอจะมีปัญญา ย่อมคิดแสวงหาธรรมอันประเสริฐ คือ พระรัตนตรัย แต่ถ้าได้พบพระพุทธศาสนาแล้ว กลับยังไม่ปฏิบัติให้ได้เข้าถึง รู้เห็น และเป็นพระรัตนตรัยด้วยตน ก็เสียชาติเกิด เพราะกิเลสกามและวัตถุกามอันเป็นมายาลวง ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตนแท้ถาวรของใคร ฉะนั้น ผู้มีปัญญาพึงละกิเลสกาม และวัตถุกามเสีย โดยดำเนินการศึกษาอบรมในกองศีล กองสมาธิ กองปัญญา อันมีนัยอยู่ในอริยมรรคมีองค์ ๘ พิจารณาสภาวธรรมให้เห็นแจ้งแทงตลอดอริยสัจ ๔ ในกายมนุษย์ กายทิพย์ กายรูปพรหม และในกายอรูปพรหม (การพิจารณาอริยสัจ ๔ ในแต่ละกาย ๔ กาย ก็รวมเป็นกิจ ๑๖) เป็นทางให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ก้าวล่วงข้ามโคตรปุถุชน เป็นพระอริยบุคคล ตามระดับภูมิธรรมที่ละสัญโญชน์ได้ คือ พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี และพระอรหันต์ การพิจารณาเห็นแจ้งแทงตลอดพระอริยสัจ ๔ ได้บรรลุมรรคผลนิพพานเป็นพระอริยบุคคลแต่ละระดับ ๔ ระดับ จึงรวมเป็นเสร็จกิจ ๑๖ ไม่ตกกันดาร ถึง "พระนิพพาน" ได้ ด้วยประการฉะนี้

พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล

คำนำ

ศิษยานุศิษย์ในศิษยานุศิษย์ พระเดชพระคุณ**หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** ได้ขอให้ข้าพเจ้าแสดงเรื่อง **"อานุภาพธรรมกาย"** ในโอกาสต่างๆ บ้าง ขอให้รวบรวมเรื่อง **"อานุภาพพระตระกูลวัดปากน้ำ"** คือ อานุภาพพระบูชารุ่นและพิมพ์ต่างๆ ที่**วัดหลวงพ่อสด-ธรรมกายาราม** ใน**สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี** ได้จัดสร้างขึ้น ลงพิมพ์ใน **"นิตยสารธรรมกาย"** บ้าง จัดพิมพ์ขึ้นเป็นหนังสือเล่มเล็กเล่มน้อยบ้าง กระจัดกระจายกันอยู่

บัดนี้ ท่าน**พระสมาน กุสลจิตฺโต** ได้มีอุตสาหะรวบรวม และขออนุญาตข้าพเจ้า จัดพิมพ์เป็นเล่ม เพื่อเป็นข้อมูลให้สาธุชนและอนุชนรุ่นหลังต่อๆ ไป ได้ศึกษาทำความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านสอนให้ปฏิบัติถึงธรรมกายและพระนิพพาน ว่าให้ผลดีแก่ผู้ตั้งใจศึกษาสัมมาปฏิบัติด้วยอิทธิบาทธรรม **เป็นเครื่องบำบัดทุกข์** และ **บำรุงสุขได้จริงอย่างไร** โดยมิได้มุ่งหมายที่จะแสดงคุณวิเศษของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ แต่**เพื่อชี้แสดง "อานุภาพวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า" ตามที่มีได้จริงเป็นได้จริงอย่างไร เป็นสำคัญ** ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว อานุภาพวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้านั้น มีกว้างขวางมากมายนับประมาณมิได้ เพราะขึ้นชื่อว่า **"วิชชา"** ย่อมประกอบพร้อมด้วย **"อภิญญา"** คือ คุณวิเศษหรือความสามารถพิเศษ ทั้งในระดับโลกิยธรรมและโลกุตตร-ธรรม ตามระดับบุญบารมีของแต่ละท่านที่ได้เคยสั่งสมอบรมมา และตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ ซึ่งไม่เท่ากัน

เมื่อศิษยานุศิษย์ในศิษยานุศิษย์ ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อฯ

มีความปรารถนาจะจัดพิมพ์หนังสือ "**อานุภาพธรรมกาย**" นี้ขึ้น โดยขอรวบรวมจากบทความและประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติพระสัทธรรมนี้ **เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาสัมมาปฏิบัติของสาธุชน** และ**อนุชนรุ่นหลังต่อๆ ไป ข้าพเจ้าจึงยินดีอนุญาต หาไม่แล้ว อานุภาพวิชชาธรรมกายนี้ ก็จะสูญสิ้นไปตามมรณกรรมของผู้ปฏิบัติพระสัทธรรมนี้ และของผู้ที่ได้เคยมีประสบการณ์มาดีแล้ว เป็นเหตุให้อนุชนรุ่นหลังสูญเสียโอกาสที่จะได้เรียนรู้คุณวิเศษของการปฏิบัติพระสัทธรรมนี้ไปอย่างน่าเสียดาย เป็นการเสียชาติเกิดโดยแท้**

ข้าพเจ้าจึงขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของท่านพระสมานกุสลจิตฺโต ตลอดทั้งผู้ให้ความสนับสนุนอุปถัมภ์ และผู้ช่วยเหลือให้การจัดพิมพ์หนังสือนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและบารมีธรรมของพระเดชพระคุณ**หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** และของ**พระอุปัชฌาย์ครูอาจารย์ทุกท่าน** จงดลบันดาลให้ท่านพระสมาน คณะผู้จัดพิมพ์และผู้อุปถัมภ์ทุกท่าน จงเจริญด้วยพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า และจงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ สุขสมบูรณ์บริบูรณ์ด้วย มนุษย์สมบัติ สวรรค์-สมบัติ และนิพพานสมบัติ ทุกท่านทุกคน ตลอดกาลนานเทอญ

(พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล)
เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี
๑๔ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๑

สารบัญ

อานุภาพธรรมกาย

อิทธิปาฏิหาริย์ และ อานุภาพธรรมกาย มีจริงอย่างไร

๑. ความหมายของคำว่า "ปาฏิหาริย์" และคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และ ที่คล้ายกัน ๖

๑.๑ อิทธิปาฏิหาริย์ ๖

๑.๒ อาเทสนาปาฏิหาริย์ ๑๐

๑.๓ อนุสาสนีปาฏิหาริย์ ๑๐

๑.๔ มโนมยิทธิ ๑๓

๑.๕ บุญญฤทธิ์ หรือ บุญญาภินิหาร ๑๗

๒. การเกิดอิทธิปาฏิหาริย์ **๒๔**

๒.๑ เหตุปัจจัยภายใน ให้เกิดวิชชาและอภิญญา อันปรากฏเป็นอิทธิปาฏิหาริย์ ๒๔

๒.๒ เหตุปัจจัยภายนอกที่ต่อต้าน หรือสนับสนุน เป็นตัวแปรสำคัญ ให้อิทธิปาฏิหาริย์ เกิดขึ้นได้ดีหรือไม่เพียงใดอีกด้วย ๒๘

๒.๓ วิธีทำวิชชา ก็เป็นเหตุปัจจัยที่สำคัญ ที่จะให้มีกำลังฤทธิ์ มีอานุภาพมาก ๓๗

๓. ปาฏิหาริย์/บุญญฤทธิ์ ด้วย "อานุภาพธรรมกาย" ๓๘
๓.๑ ความหมายของอานุภาพธรรมกาย ๓๘
๓.๒ พระพุทธคุณ ๔๑
๓.๓ อานุภาพพิเศษของวิชชาธรรมกาย เป็นธรรมเครื่องบำบัดทุกข์ บำรุงสุข แก่สัตว์ ๔๒

๔. สรุป ๔๘
๔.๑ ปาฏิหาริย์ทั้ง ๓ เป็นวิชชาในระดับโลกิยะ ๔๘
๔.๒ ปาฏิหาริย์ทั้งหลาย เกิดได้ ก็เสื่อมได้ ๔๙
๔.๓ ปาฏิหาริย์และบุญญฤทธิ์ ด้วยอานุภาพธรรมกาย สูงสุดกว่าปาฏิหาริย์อื่นใดทั้งสิ้น ๕๐

ธรรมบรรยาย

ธรรมบรรยาย เรื่อง "อานุภาพธรรมกาย" ๕๓

การสร้างพระสมเด็จธรรมกาย (ตระกูลวัดปากน้ำ)

๑. พระสมเด็จธรรมกาย (ตระกูลวัดปากน้ำ) ๘๖
๒. การเจริญภาวนาอธิษฐานจิต และ เจริญพุทธมนต์ ๘๖
๓. การสร้างสิ่งมงคลสักการะของวัดหลวงพ่อสดฯ (ชนวนมวลสารธาตุกายสิทธิ์) ปี พ.ศ.๒๕๔๐ ..... ๘๗
๔. การสร้างสิ่งมงคลสักการะของวัดหลวงพ่อสดฯ (ชนวนมวลสารธาตุกายสิทธิ์) ปี พ.ศ.๒๕๔๑ ..... ๙๐

ประสบการณ์ อานุภาพวิชชาธรรมกาย

- วิชชาธรรมกายช่วยนำมาซึ่งความสันติสุข ๙๙
- วิชชาธรรมกายช่วยแก้โรค ๑๐๒
- วิชชาธรรมกายสลายหมอกที่สนามบินลาครอสส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ๑๐๖
- รอดจากการถูกจี้ เพราะพระพุทธคุณ พระผงสมเด็จ-ธรรมกาย และพระผงรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ ๑๑๐
- รอดตายเพราะอานุภาพธรรมกาย ๑๑๒
- รอดตายและกิจการค้าเจริญ เพราะอานุภาพธรรมกาย ๑๑๔
- พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗ ช่วยรักษาโรคให้แก่ "พระครูโพธารามพิทักษ์" อย่างอัศจรรย์ ๑๑๖
- อานุภาพอัศจรรย์ พระผงวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในต่างแดน ๑๑๘
- ลูกนายธนาคารรอดตายด้วยพระสมเด็จธรรมกายคุ้มครอง ๑๒๒
- ประสบการณ์พระผงสมเด็จธรรมกาย พิมพ์ธาตุ ๖ ..... ๑๒๓
- ตายแล้วฟื้น ๑๒๖

ภาคผนวก

- วิธีบูชาพระตระกูลวัดปากน้ำ ๑๓๕
- พระวัดปากน้ำ และ พระตระกูลวัดปากน้ำ ทรงอานุภาพ เพราะเหตุใด? ๑๔๐

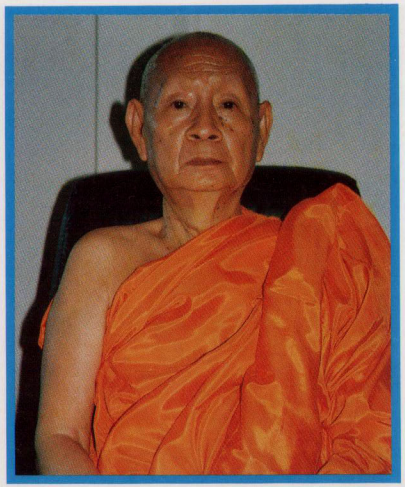

พระเดชพระคุณพระภาวนาโกศลเถร (วีระ คณุตฺตโม)

รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ผู้เป็นสัทธิวิหาริกในพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

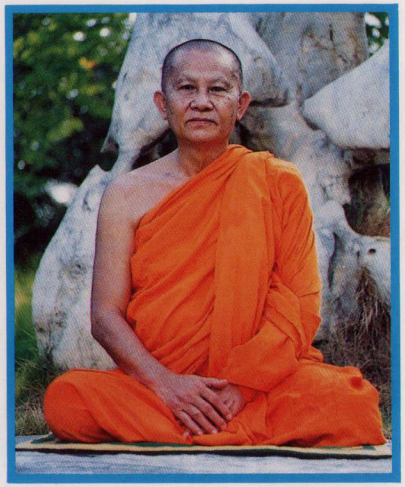

พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ป.ธ.๖

เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

ผู้ปฏิบัติและสอนภาวนาตามแนววิชชาธรรมกาย

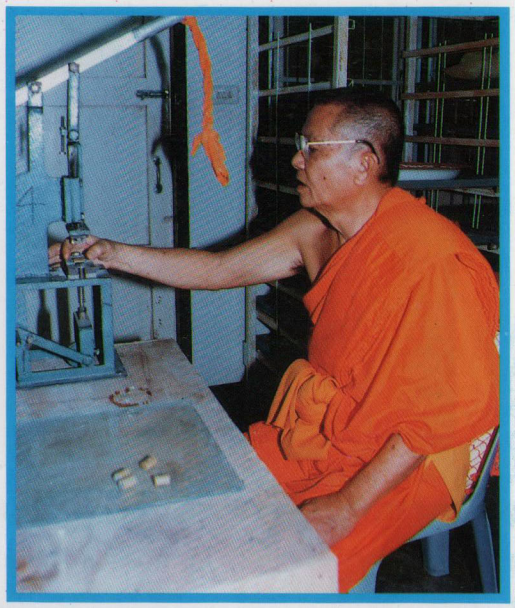

หลวงพ่อเจ้าอาวาสฯ พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล
กดพิมพ์พระสมเด็จธรรมกาย เป็นปฐมฤกษ์

หลวงพ่อเจ้าอาวาสฯ พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล
ใส่ทองลงเบ้าหล่อพระพุทธรูปบูชาต่างๆ

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูปบูชาต่างๆ ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

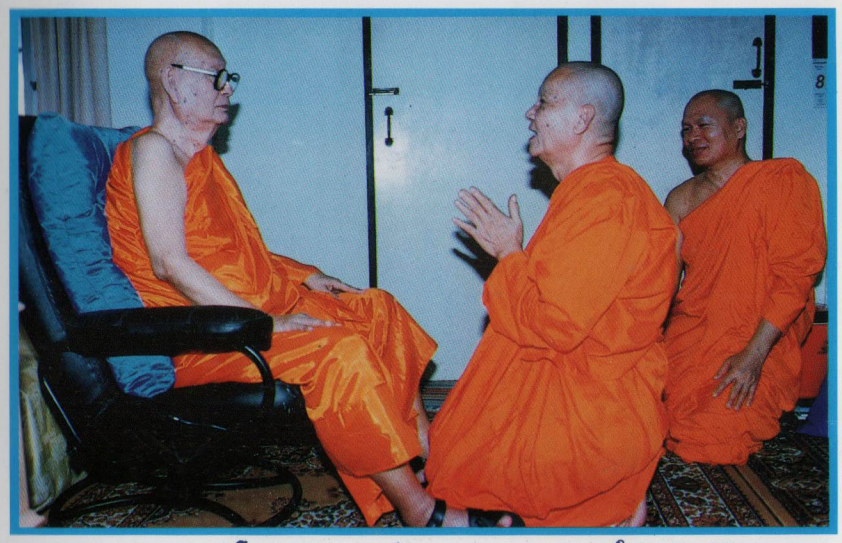

หลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร *รองเจ้าอาวาส และอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ*
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ อาจารย์ผู้ถ่ายทอดวิชชาธรรมกาย ให้แก่
*หลวงพ่อเจ้าอาวาสฯ พระมหา**เสริมชัย ชยมงฺคโล***
ตั้งแต่หลวงพ่อเจ้าอาวาส ท่านยังเป็นฆราวาส

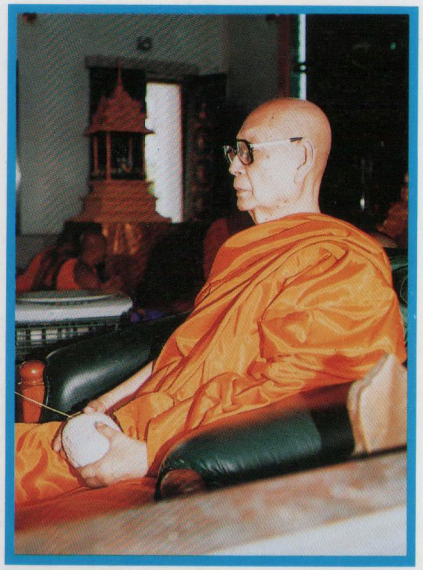

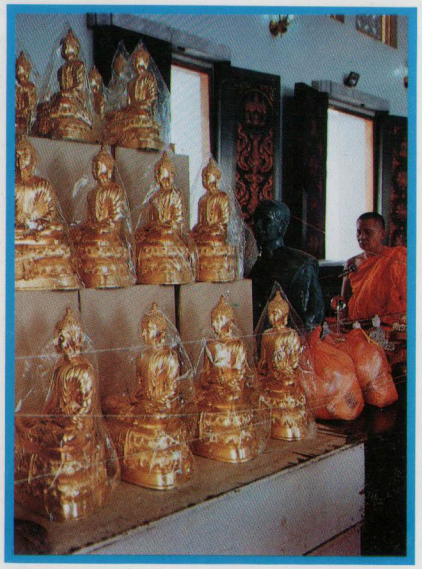

หลวงพ่อเจ้าอาวาสฯ **พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล**
นั่งเจริญภาวนา พร้อมด้วยพระภิกษุสามเณรผู้ถึงธรรมกาย
โดยมีหลวงพ่อ**พระภาวนาโกศลเถร** รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่
ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ผู้เป็นอาจารย์ เป็นประธานในพิธี

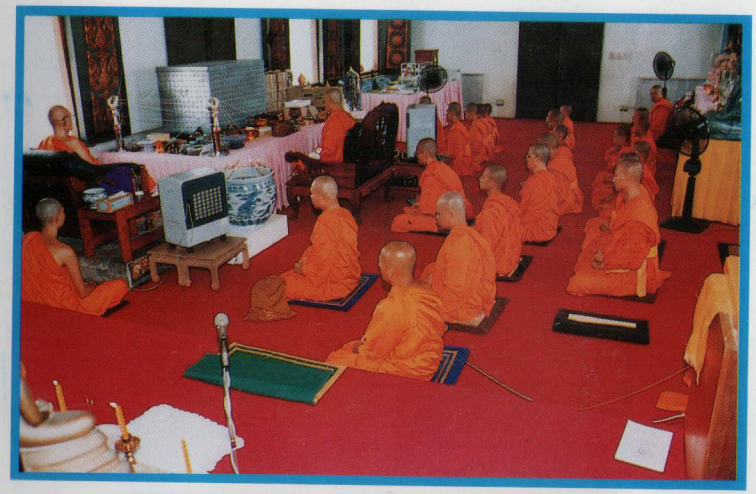

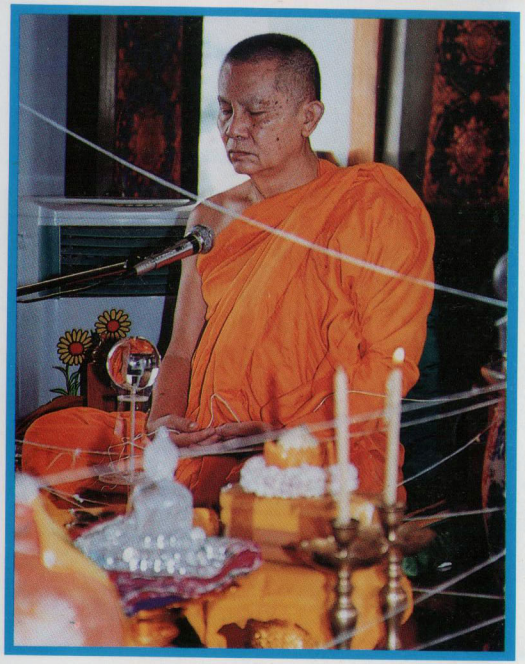

พระเดชพระคุณหลวงพ่อ**พระภาวนาโกศลเถร** ประธานในพิธีเจริญภาวนา
แล้วหลวงพ่อเจ้าอาวาสฯ **พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** นำพระภิกษุสามเณร
วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ผู้ถึงธรรมกาย เจริญภาวนาทับทวีความศักดิ์สิทธิ์
แก่พระรุ่น-พิมพ์ต่างๆ วันละ ๒-๓ รอบ ในระหว่างเทศกาลเข้าพรรษา

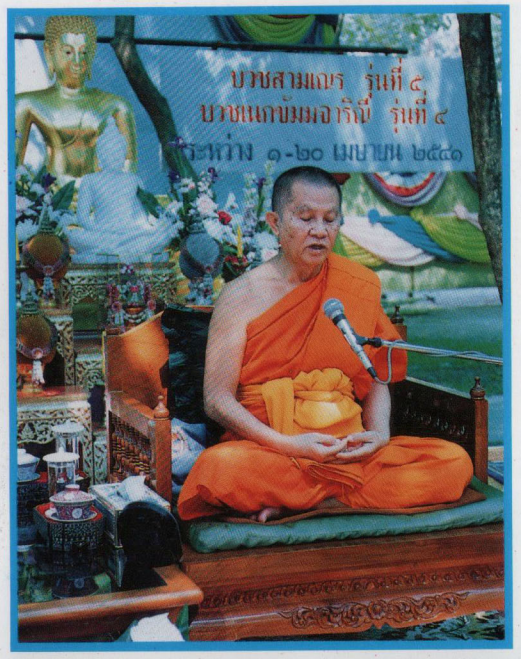

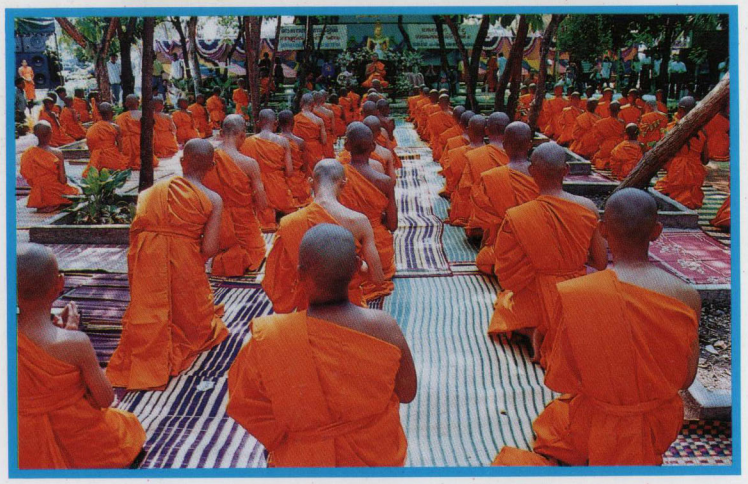

หลวงพ่อเจ้าอาวาสฯ ***พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล*** *สอนภาวนาธรรม แก่พระภิกษุสามเณร เพื่อสืบต่อวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ได้ปฏิบัติและแนะนำสั่งสอนศิษยานุศิษย์ไว้ดีแล้ว*

กิจกรรมการเผยแพร่ธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกาย

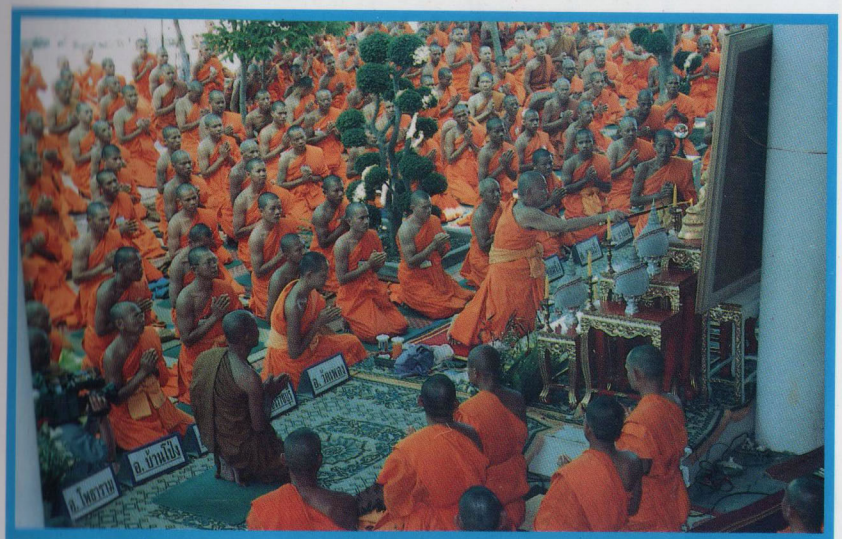

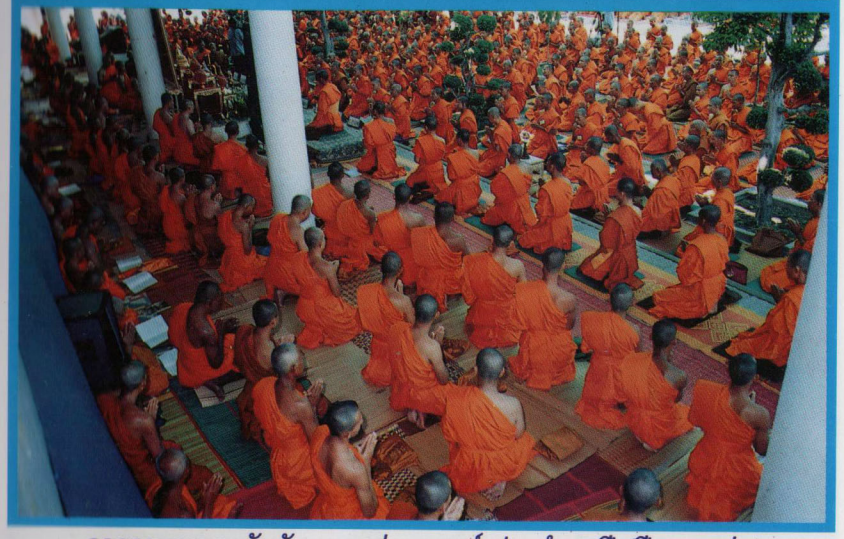

การอบรมพระกัมมัฏฐานแด่พระสงฆ์ ประจำทุกปี (ปีละ ๒ รุ่น)

รุ่นกลางปี ระหว่าง ๑-๑๔ พฤษภาคม, รุ่นปลายปี ๑-๑๔ ธันวาคม และ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม จัดพิธีเจริญจิตตภาวนา ถวายพระราชกุศล เนื่องในพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา และพิธีสำคัญต่างๆ

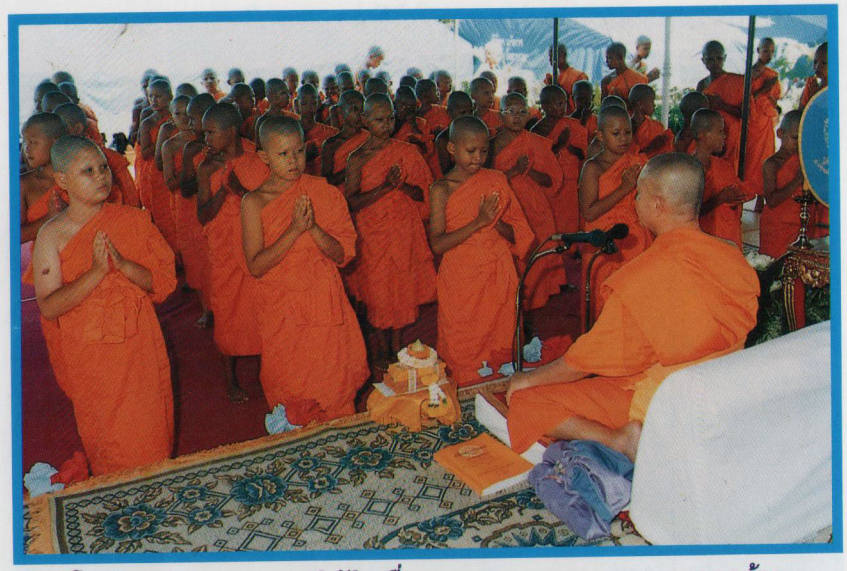

โครงการอบรมธรรมปฏิบัติ เพื่อเยาวชน บวชสามเณร ภาคฤดูร้อน

ทุกวันที่ ๑-๒๐ เมษายน ของทุกปี

โครงการอบรมธรรมปฏิบัติ แก่นักเรียน, นักศึกษา, เยาวชน และสาธุชนทั่วไป ประจำทุกเดือนๆ ละประมาณ ๒ รุ่น

อานุภาพธรรมกาย

อิทธิปาฏิหาริย์
และ
อานุภาพธรรมกาย
มีจริงอย่างไร

“

...จิตของผู้ที่เข้าถึงและเป็นธาตุธรรมฝ่ายบุญกุศลเพียงนี้ ย่อมเกิดวิชชาและอภิญญาได้ดีโดยธรรมชาติ และเมื่อกระดิกจิต หรือ อธิษฐานจิตเพื่อสิ่งใดๆ ในทางที่ชอบ ย่อมเกิดขึ้นได้อย่างน่าอัศจรรย์ ด้วยบุญนั้นจึงชื่อว่าบุญญฤทธิ์ ผู้ที่ตั้งใจประกอบแต่ความดีด้วยสัมมาทิฏฐิ และแก่กล้ายิ่งๆ ขึ้นไปเป็นบารมี อุปบารมี ปรมัตถบารมี จนเต็มส่วนที่ตั้งความปรารถนาบรรลุมรรคผลนิพพานไว้ในระดับใด ก็ยิ่งสามารถประกอบเหตุปัจจัยเป็นวิชชา เป็นบุญญฤทธิ์ คือ ความสำเร็จด้วยอำนาจของบุญให้ปรากฏผลสำเร็จเป็นที่น่าอัศจรรย์ อันปราศจากโทษได้มากเพียงนั้น...

”

อิทธิปาฏิหาริย์ นั้นมีได้ เป็นจริงได้ ถ้าหากผู้กระทำสามารถประกอบเหตุปัจจัยให้เป็น**วิชชา** คือ ความเห็นแจ้ง รู้แจ้ง หรือ**อภิญญา** ความรู้ความสามารถพิเศษ อันให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์นั้นได้สำเร็จ

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เคยตรัสแก่เกวัฏฏคหบดีว่า

“เกวัฏฏะ นี่ปาฏิหาริย์ ๓ อย่างที่เราได้ทำให้แจ้งด้วยปัญญาอันยิ่งเอง แล้วประกาศให้ผู้อื่นได้รู้ ๓ อย่างอะไรเล่า?

๓ อย่าง คือ **อิทธิปาฏิหาริย์ อาเทสนาปาฏิหาริย์** และ**อนุสาสนี-ปาฏิหาริย์**”[๑]

และพระพุทธองค์ได้เคยตรัสแก่สังคารวพราหมณ์ ณ ที่แห่งหนึ่ง อีกว่า

“พราหมณ์ ปาฏิหาริย์ ๓ อย่างมีอยู่ ๓ อย่างอะไรบ้าง? คือ **อิทธิปาฏิหาริย์ อาเทสนาปาฏิหาริย์ อนุสาสนีปาฏิหาริย์**”

พรหามณ์ทูลถามต่อไปว่า “ข้าแต่พระโคดมผู้เจริญ เว้นพระโคดมเสีย ภิกษุอื่นสักรูปหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ประกอบด้วยปาฏิหาริย์ ๓ นี้มีอยู่หรือ?”

พระพุทธองค์ได้ตรัสตอบว่า “พราหมณ์ **มี** มิใช่หนึ่งร้อย มิใช่สองร้อย มิใช่สามร้อย มิใช่สี่ร้อย มิใช่ห้าร้อย มีมากกว่านั้นอีกที่ประกอบด้วยปาฏิหาริย์ ๓ อย่างนี้”

พราหมณ์ทูลถามต่อไปว่า “ข้าแต่พระโคดมผู้เจริญ ก็เดี๋ยวนี้ภิกษุเหล่านี้อยู่ที่ไหนเล่า?”

---

[๑] พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๙, ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค, ข้อ ๓๓๙, หน้า ๒๗๓-๒๗๔

พระพุทธองค์ได้ทรงตอบว่า "พราหมณ์ อยู่ในหมู่ภิกษุสงฆ์นี้เอง"[1]

"**อิทธิปาฏิหาริย์**" นี้เป็นพระพุทธภาษิตจากพระโอษฐ์ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ว่า มีได้ เป็นได้ แต่เพื่อความเข้าใจดี จึงใคร่ขอนำท่านผู้อ่านมาทำความเข้าใจในความหมายของคำว่า "**อิทธิปาฏิหาริย์**" และคำอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกันหรือคล้ายคลึงกัน แล้วจึงมาทำความเข้าใจในเหตุให้เกิดปาฏิหาริย์ และผลของปฏิหาริย์ ทั้งที่เป็นคุณและเป็นโทษ ซึ่งพระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้ว่า ปาฏิหาริย์นี้ไม่ทรงยกย่อง ปาฏิหาริย์นี้ไม่ทรงโปรดให้แสดงต่อไป

๑. ความหมายของคำว่า "ปาฏิหาริย์" และคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และที่คล้ายกัน

๑.๑ อิทธิปาฏิหาริย์

ปาฏิหาริย์ คือ ฤทธิ์ การแสดงฤทธิ์ต่างๆ ได้ เป็นอัศจรรย์ คำว่า **ปฏิหาริย์** หมายถึง การกระทำที่ให้เห็นเป็นอัศจรรย์, การกระทำที่ให้บังเกิดผลเป็นอัศจรรย์ ส่วนคำว่า **อิทธิ** หรือ **ฤทธิ์** นั้น หมายถึง อำนาจศักดิ์สิทธิ์, อำนาจที่บันดาลผลสำเร็จ, ความสำเร็จ, ความเจริญงอกงาม

อิทธิปาฏิหาริย์ จัดเป็นหนึ่งใน**วิชชา** คือความเห็นแจ้ง ความรู้แจ้ง ความรู้วิเศษ ๘ ประการ และ **อภิญญา** คือ ความรู้ยิ่ง, ความรู้เจาะตรง

[1]พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๒๐ อังคุตตรนิกาย ติกนิบาต, ข้อ ๕๐๐, หน้า ๒๑๗-๒๒๑.

ยิ่งยวด, ความรู้ชั้นสูง, ความสามารถพิเศษ ๖ ประการ **วิชชา ๘ ประการนั้น**[1] **ครอบคลุมถึงอภิญญา ๖ ประการ**[2] **นั้นด้วย** กล่าวคือ

(๑) **วิปัสสนาวิชชา** ญาณอันนับเนื่องเข้าในวิปัสสนา กล่าวคือ ปัญญารู้แจ้งในสภาวะของธรรมชาติที่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่งว่าเป็นอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา อย่างไร

(๒) **มโนมยิทธิ** ฤทธิ์คือความสำเร็จทางใจ

(๓) **อิทธิวิธี** การแสดงฤทธิ์ได้

(อิทธิปาฏิหาริย์ สงเคราะห์เข้าอยู่ในวิชชานี้)

(๔) **ทิพพโสต** หูทิพย์

(๕) **เจโตปริยญาณ** ความหยั่งรู้กำหนดใจผู้อื่น กล่าวคือ รู้ใจผู้อื่น

(อาเทสนาปฏิหาริย์สงเคราะห์เข้าในวิชชานี้)

(๖) **ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ** การระลึกชาติได้

(๗) **ทิพพจักขุ** ตาทิพย์

(๘) **อาสวักขยญาณ** ปรีชาหยั่งรู้การทำอาสวกิเลสให้สิ้นไป

ในวิชชาทั้ง ๘ ประการนี้ ตั้งแต่ ข้อ (๒) ถึงข้อ (๗) ชื่อว่าโลกิยอภิญญา ๖ เฉพาะข้อ (๘) ท่านจัดเป็นโลกุตตรอภิญญา

ตั้งแต่ข้อ (๑) ถึงข้อ (๗) จัดเป็น**โลกิยวิชชา** ซึ่งเป็นอุปการะต่อ**โลกุตตรวิชชา** (ความรู้พิเศษให้พ้นโลกได้) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "**วิปัสสนา-วิชชา**" (ญาณอันนับเนื่องในวิปัสสนา) เป็นโลกิยวิชชาขั้นพื้นฐาน อันช่วย

[1]พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๙, ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค, ข้อ ๑๓๑-๑๓๘, หน้า ๑๐๑-๑๑๒

[2]พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๑๑, ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค, ข้อ ๔๓๑, หน้า ๓๐๗-๓๑๐.

ให้ **"โลกุตตรปัญญา"** คือ ปัญญารู้แจ้งในพระอริยสัจจธรรม กล่าวคือ ทุกขสัจ, สมุทัยสัจ, นิโรธสัจ และมรรคสัจ **เกิดและเจริญขึ้น** ให้สามารถปหานสัญโญชน์ให้สิ้นไปและได้บรรลุมรรคผลนิพพานตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้

เฉพาะวิชชาที่ ๘ ปรีชาญาณหยั่งรู้ในการทำอาสวกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ เป็นพระอรหันตขีณาสพต่อไป จัดเป็น**โลกุตตรวิชชา** หรือ **โลกุตตรอภิญญา** คือ เป็นความรู้ความสามารถพิเศษ ช่วยให้บรรลุมรรคผล นิพพาน นั่นเอง

วิชชา ๘ และ **อภิญญา ๖** นี้ ต่างเป็นเหตุปัจจัยและอุปการะเกื้อหนุนกันและกันอีกด้วย อย่างเช่น

พระมหาโพธิสัตว์เจ้า เมื่อก่อนแต่จะตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น ในคืนวันที่จะตรัสรู้นั้น พระโพธิสัตว์เจ้าได้ทรงเจริญภาวนาสมาธิถึงจตุตถฌาน จนพระหทัยสงัดจากกิเลสนิวรณ์ อ่อนโยนควรแก่งานแล้ว จึงน้อมไปเพื่อ **ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ** ระลึกชาติของพระองค์เองและของผู้อื่นหรือสัตว์อื่นถอยหลังออกไป นับภพนับชาติไม่ถ้วน ก็ได้ทรงพบว่าพระองค์เองก็ดี สัตว์โลกอื่นๆ ก็ดี ตราบใดที่ยังไม่บรรลุพระอรหัตตผล ต่างก็ยังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในภพน้อยภพใหญ่ทั้งหลาย เป็นสุขบ้าง เป็นทุกข์บ้าง หมุนเวียนเปลี่ยนไปตามเครื่องล่อเครื่องหลงไม่มีที่สิ้นสุด นี้จัดเป็นการบรรลุ**วิชชาที่ ๑** ในยามต้นแห่งราตรี

ครั้นถึงยามกลางแห่งราตรี พระโพธิสัตว์เจ้าก็บรรลุ**วิชชาที่ ๒**

กล่าวคือ เมื่อทรงเจริญภาวนาสมาธิถึงจตุตถฌาน อันให้จิตสงัดจากกิเลสนิวรณ์ เป็นจิตที่อ่อนโยน ควรแก่งานแล้ว ก็น้อมไปเพื่อ **จุตูปปาตญาณ** ด้วยทิพพโสตและทิพพจักษุอภิญญา ตรวจดูบุพพกรรมของสัตว์โลกทั้งหลายที่เป็นไปตามกรรม สุขบ้าง ทุกข์บ้าง และได้ทรงหยั่งรู้เห็นว่าสัตว์ทำกรรมดีบ้าง กรรมชั่วบ้าง อย่างนั้นๆ จะได้รับผลกรรมอย่างนั้นๆ จึงได้ทรงเกิดธรรมสังเวช สลดจิตคิดเบื่อหน่ายในการครองขันธ์ (ขันธ์ ๕) เพราะทรงเห็นโทษภัยของสังสารจักรอันไม่มีที่สิ้นสุดนี้

จึงได้ทรงพิจารณาสืบสาวหาเหตุปัจจัยแห่งความทุกข์ และโทษภัยทั้งหลายเหล่านี้ ได้ทรงเห็นเหตุในเหตุต่างๆ จนถึงต้นๆ เหตุของความทุกข์ของสัตว์โลกทั้งหลายว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันให้เกิดความทุกข์ได้อย่างไร ชื่อว่าการพิจารณา**ปฏิจจสมุปบาทธรรม** และทรงเห็นแจ้งใน**อริยสัจ ๔** แล้วทรงน้อมไปเพื่อ**อาสวักขยญาณ** คือ**ปรีชาหยั่งรู้วิธีทำอาสวกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ** นับเป็น**วิชชาที่ ๓** เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ คือ ทั้งได้เห็นแจ้งและทั้งรู้แจ้งในพระอริยสัจ ๔ และธรรมอย่างอื่นหมด (ทั้งสังขตธาตุ สังขตธรรม และอสังขตธาตุ อสังขตธรรม) อย่างทะลุปรุโปร่ง พร้อมด้วย **วิชชา อภิญญา** และ**ญาณ** อันเป็นธรรมเครื่องโปรดสัตว์อย่างบริสุทธิ์ และ สมบูรณ์ทุกอย่าง ชื่อว่าพระพุทธองค์ได้ทรงบรรลุ**พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ** ในยามปลายแห่งราตรีนั้นเอง[๑]

---

[๑] พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๔, วินัยปิฎก มหาวิภังค์, ข้อ ๓, หน้า ๖-๙, และ พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๑๑, ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค, ข้อ ๒๒๘, หน้า ๒๓๒.

อาสวักขยญาณนั้น จึงเป็น **"วิชชาที่ ๓"** เป็นโลกุตตรวิชชา อันเป็นธรรมเครื่องให้บรรลุมรรค ผล นิพพาน ด้วยประการฉะนี้

ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ จุตูปปาตญาณ และ **อาสวักขยญาณ** จึงชื่อว่า **"วิชชา ๓"**

๑.๒ อาเทสนาปาฏิหาริย์

ปาฏิหาริย์ คือ การรู้วาระจิตของผู้อื่น หรือ ทายใจผู้อื่นได้

๑.๓ อนุสาสนีปาฏิหาริย์

ปาฏิหาริย์ คือ อนุสาสนี คำสอนเป็นจริง สอนให้เห็นจริง นำไปปฏิบัติได้ผลสมจริงเป็นอัศจรรย์ กล่าวคือ คำสอนที่เป็นสัจจธรรม อันให้ผู้อื่นรู้แจ้งเห็นจริงในพระสัทธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ หรือให้นำไปปฏิบัติได้ผลสมจริง ซึ่งจัดเป็นอภิญญา คือ ความรู้ยิ่ง ความสามารถพิเศษ หรือ วิชชาคือความเห็นแจ้ง รู้แจ้ง รู้วิเศษ ที่สำคัญ อันช่วยในการชี้แนะสั่งสอนอบรมกล่อมเกลาจิตใจทั้งของตนเอง และของผู้อื่นให้เข้าถึงพระรัตนตรัย ให้รู้แจ้งในพระสัจจธรรม เพื่อกำจัดกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน เหตุแห่งทุกข์ทั้งหลาย และได้บรรลุมรรค ผล นิพพาน ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง

อนุสาสนีปาฏิหาริย์ นี้เอง ที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแสดงไว้ว่า

"บางท่านย่อมพร่ำสอนอย่างนี้ว่า จงตรึกอย่างนี้ อย่าตรึกอย่างนี้ จงมนสิการ(ทำไว้ในใจ)อย่างนี้ อย่ามนสิการอย่างนี้ จงละสิ่งนี้ จงเข้าถึง

สิ่งนี้อยู่เถิด."[๑]

เฉพาะในเกวัฏฏสูตร ในทีฆนิกาย อธิบายเพิ่มเติม โดยยกเอาการที่พระพุทธเจ้าเสด็จอุบัติในโลก แล้วทรงสั่งสอนธรรม ทำให้คนมีศรัทธาออกบวช บำเพ็ญศีล สำรวมอินทรีย์ มีสติสัมปชัญญะ สันโดษ เจริญฌาน บรรลุอภิญญาทั้ง ๖ และ จบลงด้วย**อาสวักขยญาณ**เป็น **พระอรหันตขีณาสพ** ว่า การสอนได้สำเร็จผลอย่างนั้นๆ ล้วนแต่เป็น **อนุสาสนีปาฏิหาริย์**

วิชชา หรือ **อภิญญา** เช่นนี้ ย่อมมีผู้สามารถทำได้ มีได้ เป็นได้หลายระดับคุณธรรม ผู้ที่ประกอบเหตุปัจจัยเป็นวิชชาหรืออภิญญาได้หลายอย่าง และยิ่งบริสุทธิ์ ก็ยิ่งช่วยส่งเสริม**อนุสาสนีปาฏิหาริย์**ให้สูงขึ้นแก่กล้าขึ้นได้มาก

ในระดับปุถุชนผู้ตั้งใจปฏิบัติธรรมด้วยอิทธิบาทธรรม ขึ้นไปถึงพระอริยบุคคลในชั้นต้นๆ ก็อาจจะทรงอภิญญาหรือวิชชาได้หลายอย่าง เช่น **ทิพพโสต, ทิพพจักษุ, มโนมยิทธิ, อาเทสนาปาฏิหาริย์,** หรือ **เจโตปริยญาณ** แต่มีมาก มีน้อย มีหยาบ มีละเอียด ยิ่งกว่ากัน ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้

พระอริยเจ้าตั้งแต่ชั้นพระอนาคามีขึ้นไป (ยกเว้นพระอรหันต์ประเภทสุกขวิปัสสกะ) ส่วนมากจะถึงพร้อมด้วยวิชชาและอภิญญาหลายอย่างประกอบกันยิ่งกว่า และบริสุทธิ์กว่าในระดับต้นๆ ที่กล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความบรรลุ**จตุปฏิสัมภิทา** อันได้แก่

---

[๑] พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๙, ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค, ข้อ ๓๔๑, หน้า ๒๗๖.

๑. **อัตถปฏิสัมภิทา** ปัญญาแตกฉานในผลอันเกิดแต่เหตุ

๒. **ธรรมปฏิสัมภิทา** ปัญญาแตกฉานในเหตุที่ให้เกิดผล

๓. **นิรุตติปฏิสัมภิทา** ปัญญาแตกฉานในภาษาอันเป็นบัญญัติแห่งปฏิสัมภิทาทั้ง ๒

๔. **ปฏิภาณปฏิสัมภิทา** ปัญญาแตกฉานในปฏิภาณ กล่าวคือ มีปัญญาว่องไว เฉียบแหลมคม ไหวพริบดี ในการโต้ตอบปฏิสัมภิทาทั้ง ๓ ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว และชัดแจ้ง

อนุสาสนีปาฏิหาริย์ของท่านก็ยิ่งบริสุทธิ์และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น **พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ทรงอภิญญา และวิชชาที่บริสุทธิ์ครบถ้วนทุกประการ พร้อมด้วยญาณอันเป็นธรรมเครื่องช่วยโปรดสัตว์** ได้แก่ **อาสยานุสยญาณ** คือ**ปรีชาหยั่งรู้อัธยาศัยของสัตว์** (ทั้งมนุษย์ และอมนุษย์) ทั้งหลายโดยตลอดว่ามีอัธยาศัยดี เลว ประณีต หยาบ ละเอียดต่างกันอย่างไร และ **อินทริยปโรปริยัตติญาณ** คือ ปรีชาหยั่งรู้อินทรีย์ คือ ธรรมที่เป็นใหญ่ในกิจของตน ของสัตว์ทั้งหลาย ได้แก่ สัทธินทรีย์, วิริยินทรีย์, สตินทรีย์, สมาธินทรีย์ และ ปัญญินทรีย์ ว่าแก่กล้าหรือยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงใด จึงยิ่ง**เป็นผู้ทรงอนุสาสนีปาฏิหาริย์อย่างบริสุทธิ์และสมบูรณ์ที่สุด เต็มฐานะบรมครูของเหล่ามนุษย์และเทวดา มาร พรหมทั้งหลาย**

ส่วน**พระโพธิสัตว์** ผู้ปรารถนาพุทธภูมิ และกำลังบำเพ็ญพุทธการกธรรม คือ ธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธเจ้า หรือกำลังบำเพ็ญ

อธิการ คือ การบำเพ็ญบารมีต่างๆ ย่อมเจริญอนุสาสนีปาฏิหาริย์ได้ตามระดับภูมิธรรมที่ท่านปฏิบัติได้ อันเทียบกับภูมิธรรมของพระอริยเจ้าในระดับต่างๆ นั้นเอง และบางท่านที่บำเพ็ญอธิการมาแก่กล้ามากแล้วก็ยิ่งทรง**อนุสาสนีปาฏิหาริย์มากสมควรแก่ภูมิธรรม และบารมีของท่านเหมือนกัน**

อนุสาสนีปาฏิหาริย์นี้เองที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงยกย่องว่าประเสริฐกว่า ประณีตกว่า ทรงคุณค่ากว่าปาฏิหาริย์อื่นทั้ง ๒ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพราะอนุสาสนีปาฏิหาริย์เป็นธรรมเครื่องช่วยทั้งตนเองและผู้อื่นให้รู้จักกระทำตนให้เป็นที่พึ่งแห่งตน เพื่อความเป็นอิสระ คือ หลุดพ้นจากสัญโญชน์กิเลสเครื่องร้อยรัดให้ติดอยู่กับโลก และให้สามารถพ้นทุกข์ได้จริง

ยังมีคำอื่นๆ ที่มีความหมายคล้ายหรือเกี่ยวเนื่องกันกับอิทธิ-ปาฏิหาริย์อีก เช่น

๑.๔ มโนมยิทธิ

ฤทธิ์ คือ อำนาจศักดิ์สิทธิ์ หรือ ความสำเร็จทางใจ

ข้อแตกต่างระหว่าง อิทธิปาฏิหาริย์ กับ **มโนมยิทธิ** ก็คือ **อิทธิปาฏิหาริย์** นั้นเป็นปรากฏการณ์อันน่าอัศจรรย์ที่ปรากฏออกมา ณ ภายนอก ให้ผู้อื่นรู้เห็นได้ด้วย อย่างเช่น การเกณฑ์และการเก็บหรือละลายเมฆ หมอก ลม พายุ ฝน ลูกเห็บ และหิมะ การทำฟ้าคะนอง การเหาะเหินเดินอากาศ หรือเดินบนผิวน้ำ (ถ้าให้ผู้อื่นเห็นด้วย) หรือการปาฏิหาริย์กายหลายๆ กาย ให้ผู้อื่นเห็นได้ เป็นต้น

ส่วน **มโนมยิทธิ** เป็นปรากฏการณ์อันน่าอัศจรรย์ที่ปรากฏขึ้นเฉพาะภายใน กล่าวคือ ผู้ทำเป็นผู้รู้เห็นเอง หรือมีแต่เฉพาะผู้ทรงคุณธรรมระดับเดียวกันหรือเหนือกว่า จึงจะรู้เห็นได้ ณ ภายใน หรือด้วยใจ เช่น การใช้ทิพพจักษุตรวจดูวาระจิตของผู้อื่น หรือ อธิษฐานจิตไปดูนรกสวรรค์ ซึ่งเป็นการรู้เองเห็นเอง เป็นต้น

ปรากฏการณ์บางอย่างก็เป็นทั้ง**อิทธิปาฏิหาริย์** และ **มโนมยิทธิ** เช่น การใช้ วลาหกเทพ หรือ วิรุณเทพ หรือ นาค ให้ช่วยเกณฑ์เมฆหรือช่วยทำฟ้าคะนอง การไต่ถามข่าวทางไกลจากเทพยดา หรือการทำวิชชา "เก็บ" เหตุวิบัติ ภัยพิบัติ ภัยสงคราม ภัยธรรมชาติ หรือแก้โรคต่างๆ เป็นต้น

การใช้พุทธจักษุของธรรมกาย ไปรู้เห็นสภาวะความเป็นไปในอายตนะนิพพาน ไม่จัดเป็นมโนมยิทธิ โดยนัยนี้ เพราะพุทธจักษุเป็นคุณธรรมระดับโลกุตตระ คือ **เหนือโลก** หรือ**พ้นโลก** (แม้เพียงชั่วคราวด้วยสามารถแห่งวิขัมภนวิมุตติ) อันเป็นผลญาณของผู้ปฏิบัติธรรมที่ได้ถึงธรรมกาย หรือได้โคตรภูญาณ มีนิพพานเป็นอารมณ์ หรือได้ผ่านโคตรภูญาณ ก้าวล่วงข้ามโคตรปุถุชน ด้วยมรรคจิตและมรรคปัญญาปหานสัญโญชน์กิเลสเครื่องร้อยรัดให้ติดอยู่กับโลก ได้บรรลุมรรค ผลนิพพาน เป็นพระอริยบุคคล ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้แล้ว

ข้อที่คล้ายกันของ อิทธิปาฏิหาริย์ กับ มโนมยิทธิ ได้แก่

๑. ต่างก็เป็นวิชชาหรืออภิญญาระดับโลกิยะด้วยกัน ซึ่งอาจเกิดมีได้ทำได้ เป็นได้ ถ้าผู้ประกอบเหตุปัจจัยเป็นวิชชานั้น ประกอบเหตุปัจจัย

ได้ถูกส่วน เป็นวิชชา หรือ อภิญญาที่จะให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ หรือมโนมยิทธิ นั้นได้สำเร็จ กล่าวคือ

ถ้าประกอบเหตุปัจจัยได้คุณภาพ และ มีกำลังพอให้เกิดได้ ปาฏิหาริย์ก็เกิด ถ้าเหตุปัจจัยที่ประกอบขึ้นเป็นวิชชา หรือ อภิญญานั้นผิดสูตร ไม่ถูกส่วน ไม่ได้คุณภาพ หรือมีกำลังไม่พอที่จะเกิดอิทธิปาฏิหาริย์ได้ ปาฏิหาริย์นั้นก็ไม่เกิด

คุณธรรมในระดับโลกิยธรรมเช่นนี้ เกิดขึ้นไม่แน่นอน เป็นไปตามระดับภูมิธรรมและวิชชาหรืออภิญญาที่ปฏิบัติได้ คุณธรรมดังกล่าวนี้ จึงมีได้และก็เสื่อมได้ เช่น ในยามที่เจ็บไข้ได้ป่วย หรือ มีธุรกิจการงานมาก อันทำให้ระดับสมาธิเสื่อมลง หรือปล่อยให้กิเลสฟุ้งมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับปุถุชนผู้ยังขาดสติสัมปชัญญะด้วยปัญญาอันเห็นชอบ และขาดความสังวรระวัง ได้แก่ อินทรีย์สังวร ศีลสังวร และญาณสังวร อันเป็นธรรมเป็นเครื่องรักษากาย วาจา และใจ

๒. ทั้ง**อิทธิปาฏิหาริย์** และ **มโนมยิทธิ** ต่างก็ต้องกระทำที่ **"ใจ"** ที่เป็นสมาธิดีพอสมควรแล้วด้วยกันทั้งนั้น

๓. ผู้ที่ทำได้แสดงได้ มีตั้งแต่ระดับพระอริยเจ้าลงไปถึงปุถุชน และแม้คนนอกพระพุทธศาสนา อย่างเช่น ฤาษีชีไพรก็มีทำได้แสดงได้ และมีทำได้แสดงได้ตั้งแต่ก่อนพุทธกาลเสียด้วยซ้ำไป

๔. ความจริงปาฏิหาริย์ทั้ง ๒ อย่างนี้ ต่างก็เป็นธรรมเครื่องส่งเสริมคุณสมบัติของผู้ทรงคุณธรรมนี้ เช่นเดียวกันกับทรัพย์สินเงินทองข้าวของเครื่องใช้ไม้สอย หรือเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งหลาย ให้เป็นผู้มี

คุณสมบัติดีเหนือผู้อื่น แต่ก็เป็นคุณสมบัติที่ประกอบด้วยเหตุปัจจัยปรุงแต่ง ได้แก่ ศีลกุศล ทานกุศล และภาวนากุศล ซึ่งต้องตกอยู่ในอาณัติแห่งพระไตรลักษณ์ คือ ความเป็นอนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา เช่นเดียวกันกับโลกิยทรัพย์อื่นทั้งหลาย ผู้ใดหลงยึดมั่นถือมั่นด้วยตัณหา และทิฏฐิ คือ ความเห็นผิดแล้วย่อมเกิดทุกข์ตามส่วน **ปาฏิหาริย์ ๒ อย่างนี้** จึงจัดเป็นพวก**อภิสังขารมาร** ซึ่งมี**คุณอนันต์ แต่ถ้าหากประมาทขาดสติปัญญาเครื่องรักษาตน ก็อาจจะเป็นโทษภัยแก่ผู้หลงผิด ทั้งผู้ทำอิทธิ-ปาฏิหาริย์นั้น** และ**ผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องได้เสมอ**

พระอรหันตขีณาสพแม้ท่านจะทำได้ มีได้ และทรงคุณธรรมนั้นอย่างสูงอยู่ แต่ท่านได้วิมุตติหลุดพ้นจากความยึดมั่นถือมั่นด้วยตัณหาและทิฏฐิ คือ ความหลงผิดเสียแล้ว ท่านจึงมีคุณธรรมนั้นอยู่โดยสักแต่ว่ามี ท่านแสดงออกก็สักแต่ว่าแสดง เมื่อเห็นจำเป็น เพื่ออนุเคราะห์ผู้อื่น หรือเพื่อประกอบ**อนุสาสนีปาฏิหาริย์** มิใช่แสดงด้วยความปรารถนาลามก[๑] หรือเพื่อลาภ สักการะ สรรเสริญ สุข ส่วนตัว หรือเพื่อสนองกิเลสตัณหาของผู้ใดทั้งสิ้น แม้สัตบุรุษในระดับรองลงมาจากพระอรหันต์ผู้ทรงสติปัญญาเครื่องรักษาตน ก็ย่อมจะดำเนินตามรอยพระอรหันต-ขีณาสพ หรือพระอริยเจ้าทั้งหลายโดยทางนั้นเหมือนกัน แม้จะไม่ได้คุณภาพที่สมบูรณ์นัก ก็ปฏิบัติส่งไปในแนวนั้นแหละได้

[๑] ลามก หมายถึง ต่ำช้า, เลวทราม, ไม่จำกัดว่าใช้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับเพศ กามารมณ์

๑.๕ บุญญฤทธิ์ หรือ บุญญาภินิหาร

คำว่า **อภินิหาร** หมายถึง **อำนาจแห่งบารมี, อำนาจแห่งบุญที่ได้สร้างสมไว้**

คำว่า **บุญ** หมายถึง **คุณความดี** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หมายถึงอาการของจิตใจที่ดีขึ้น เจริญขึ้น สะอาดบริสุทธิ์จากกิเลสเครื่องเศร้าหมองยิ่งขึ้น ได้แก่ ความดีจาก

(๑) **การเสียสละ** หรือ **การบริจาคทาน** นับตั้งแต่**อามิสทาน** ทานคือการให้วัตถุสิ่งของ สูงขึ้นไปเป็น**ธรรมทาน** ได้แก่ การปฏิบัติธรรมเพื่อกำจัดกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน เหตุแห่งทุกข์ทั้งหลายเอง และการให้ธรรมเป็นทาน ด้วยการแสดงธรรมเป็นต้น และถึง**อภัยทาน** ทานคือการให้อภัยซึ่งกันและกัน ไม่ถือโทษโกรธพยาบาทซึ่งกันและกันด้วยความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน

(๒) **การรักษาศีล** คือ เจตนางดเว้นจากความประพฤติปฏิบัติทางกาย ทางวาจา ที่เป็นการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เป็นความประพฤติปฏิบัติที่เรียบร้อยดีไม่มีโทษ

(๓) **การออกบวช** หรือ **การประพฤติพรหมจรรย์** ซึ่งตามความหมายอย่างแคบ ได้แก่ การงดเว้นจากการเสพเมถุน แต่ความหมายอย่างกว้างได้แก่ การเจริญอริยมรรคมีองค์ ๘ ประการ

(๔) **การเจริญปัญญารู้แจ้งในพระสัจจธรรม** นับตั้งแต่ระดับ**วิปัสสนา-ปัญญา** คือ **ปัญญารู้แจ้งในสภาวะของธรรมชาติที่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง** คือ **สังขตธรรมทั้งหลายทั้งปวง** ว่ามีสามัญญลักษณะ คือ

มีลักษณะที่เป็นอย่างเดียวกันหมด กล่าวคือ **เป็นอนิจจัง ทุกขัง** และ **อนัตตา** และปัญญาที่สูงขึ้นไปถึง**โลกุตตรปัญญา** คือ **ปัญญารู้แจ้งในทุกข์ ในเหตุแห่งทุกข์ ในสภาวะที่ทุกข์ดับเพราะเหตุดับ** และ**หนทางปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์ตามที่เป็นจริง** และเห็นแจ้งในสภาวะของธรรมชาติที่ไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง คือ **วิสังขาร** ได้แก่ **พระนิพพาน** และ **อายตนะนิพพาน** ว่ามีสภาวะอย่างไร และไม่ต้องตกอยู่ในอาณัติแห่งพระไตรลักษณ์อย่างไร

(๕) **การประกอบความเพียรชอบใน ๔ สถาน** คือ เพียรละบาปอกุศลที่เกิดขึ้นแล้วในสันดาน เพียรระวังมิให้บาปอกุศลเกิดขึ้นในสันดานอีก เพียรยังกุศลให้เกิดขึ้นในสันดาน และเพียรรักษากุศลที่เกิดขึ้นแล้วมิให้เสื่อม

(๖) **ความอดทนต่อความยากลำบาก** ในการมุ่งมั่นประกอบกรรมดีโดยสัมมาทิฏฐิ อดทนต่อความทุกข์ยากลำบากกาย และอดกลั้นต่อการละความชั่ว อดกลั้นต่ออารมณ์ที่ไม่ดีไม่งามที่ไม่ชอบใจ ซึ่งผ่านมากระทบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และ ใจ เป็นต้น

(๗) **ความมีสัจจะ** หรือ **ความตั้งใจจริงที่จะประกอบกรรมดี ละเว้นกรรมชั่ว ชำระจิตใจให้ใสสะอาดบริสุทธิ์** เพื่อความบรรลุมรรคผลนิพพานด้วยสัมมาทิฏฐิอย่างไร ก็มุ่งมั่นดำเนินต่อไป ไม่ย่อท้อถอยหลัง หรือไม่ทอดทิ้งวางธุระกลางคัน

(๘) **ความตั้งใจ มุ่งมั่นที่จะประกอบกรรมดี ละเว้นความชั่ว ทำใจให้สะอาดบริสุทธิ์จากเครื่องเศร้าหมอง** และความมุ่งมั่นบำเพ็ญบารมีเพื่อ

ความบรรลุมรรคผลนิพพานโดยสัมมาทิฏฐิอย่างไร ก็มุ่งมั่นดำเนินต่อไปให้สำเร็จมรรค ผล นิพพาน ตามที่มุ่งหมายไว้นั้น

(๙) **ความปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมโลกทั้งหลาย** ให้อยู่ดีมีสุขด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ ดังเช่นที่เรามี หรือที่ยิ่งๆ กว่าเรา และความสงสารเพื่อนร่วมโลกอื่นทั้งหลาย ปรารถนาที่จะให้เขาพ้นทุกข์เหมือนเรา หรือยิ่งกว่าเรา

(๑๐) **ทำใจมัธยัสถ์เป็นกลางวางเฉย ไม่ยินดียินร้ายได้** เมื่อเห็นเพื่อนร่วมโลกทั้งหลายกำลังประสบความทุกข์เดือดร้อน อันเราเองช่วยเหลืออะไรอีกต่อไปไม่ได้แล้ว

รวมเป็นคุณความดี ๑๐ ประการใหญ่ๆ ด้วยกัน **บุญ** หรือ **คุณความดี** นี้ปรากฏขึ้นที่ **ใจ** ณ ศูนย์กลางกำเนิดธาตุธรรมเดิม ซึ่งตั้งอยู่ตรงศูนย์กลางกาย สามารถรู้เห็นได้ด้วย **ตา** คือ **ญาณพระธรรมกาย**

บุญแต่ละอย่างเหล่านี้มีอุปการะและสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน และเมื่อแก่กล้าหนักขึ้น ก็จะปรากฏเห็นเป็นดวงกลมใส และขยายส่วนโตขึ้นๆ เรื่อยๆ จนเต็มส่วน ขนาดมาตรฐานปานกลาง คือ ของผู้ที่อธิษฐานสร้างบารมีเพื่อความบรรลุมรรคผลนิพพานในระดับปกติสาวก ประมาณเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ คืบของผู้เป็นเจ้าของ และจะโตยิ่งกว่านี้สำหรับผู้ปรารถนาความบรรลุพระอรหัตตผลในระดับที่สูงยิ่งไปกว่า เช่น ในระดับอสีติมหาสาวก พุทธอุปัฏฐาก อัครสาวก หรือสูงขึ้นไปเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า และพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นต้น

บุญแต่ละอย่างเหล่านี้ เมื่อแก่กล้ายิ่งขึ้น จะขยายส่วนโตขึ้นได้

ประมาณ ๑ คืบแล้วนั้น ก็จะกลั่นตัวเองเป็น **"บารมี"** ที่ใสละเอียดยิ่งขึ้นไปกว่าดวงบุญอีก ได้ประมาณเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ องคุลีมือ ซ้อนอยู่ที่ตรงกลางดวงบุญนั้นเอง ชื่อว่า **บารมี ๑๐ ทัศ** คือ **ทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมบารมี ปัญญาบารมี วิริยบารมี ขันติบารมี สัจจบารมี อธิษฐานบารมี เมตตาบารมี** และ **อุเบกขาบารมี**

บารมี ที่แก่กล้ายิ่งขึ้นและขยายโตได้ขนาดประมาณ ๑ คืบ ก็จะกลั่นตัวเองเป็น **"อุปบารมี"** ที่ใสละเอียดยิ่งกว่าดวงบารมี ได้ประมาณ ๑ องคุลีมือ ซ้อนอยู่ตรงกลางดวงบารมีนั้นเอง ชื่อว่า **ทานอุปบารมี ศีลอุปบารมี เนกขัมมอุปบารมี ปัญญาอุปบารมี วิริยอุปบารมี ขันติอุปบารมี สัจจอุปบารมี อธิษฐานอุปบารมี เมตตาอุปบารมี** และ **อุเบกขาอุปบารมี**

อุปบารมี เมื่อแก่กล้ายิ่งขึ้นไป และขยายโตได้ประมาณ ๑ คืบ ก็จะกลั่นตัวเองเป็น **"ปรมัตถบารมี"** ที่ใสสะอาดขึ้นไปกว่าดวงอุปบารมี ได้ประมาณ ๑ องคุลีมือ ซ้อนอยู่ตรงกลางดวงอุปบารมีนั้นเอง ชื่อว่า **ทานปรมัตถบารมี ศีลปรมัตถบารมี เนกขัมมปรมัตถบารมี ปัญญา-ปรมัตถบารมี วิริยปรมัตถบารมี ขันติปรมัตถบารมี สัจจปรมัตถบารมี อธิษฐานปรมัตถบารมี เมตตาปรมัตถบารมี** และ **อุเบกขาปรมัตถบารมี**

เมื่อ**ปรมัตถบารมี**เต็มส่วนได้ประมาณ ๑ คืบ หมดทั้ง ๑๐ ประการนั้นแล้ว สำหรับผู้ปรารถนาความบรรลุมรรคผลในระดับปกติ-สาวก ก็สามารถจะบรรลุพระอรหัตตผลได้ แต่ถ้าเป็นผู้บำเพ็ญอธิการ คือ บำเพ็ญบารมีด้วยความปรารถนาที่สูงกว่านี้ ก็จะต้องสร้างบารมีที่มี

ขนาดโตใหญ่ยิ่งกว่านี้ไปอีก ให้แก่กล้าและเต็มส่วน เมื่อปรมัตถบารมีแก่กล้าเต็มส่วนแล้ว จึงจะบรรลุพระอรหัตตผล ในระดับที่ตั้งความปรารถนาไว้ได้

ปรมัตถบารมีที่แก่กล้า ประมาณ ๑ คืบนั้น ก็จะกลั่นตัวเองไปในลักษณะเดียวกัน เป็น **รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ สิทธิเฉียบขาด** (คืออำนาจสิทธิเฉียบขาดในการปกครองธาตุธรรม สำหรับผู้ปรารถนาความบรรลุ**พระนิพพานเป็น ด้วยพระนิพพานกายเนื้อ** ไปตามลำดับ) [๑]

อนึ่ง เมื่อเจริญภาวนาวิชชาธรรมกาย ทำนิโรธดับสมุทัย ปหานอกุศลจิตของกายในภพ ๓ (ไม่ใช่ทำนิโรธสมาบัติ) ละเอียดเข้าไปจนสุดละเอียดนั้น ก็จะรู้จะเห็นในกลางของกลางธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ ของทุกกายสุดหยาบสุดละเอียดว่ายังมี**จักรพรรดิ** คือ **พระภาคผู้เลี้ยง** ซึ่งเป็นประธานของรัตนะ ๗ และกายสิทธิ์ และกลางภาคผู้เลี้ยงเป็น**พระภาคผู้สอด**วิชชาเข้ามาในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์ทั้งหลาย กลางภาคผู้สอดก็จะเป็น**พระภาคผู้ส่ง** และ**พระภาคผู้สั่ง**วิชชาเข้ามาในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์ทั้งหลาย และกลางของกลางต่อไป ก็จะมี**พระภาคผู้บังคับ** และ**พระภาคผู้ปกครอง**ธาตุธรรมของสัตว์ทั้งหลาย และกลางของกลางภาคผู้ปกครองต่อๆ ไปจนสุดละเอียด ก็จะมี**พระ**

---

[๑] ตั้งแต่เรื่องการกลั่นตัวเองของบุญ เป็นบารมี เป็นต้นไป **ไม่มีในคัมภีร์อื่น นอกจากหนังสือมรรคผลพิสดาร และ หนังสืออาสวักขยญาณชั้นสูง ของหลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** จะรู้เห็นได้ด้วยญาณธรรมกาย เมื่อเจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูง (วิชชาสะสางธาตุธรรม หรืออาสวักขยญาณชั้นสูง) ละเอียดเข้าไปในอายตนะนิพพานถอดกาย สุดละเอียดเข้าไปถึงอายตนะนิพพานเป็น เข้าไปจนสุดละเอียด จึงจะสามารถรู้เห็น และเข้าใจวิชชาดังกล่าวนี้ชัดแจ้ง.

พุทธเจ้าองค์ต้นธาตุต้นธรรม ในอายตนะนิพพานเป็น และจะมีพระพุทธ-เจ้าต้นธาตุต้นธรรม ต้นในต้นๆๆๆๆ ต่อๆ ไป จนสุดละเอียด...”[๑] **จิตของผู้ที่เข้าถึงและเป็นธาตุธรรมฝ่ายบุญกุศลเพียงนี้ ย่อมเกิดวิชชา** และ**อภิญญาได้ดีโดยธรรมชาติ** และ**เมื่อกระดิกจิต** หรือ **อธิษฐานจิตเพื่อสิ่งใดๆ ในทางที่ชอบ ย่อมเกิดขึ้นได้อย่างน่าอัศจรรย์ ด้วยบุญนั้น** จึงชื่อว่า **บุญญฤทธิ์**

ผู้ที่ตั้งใจประกอบแต่ความดีด้วยสัมมาทิฏฐิ และแก่กล้ายิ่งๆ ขึ้นไปเป็น**บารมี อุปบารมี ปรมัตถบารมี** จนเต็มส่วนที่ตั้งความปรารถนา

---

[๑] **ภาคผู้เลี้ยง ภาคผู้สอด ภาคผู้ส่ง ภาคผู้สั่ง ภาคผู้บังคับ ภาคผู้ปกครอง** และ **องค์ต้นธาตุต้นธรรม**นี้ มีอยู่ทั้ง ๓ ฝ่าย ที่คอยประมูลฤทธิ์กันในที่สุดละเอียด เพื่อแย่งกันปกครองธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์โลกทั้งหลาย เหมือนคน ๓ คนแย่งกันนั่งบนเก้าอี้ตัวเดียว กล่าวคือ

ฝ่ายที่เป็น **“บุญกุศล** (กุสลาธัมมา) **ธรรมขาว** หรือ **ภาคพระ”** ซึ่งมีวรรณะขาวใสบริสุทธิ์จริงๆ คอยสอดละเอียด “วิชชา” ที่เป็นบุญกุศล ได้แก่ทาน ศีล ภาวนา, ศีล สมาธิ ปัญญา, อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา, ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา, ธรรมกายโคตรภู โสดา สกิทาคา อนาคา และ อรหัต ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เข้ามาในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์ทั้งหลาย ให้รู้ถูก เห็นถูก คิดถูก พูดถูก ประพฤติปฏิบัติถูก อันให้ผลเป็นความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่งๆ ขึ้นไป ถึงมรรค ผล นิพพาน นี้ภาคหนึ่ง

ฝ่ายที่เป็น **“บาปอกุศล** (อกุสลาธัมมา) **ธรรมดำ** หรือ ฝ่ายมาร” ซึ่งมีวรรณะดำจริงๆ หรือสีขุ่นมัว ก็คอยสอดละเอียด **“อวิชชา”** ที่เป็นบาปอกุศล ได้แก่ อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ, โลภะ โทสะ โมหะ, ราคะ โทสะ โมหะ, ปฏิฆะ กามราคะ อวิชชา เข้ามาในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์โลกทั้งหลาย ให้รู้ผิด เห็นผิด คิดผิดๆ พูดผิดๆ ทำผิดๆ อันให้ผลเป็นโทษ เป็นความทุกข์เดือดร้อน ถึงไปสู่อบายภูมิ และสุดชั่วสุดทุกข์ ถึงอายตนะโลกันต์ ซึ่งอยู่นอกภพ ๓ ออกไป (อยู่ตรงกันข้ามกับอายตนะนิพพาน) นี้ภาคหนึ่ง

กับอีกภาคหนึ่ง คือ **“ธรรมกลางๆ ไม่ดีไม่ชั่ว** (อัพยากตาธัมมา)” วรรณะสีขาวเหมือนสีตะกั่วตัดไม่ใส ก็คอยสอดละเอียด **“อวิชชา”** ประเภทไม่ดีไม่ชั่วเข้ามาในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์ แต่ธรรมภาคกลางนี้ มักจะถูกภาคพระหรือภาคมารครอบครองปนเป็นอยู่ในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์นั้น แล้วแต่ว่าภาคไหนจะมีอำนาจปกครองธาตุธรรมมากกว่ากัน

บรรลุมรรค ผล นิพพาน ไว้ในระดับใด ก็ยิ่งสามารถประกอบเหตุปัจจัยเป็น**วิชชา** เป็น**บุญญฤทธิ์** คือ **ความสำเร็จด้วยอำนาจของบุญให้ปรากฏผลสำเร็จเป็นที่น่าอัศจรรย์ อันปราศจากโทษ** ได้มากเพียงนั้น

และยิ่งบำเพ็ญอธิการ คือ **บารมีแก่กล้ายิ่งๆ ขึ้นไป เป็นรัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ สิทธิเฉียบขาด ซึ่งเป็นวิราคธาตุวิราคธรรม** ธาตุล้วนธรรมล้วน ที่ปราศจากตัณหาราคะใดๆ อันมีผลถึง**จักรพรรดิรัตนะ ๗** และ **กายสิทธิ์** ซึ่งเป็นภาคผู้เลี้ยง และต่อๆ ไปจนถึง**พระภาคผู้สอด ภาคผู้ส่ง ภาคผู้สั่ง ภาคผู้บังคับ ภาคผู้ปกครอง** และถึง**พระพุทธเจ้าองค์ต้นธาตุต้นธรรม** ให้ใสสะอาดบริสุทธิ์เป็นธาตุล้วนธรรมล้วน และวิราคธาตุวิราคธรรมไปเพียงใด ก็ยิ่งสามารถประกอบเหตุปัจจัยเป็นวิชชาและอภิญญา ที่มีอานุภาพด้วย **“บุญญฤทธิ์”** และให้ผลที่เป็น **“อามิสฤทธิ์”** คือ ความสำเร็จหรือความเจริญรุ่งเรืองด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และเป็น**ธรรมฤทธิ์** ถึง**นิพพานสมบัติ** อันมี มรรค ๔ ผล ๔ และนิพพาน ๑ โดยสัมมาทิฏฐิแต่ส่วนเดียวได้เพียงนั้น

และเมื่อประกอบแต่กรรมที่เป็นคุณความดีที่เป็นมหากุศลยิ่งๆ ขึ้นไป จนถึงระดับโลกุตตระที่แก่กล้ายิ่งๆ ขึ้นไปมากเข้าๆ แม้ต้องประกอบเหตุปัจจัยอย่างผู้กระทำอิทธิปาฏิหาริย์ในระดับโลกิยวิชชา หรืออภิญญา แต่ด้วย**บุญญฤทธิ์** และ **ธรรมฤทธิ์** ที่แก่กล้านั้น ก็จะปรากฏเป็น**อภินิหาร** ขึ้นมาได้เอง ชื่อว่า **บุญญาภินิหาร**

๒. *การเกิดอิทธิปาฏิหาริย์*

ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว **อิทธิปาฏิหาริย์** ก็จัดเป็นวิชชาหรืออภิญญา ๑ ในวิชชา ๘ หรืออภิญญา ๖ ซึ่งย่อมทำได้ มีได้ หรือพิสูจน์ให้เห็นจริงได้ด้วยตนเอง ถ้าผู้นั้นสามารถประกอบเหตุปัจจัยให้เกิดวิชชาหรืออภิญญา ให้เกิดเป็น "อิทธิปาฏิหาริย์" ขึ้นได้สำเร็จ การประกอบเหตุปัจจัยเป็นวิชชาหรืออภิญญาให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ได้นั้น มีรายละเอียดมากในทางปฏิบัติ และมีหลายระดับคุณธรรม แต่ ณ ที่นี้ จะกล่าวแต่พอเข้าใจว่ามีอะไรเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้เกิด "อิทธิปาฏิหาริย์" และให้คุณให้โทษอย่างไรเท่านั้น ดังต่อไปนี้

๒.๑ เหตุปัจจัยภายใน ให้เกิดวิชชาและอภิญญา อันปรากฏเป็นอิทธิปาฏิหาริย์

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ได้แก่ **ศีล**และ**สมาธิ** หรือ**การเจริญสมถภาวนา เป็นเหตุปัจจัยสำคัญให้เกิดวิชชาและอภิญญาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อิทธิปาฏิหาริย์ได้ ส่วนปัญญานั้นช่วยชำระจิตใจผู้ทำอิทธิปาฏิหาริย์นั้นเอง ให้บริสุทธิ์ยิ่งขึ้นตามระดับภูมิธรรมและภูมิปัญญาที่ปฏิบัติได้** กล่าวคือ

(๑) **ผู้ทำอิทธิปาฏิหาริย์ได้ ต้องเป็นผู้มีศีลมีสัจ** อย่างน้อยศีล ๕ ขึ้นไป ยิ่งรักษาศีลมากข้อขึ้นไป กล่าวคือ เป็นศีล ๘ สำหรับอุบาสกอุบาสิกา ศีล ๑๐ สำหรับสามเณร และ สูงขึ้นไปถึงศีล ๒๒๗ สำหรับพระสงฆ์

ได้เป็นปกติก็ยิ่งดี ผู้มีศีลบริสุทธิ์ สมบูรณ์ ละเอียด ประณีตขึ้นไปเป็น**อธิศีล** คือ มีปาฏิโมกขสังวรเป็นปกติ เป็น**อริยกันตศีล** คือ ศีลของพระอริยเจ้าซึ่งมีความบริสุทธิ์และสมบูรณ์อยู่เสมอ เป็น**สีลานุสสติ** คือเป็นไปเพื่อสมาธิยิ่งหรือจิตยิ่ง และสูงสุดเป็น**วิมุตติศีล**ของพระอรหันต-ขีณาสพ ก็ยิ่งเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้สามารถเจริญสมถภาวนา เข้าถึงสมาธิยิ่ง หรือ **อธิจิต** คือจิตอันยิ่ง อันมีผลให้เกิดเป็นวิชชาและอภิญญาที่แก่กล้าให้สามารถทำอิทธิปาฏิหาริย์ได้สำเร็จแน่นอนยิ่งขึ้นเพียงนั้น

(๒) **กำลังของสมาธิ** การเจริญสมาธิ หรือสมถภาวนา โดยฝึกฝนอบรมจิตใจให้หยุดให้นิ่งอยู่ในอารมณ์เดียวได้แนบสนิท อย่างน้อยให้ได้ถึงระดับ**ปฐมฌาน** อันประกอบด้วยองค์ ๕ คือ **วิตก ๑, วิจาร ๑,** คือความตรึกตรองประคองนิมิตอยู่ได้ในระดับปฏิภาคนิมิต กล่าวคือ ให้เกิดนิมิตติดตา เห็นอยู่ได้นานตามต้องการ และสามารถนึกย่อหรือขยายได้ตามปรารถนา **ปีติ ๑, สุข ๑, เอกัคคตา ๑** คือมีอารมณ์เป็นหนึ่ง **ซึ่งจะมีผลให้จิตใจใสสะอาดบริสุทธิ์จากกิเลสนิวรณ์** ได้แก่ **กามฉันทะ พยาบาท วิจิกิจฉา** คือ ความลังเลสงสัยในการปฏิบัติธรรม **ถีนมิทธะ** ได้แก่ ความง่วงเหงา ซึมเซา ไม่กระปรี้กระเปร่าแห่งจิต และ **อุทธัจจกุกกุจจะ** คือความฟุ้งซ่านแห่งจิตใจ

ถ้าสามารถเจริญสมถภาวนา หรือสมาธิให้สูงยิ่งขึ้นไปอีกถึง**ทุติยฌาน ตติยฌาน** และ **สูงขึ้นไปถึงจตุตถฌาน อันเป็นระดับสมาธิที่จิตใจใสสะอาดบริสุทธิ์จากกิเลสนิวรณ์ที่สุด เป็นจิตใจที่อ่อนโยนควรแก่การงาน มากที่สุดเพียงไร ก็ยิ่งให้สามารถเจริญ "วิชชา" และ "อภิญญา"**

ได้แก่กล้า และให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ได้ผลแน่นอนและชัดแจ้งมากยิ่งขึ้นเพียงนั้น จิตใจในระดับนี้นี่เอง ที่เมื่อน้อมไปเพื่อวิชชาใด หรือที่จะให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ใด ก็จะเกิดขึ้นได้ โดยเพียงแต่อธิษฐานจิตให้เกิด ก็เกิด แต่ทั้งนี้ยังมีรายละเอียดทางเทคนิคในทางปฏิบัติจากประสบการณ์ของผู้ที่ได้ฝึกฝนอบรมวิธีแสดงอิทธิปาฏิหาริย์มาหลายอย่างต่างๆ กันอีกมาก

ความแน่นอนที่อิทธิปาฏิหาริย์จะเกิดขึ้นได้ดีเพียงใดนั้น ยังขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยอื่นๆ อีกหลายประการ ตัวอย่างเช่น

(๓) **คุณธรรมและบุญบารมี ที่ได้เคยสร้างสมอบรมมา** (ปุพเพกต-ปุญญตา) คุณธรรมและบารมีที่ได้เคยสร้างสมอบรมมา ก็เป็นเหตุเป็นปัจจัยสำคัญที่บุคคลแต่ละคน (แม้จะได้รับคำแนะนำสั่งสอนวิธีทำวิชชาให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์มาเท่าเทียมกันในปัจจุบัน) ทำให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ได้ดีไม่เท่ากัน บางท่านมีความชำนาญในการทำวิชชาแก้โรคได้ดีกว่าผู้อื่นที่ต่างก็ได้เรียนรู้วิธีทำวิชชาแก้โรคมาจากสำนักเดียวกัน บางท่านชำนาญในการทำวิชชาเกณฑ์ หรือเก็บ ละลาย หรือ สลายเมฆ หมอก ลม ฝน เหล่านี้เป็นต้น

และบางท่านกลับมีความชำนาญในการทำปาฏิหาริย์อื่น เช่น **อาเทสนาปาฏิหาริย์** คือรู้วิธีกำหนดวาระจิตผู้อื่นได้ดี

บางท่านมีความชำนาญในการสั่งสอนผู้อื่นให้รู้แจ้งเห็นจริงในพระสัทธรรมได้ดี สามารถชี้แนะให้ผู้อื่นปฏิบัติภาวนาเข้าถึงธรรมกาย คือ พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะ และชี้ทางปฏิบัติให้เข้าถึงมรรค ผล นิพพาน ได้ดี ชื่อว่า **อนุสาสนีปาฏิหาริย์**

และบางท่านก็ทำได้ดีทั้งอิทธิปาฏิหาริย์ อาเทสนาปาฏิหาริย์ และทั้งอนุสาสนีปาฏิหาริย์ ก็มี แต่ถ้าจะกล่าวโดยทั่วไปแล้ว

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรือพระอรหันตบุคคล ย่อมทรงวิชชาและอภิญญาที่บริสุทธิ์ และแก่กล้า อันสามารถทำให้เกิดอิทธิ-ปาฏิหาริย์ได้ผลดีที่สุด รองลงไปก็ได้แก่พระอริยเจ้าผู้เสขบุคคล ซึ่งย่อมสามารถทำวิชชาหรือมีอภิญญา ทำและแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ได้ดีกว่าปุถุชน แต่พึงสังเกตว่า พระอริยเจ้าขึ้นไป ย่อมไม่โอ้อวดในคุณธรรมของตนอย่างปุถุชน ทั้งๆ ที่ท่านทำปาฏิหาริย์ได้หลายอย่าง และ ทำได้ดีกว่าปุถุชน เว้นแต่จะกล่าวแสดงออกมาเพื่อเป็นธรรมทาน หรือเพื่อความรู้แจ้งเห็นแจ้งในสภาวะของธรรมชาติ ให้ผู้อื่นได้เข้าใจตามที่เป็นจริง จะได้ไม่หลงผิดเท่านั้นเอง

ผู้บำเพ็ญอธิการ คือบารมีในระดับสูง เช่น พระโพธิสัตว์ผู้บำเพ็ญพุทธการกธรรม คือ คุณธรรมที่ทำให้เป็นพระพุทธเจ้า ซึ่งได้สร้างสมอบรมบารมีมาแก่กล้าแล้ว ย่อมสามารถทำวิชชาและมีอภิญญาที่บริสุทธิ์ทำให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ได้ผลดีกว่าผู้ที่กำลังบำเพ็ญบารมีในระดับรองๆ ลงมา เช่น ในระดับอัครสาวก อสีติมหาสาวก พุทธอุปัฏฐาก และปกติสาวก ฯลฯ และที่บำเพ็ญบารมีมาอ่อนกว่า หมายความว่า แม้ผู้ปรารถนาพุทธภูมิด้วยกัน หรือผู้ปรารถนาความบรรลุพระอรหัตตผลในระดับเดียวกัน แต่ได้บำเพ็ญบารมีมาแก่กล้าไม่เท่ากัน วิชชาและอภิญญาที่จะทำให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ก็ได้ผลดีไม่เท่ากัน เป็นธรรมดา

ผู้ปฏิบัติในศีลอันยิ่ง ในจิต (สมาธิ) อันยิ่ง ในปัญญาอันยิ่ง และ

ถึงวิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ ย่อมทำวิชชาหรือมีอภิญญาที่บริสุทธิ์กว่า และ สามารถทำอิทธิปาฏิหาริย์ได้ผลดีกว่าผู้ปฏิบัติธรรมในระดับที่รองลงมา คือผู้ที่ยังมีกิเลสอวิชชาห่อหุ้มจิตใจอยู่หนาแน่นกว่า เป็นต้นว่า

ผู้ที่ทำวิชชาให้เป็นอิทธิปาฏิหาริย์ เพื่ออนุเคราะห์ผู้อื่นในลักษณะ "ปิดทองหลังพระ" ย่อมทำได้ผลดีกว่าผู้ที่ทำอิทธิปาฏิหาริย์ เพื่อความโอ้อวดในคุณธรรมของตน หรือด้วยการท้าทายด้วยทิฏฐิมานะ หรือเพื่อลาภ ยศ สักการะ สรรเสริญสุขส่วนตนอย่างชาวโลก

๒.๒ เหตุปัจจัยภายนอกที่ต่อต้าน หรือสนับสนุน เป็นตัวแปรสำคัญให้อิทธิปาฏิหาริย์เกิดขึ้นได้ดีหรือไม่ เพียงใดอีกด้วย

กล่าวคือ **ถ้าวิชชาหรืออภิญญามีความแก่กล้ามาก ให้กำลังฤทธิ์สูงกว่าเหตุปัจจัยภายนอกมากๆ อิทธิปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้นได้โดยง่าย และสมบูรณ์ และเห็นผลปรากฏอย่างชัดแจ้งเด็ดขาด**

ถ้าวิชชาหรืออภิญญา มีความแก่กล้าให้กำลังฤทธิ์พอประมาณ เมื่อเทียบกับเหตุปัจจัยอันเป็นตัวแปรภายนอกที่ต่อต้านหรือสนับสนุน อิทธิปาฏิหาริย์พอประมาณ อิทธิปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้นได้ แต่อาจไม่สมบูรณ์ หรืออาจไม่เห็นผลปรากฏโดยชัดแจ้ง

ถ้าวิชชาหรืออภิญญาไม่แก่กล้าพอ ให้กำลังฤทธิ์ไม่พอกับเหตุปัจจัยที่เป็นตัวแปรภายนอกสำคัญที่ต่อต้านหรือสนับสนุนให้เกิดอิทธิ-ปาฏิหาริย์ได้ อิทธิปาฏิหาริย์ที่ทำนั้นก็ไม่ปรากฏ อุปมาดัง "น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟ" หรือดังนายแพทย์บำบัดรักษาโรค ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพของยา

และวิธีรักษาโรคนั้น กับอาการและสมุฏฐานของโรคว่า โรคบางอย่างรักษาจึงหาย ถ้าไม่รักษาก็ไม่หาย โรคบางอย่างไม่ต้องรักษาก็หายได้เอง แต่อาจจะช้าหน่อย ถ้ารักษาก็จะหายเร็วขึ้น โรคบางอย่างถึงจะรักษาก็ตาย ไม่รักษาก็ตาย โรคบางอย่างรักษาก็เพียงบรรเทา แต่ไม่หายขาด เหล่านี้ เป็นต้น

ตัวอย่างกำลังฤทธิ์ของความแก่กล้าของวิชชาหรืออภิญญาที่จะทำให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ เมื่อเทียบกับเหตุปัจจัยภายนอก ที่เป็นตัวแปรสำคัญ ที่ต่อต้านหรือสนับสนุนให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ขึ้นได้หรือไม่เพียงใด เช่น

การทำวิชชาไปในแนวเดียวกัน และในขณะเดียวกันของผู้ทรงวิชชาและอภิญญาที่แก่กล้าร่วมกันหลายคนเป็นหมู่คณะ ให้กำลังฤทธิ์สูงกว่าการทำวิชชาโดยบุคคลคนเดียว หรือจำนวนน้อยคนหรือที่ต่างคนต่างทำ ต่างวิธี และต่างเวลากัน (ทั้งนี้อยู่ภายใต้ข้อสมมุติฐานว่าผู้ทำวิชชามีระดับภูมิธรรมเสมอกันหรือพอๆ กัน) **แต่โดยความเป็นจริงนั้น ผู้ทำวิชชามักมีกำลังฤทธิ์จากวิชชาที่แก่กล้าไม่เสมอกัน และอาจแตกต่างกันมากๆ อีกด้วย** โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างครูกับศิษย์ หรือระหว่างพระสงฆ์กับคฤหัสถ์ **แต่ก็ไม่เสมอไปทีเดียว บางท่านมีวิชชาและอภิญญาแก่กล้ามากเพียงคนเดียวอาจมีกำลังฤทธิ์สูงกว่าผู้อื่นตั้ง ๑๐ หรือ ๑๐๐ คนก็ได้**

มีข้อสังเกตอีกด้วยว่า ผู้มีภูมิธรรมและความแก่กล้าของวิชชาและอภิญญาในระดับสูงๆ เมื่อร่วมทำวิชชากับผู้ที่ทำวิชชาในระดับที่

ต่ำกว่ากันมากๆ หรือกับผู้ที่ยังไม่เป็นวิชชาเลย กลับทำวิชชาไม่ได้แรงและเร็วพอที่จะเก็บอวิชชาของภาคมารได้ทัน เพราะต้องมัวเสียเวลา (แม้เพียง ๑-๒ วินาที) เพื่อช่วยแก้ช่วยพยุงการทำวิชชาของผู้ที่ทำวิชชาได้อ่อนกว่านั้น จึงกลายเป็นการถ่วงให้วิชชาของผู้ทำวิชชาขั้นสูงนั้นอ่อนกำลังลง ไม่เร็วและแรงพอที่จะตามเก็บอวิชชาของภาคมารเขาได้ทัน จึงเก็บอวิชชาของเขาให้ "สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ" ไม่ได้สำเร็จโดยเด็ดขาด แต่ปัญหาข้อนี้ก็พอแก้ไขได้ โดยเมื่อทำวิชชาร่วมกับผู้ที่ทำวิชชาอ่อนกว่าหรือผู้ที่ไม่เป็นวิชชานั้น พึงรีบทำวิชชาล่วงหน้าไปก่อน สุดหยาบสุดละเอียดและคำนวณวิชชาให้เร็วนับอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน เป็น ๑, เป็น ๒, เป็น ๓... เป็นอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วนๆๆๆ... จนหมดธาตุธรรมภาคกลางและภาคดำ ให้เป็นสิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ แล้วตั้งวิชชาเป็นไว้แล้วจึงค่อยช่วยแก้พยุงผู้อื่นทีหลังได้

อนึ่ง ยังมีเรื่องที่สำคัญอีกคือ ในการทำวิชชาร่วมกับผู้ที่ธาตุธรรมไม่สะอาด โดยเฉพาะผู้ที่ถูกภาคมารทำอวิชชายึดธาตุธรรมในสุดละเอียดไว้ได้แล้วนั้น ในสมัยที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำยังมีชีวิตอยู่ จะไม่ทำวิชชาร่วมด้วยเลยเป็นอันขาด จึงเป็นเรื่องที่ต้องระวังกันมากในหมู่ผู้ที่ทำวิชชาสูงๆ เพราะในกรณีเช่นนั้น ถ้าหากยอมทำวิชชาร่วมกันไปแล้ว ภาคมารเขาจะสืบรู้วิชชาของภาคพระได้มาก หรือได้หมด แล้วเขาก็จะทำวิชชาแก้หรือปิดกั้นวิชชาของเรามิให้ทำได้สำเร็จ โดยทำกายอธิษฐานปาฏิหาริย์ คือ เห็นเป็นเหมือนธรรมกายที่ใสดีแล้ว (แต่ฉากหลัง คือกายเบื้องหลังยังเป็นกายภาคดำหรือภาคกลางอยู่มาก) ไว้มากๆ ให้เราเห็น

เหมือนวิชชาของภาคพระ กล่าวคือ ให้เห็นธาตุธรรมและกายของเราขาวใสดี ผู้ทำวิชชาก็จะชะล่าใจ นึกว่าได้ชำระธาตุธรรมจนหมดธาตุธรรมภาคกลางและภาคดำดีแล้ว เมื่อทำวิชชาถึงกายปาฏิหาริย์ของเขา ก็หยุดไม่ทำวิชชาไปให้สุดละเอียด เก็บธาตุธรรมภาคดำหรือภาคกลางๆ ให้หมดสิ้นไปจริงๆ ต่อไป แต่แท้ที่จริงเขายังซ่อนธาตุซ่อนธรรมของเขา เป็น ยืดใย ยนต์ วิทยุ อายตนะ ลั่น แลบ ระเบิด ไว้ในกลางไส้นิโรธของเราอยู่ แล้วเขาจะทำอวิชชาล่วงหน้าไปยึดสุดละเอียดของผู้ทำวิชชานั้นได้ ทำให้ไม่สามารถทำวิชชาเก็บอวิชชาของเขาได้ทัน เขาก็ยึดสุดละเอียดในธาตุธรรมของผู้นั้น (ฝ่ายเรา) ได้ และมีผลให้ส่วนหยาบเสียหายไปด้วย จึงเป็นเรื่องที่ต้องระวังให้จงหนัก

การทำวิชชาแก้หรือเก็บเหตุวิบัติ ภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติ ภัยสงคราม และการแก้โรคต่างๆ เป็นต้นเหล่านี้ ที่เกิดกับบุคคลคนเดียวหรือบุคคลกลุ่มน้อย ย่อมพอที่จะมีกำลังฤทธิ์แก้หรือเก็บเหตุแห่งความทุกข์เดือดร้อน ดังที่กล่าวนี้ได้ง่ายกว่า หรือได้ผลสมบูรณ์กว่าการทำวิชชาแก้หรือเก็บเหตุแห่งความทุกข์เดือดร้อนเช่นนั้น ที่เกิดกับบุคคลกลุ่มใหญ่ทั้งเมืองทั้งประเทศหรือทั้งโลก

การทำวิชชาแก้หรือเก็บเหตุแห่งความทุกข์เดือดร้อนดังกล่าวอันเนื่องมาแต่อกุศลเวรกรรมที่เบาๆ ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้เคยประกอบกรรมที่เป็นบาปอกุศลด้วยอำนาจของกิเลสอันเป็นเหตุนำเหตุหนุนที่เบาบาง หรือของบุคคลที่กำลังเสวยเพียงเศษของกรรมอยู่ ย่อมง่ายหรือพอมีกำลังฤทธิ์แก้ หรือเก็บเหตุแห่งความทุกข์เดือดร้อนเหล่านั้น

ได้ผลสมบูรณ์กว่าการแก้ หรือเก็บเหตุแห่งความทุกข์เดือดร้อนของผู้ที่กำลังได้รับวิบาก คือผลจากอกุศลกรรมที่หนักๆ

ดังเช่น เมื่ออุทกภัย (ภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติ) ซึ่งเกิดแก่ประชาชนในประเทศของเราหลายจังหวัด ระหว่างเดือน สิงหาคม-พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๖ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายอย่างหนักแก่ทรัพย์สินโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเสียหายแก่ถนนหนทาง บ้านช่องไร่นา ฯลฯ ให้กระทบกระเทือนเดือดร้อนกันไปทั่ว ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล เหล่านี้ล้วนเป็นวิบากจากอกุศลกรรมร่วมกันที่หนัก ซึ่ง**อาจจะเนื่องมาจาก**

เวรกรรมจากการประกอบอทินนาทานร่วมกัน ดังเช่น ในอดีตได้เคยร่วมกันกวาดต้อนผู้คน ข้าทาสบริวาร หรือปล้นสะดมเอาทรัพย์สินต่างๆ ของผู้อื่นมาเป็นของพวกตน แล้วมาในปัจจุบันนี้ ยังร่วมกันทั้งทางตรงและทางอ้อมประกอบอทินนาทานอีก ทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐบาล เช่น มีการลักลอบโค่นไม้ทำลายป่า การฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือฉ้อโกงกันด้วยประการต่างๆ ตลอดทั้งยังมีแหล่งอบายมุข แหล่งการพนัน ทั้งของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งเป็นกรรมร่วมกันทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น รัฐบาลมีรายได้จากแหล่งการพนัน โดยรัฐบาลเป็นผู้อนุมัติให้ทำ รัฐบาลเป็นผู้ออกกฎหมายมาใช้บังคับ ประชาชนเป็นผู้เลือกสมาชิกสภาให้เป็นผู้ทำหน้าที่แทนตน ฯลฯ เข้าสมทบหนุนเนื่องให้เวรจากอกุศลกรรมเหล่านี้ให้ผลที่รุนแรงหนักหน่วงและต่อเนื่อง ผู้คนทั้งหลายที่เคยประกอบอกุศลกรรมร่วมกันทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งในอดีตและปัจจุบัน จึงได้รับความเดือดร้อนจากความเสียหายในทรัพย์สินของตนเองโดยตรง และทั้งโดยทางอ้อม ได้แก่ สาธารณสมบัติเสียหาย และต้องเสียเงินที่ประชาชนเป็นผู้เสียภาษีไปเพื่อปรับปรุงสาธารณสมบัติที่วิบัติเสียหายเหล่านี้ด้วยเป็นจำนวนมาก และ/หรือ

เวรกรรมจากการประกอบกาเมสุมิจฉาจารร่วมกันมา ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น ในอดีต ได้เคยร่วมกันกวาดต้อนบุตร ภรรยา ของผู้อื่นมาเป็นของตน หรือบังคับขืนใจหญิงที่มีเจ้าของ หรือการมั่วโลกีย์ แม้ในปัจจุบันก็มีการประพฤติผิดศีลข้อกาเมสุมิจฉาจารนี้มาก มีแหล่งเริงรมย์หรือแหล่งมั่วโลกีย์เช่นนั้นมาก ด้วยตัณหา ราคะ และความโลภเป็นเหตุนำเหตุหนุนทั้งภาคเอกชนและข้าราชการ ทั้งรัฐบาลและรัฐสภาในทำนองเดียวกันกับที่กล่าวข้างต้นด้วย เข้าไปสมทบให้เวรกาเมสุมิจฉาจาร ส่งผลเป็นอุทกภัย (ฝนตก) รุนแรงหนักหน่วงและต่อเนื่องมาก

เวรกรรมจากการประพฤติผิดศีลข้ออื่นๆ เช่น **ปาณาติปาต** และ **สุราเมรัย** และ **ยาเสพติดอื่นๆ** ก็มีส่วนกระตุ้นให้เกิดภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติ คือ อุทกภัย และวาตภัย รุนแรงและต่อเนื่อง ฯลฯ เช่นนี้ได้ ดังนี้เป็นต้น

การทำวิชชาเพื่อแก้และเก็บอวิชชาของภาคมาร ที่เขาส่งเข้ามาเป็นเหตุวิบัติ บาปศักดิ์สิทธิ์ ที่หนักหน่วงรุนแรงและต่อเนื่องในธาตุธรรมของสัตว์โลกทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ที่ได้เคยทำบาปอกุศลร่วมกันกำลังให้ผลอยู่เช่นนี้ จึงเป็นเรื่องที่ยากมาก จักต้องอาศัยผู้ที่มีคุณธรรมสูง ผู้ทรงวิชชาและอภิญญาที่แก่กล้าหลายๆ คน ร่วมกันทำวิชชาในแนวเดียวกัน พร้อมๆ กัน และต่อเนื่อง จึงจะมีกำลังฤทธิ์พอที่จะแก้ หรือเก็บเหตุอวิชชาของภาคมารได้สำเร็จหมด เป็น "สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ" ได้

โดยเด็ดขาด

เมื่อไม่สามารถจะมีได้ ทำได้เช่นว่านั้น การที่จะทำวิชชาแก้ หรือเก็บเหตุวิบัติ ภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติ เช่นนั้น ก็ไม่สำเร็จ สมบูรณ์ หรือเป็นผลสำเร็จบ้างแต่ก็เพียงส่วนน้อย ตามกำลังฤทธิ์ที่พอจะมีได้เป็นได้จากการทำวิชชาของผู้มีวิชชาหรืออภิญญาพอประมาณเท่านั้น

ความเป็นจริงก็คือว่า แม้จะมีผู้ทรงคุณวุฒิอยู่บ้าง แต่ก็ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างมีภารกิจการงานในหน้าที่รับผิดชอบของตัว ไม่สามารถจะรวมพลังประสานงานการทำวิชชาให้ได้ผลสูงได้ จึงต่างคนต่างทำกันไปตามมีตามเกิด ต่างเวลา ต่างวิธี และไม่ต่อเนื่อง จึงได้ผลบ้าง ไม่ได้ผลบ้าง และแม้จะมีผู้ทำวิชชาได้ผลบ้างในบางโอกาส ก็ไม่ปรากฏผลออกมาโดยชัดแจ้งแก่ประชาชนโดยทั่วไป เพราะเมื่อแก้หรือเก็บเหตุวิบัติเช่นนั้นได้สำเร็จ หรือผ่อนหนักเป็นเบาได้แล้ว เรื่องก็เงียบไป แต่ที่เก็บไม่ได้ หรือไม่ได้เก็บนั่นแหละ จะปรากฏเป็นเหตุวิบัติ ภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติ แก่ผู้ที่กำลังประสบความเดือดร้อนอยู่ให้เห็นโดยชัดแจ้ง

ในสมัยที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำฯ ยังมีชีวิตอยู่นั้น หลวงพ่อท่านทำวิชชาแก้หรือเก็บเหตุวิบัติ ภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติ หรือโรคภัยไข้เจ็บ แม้ภัยจากสงคราม ฯลฯ ได้ผลมาก เพราะมีผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในปกครองของท่านหลายคน ทั้งพระภิกษุสามเณรอุบาสกอุบาสิกา ฯลฯ ซึ่งหลวงพ่อท่านได้ให้เข้าเวรกันทำวิชชาเก็บเหตุอวิชชาของภาคมารเช่นนี้โดยต่อเนื่องตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง และโดยเหตุที่ว่านี้จึงเป็นวัตถุประสงค์

ของโครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชน วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กับโครงการพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร ที่ได้ร่วมกันจัดตั้งสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย และพื้นที่ส่วนหนึ่งได้จัดตั้งเป็นวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในท้องที่อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรีขึ้นนั้น เพื่อให้เป็นสถานที่ถาวร และศูนย์กลางของการอบรมพระกัมมัฏฐานแด่พุทธบริษัทโดยทั่วไป เพื่อสร้างพระในใจคนและสร้างวิปัสสนาจารย์ให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ช่วยกันเผยแพร่ธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกายของจริงในพระพุทธศาสนา เพื่อช่วยกันสืบบวรพระพุทธศาสนาที่บริสุทธิ์นี้ให้ยืนยาวสืบต่อไป และเพื่อให้เป็นสถานที่ทำวิชชาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง ตามที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้เคยทำมาแล้ว เพื่อช่วย "บำบัดทุกข์ บำรุงสุข" แก่สาธุชนทั้งหลายร่วมกัน

การทำวิชชาเพื่ออนุเคราะห์แก่ผู้ที่มีจิตใจเป็นบุญเป็นกุศล ด้วยทาน ศีล และ ภาวนาธรรม สำเร็จได้ง่ายกว่า สมบูรณ์กว่า การทำวิชชาเพื่ออนุเคราะห์แก่ผู้มีจิตใจที่เป็นบาปอกุศลด้วยกิเลส ตัณหา อุปาทานมากๆ เช่น

การทำวิชชาเก็บเมฆฝน แม้ในฤดูฝน ในอาณาบริเวณที่มีการปฏิบัติธรรมเพื่อชำระกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน ให้หมดสิ้นไปจากกมลสันดานนั้น ย่อมเป็นผลสำเร็จและสมบูรณ์กว่าการเก็บเมฆฝนในอาณาบริเวณที่ประชาชนเต็มไปด้วยกิเลส ตัณหา อุปาทาน มากๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กำลังเสวยวิบากจากบาปอกุศลอยู่เป็นจำนวนมาก

การเกณฑ์ฝนก็เป็นไปในทำนองเช่นว่านี้เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้

ในสมัยที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ยังมีชีวิตอยู่ เวลาที่ประชาชนในท้องที่ต่างๆ ที่มีความแห้งแล้ง ฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล ทำนาไม่ได้ผล และได้มาขอบารมีจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ท่านก็จะสอนให้ผู้ที่มาขอบารมีนั้นตั้งใจรับศีลและฝึกเจริญภาวนาด้วยเสียก่อน แล้วก็สอนให้ประกอบสัมมาอาชีวะ และไปแนะนำให้ชาวบ้านในท้องที่เดียวกันนั้นให้ทำเช่นนั้นด้วย พอผู้ที่มาขอบารมีจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อกลับไปและพากันไปปฏิบัติเช่นนั้น ไม่ช้าฝนฟ้าก็ตกต้องตามฤดูกาล มีน้ำเพียงพอที่จะทำนาทำสวนได้โดยถ้วนหน้ากัน พอถึงหน้าเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จแล้ว ก็พากันนำข้าวปลาอาหารมาเลี้ยงพระวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ มิได้ขาด จนตราบเท่าทุกวันนี้ แม้จะเป็นเวลาหลังจากที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อได้มรณภาพไปหลายปีแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาจนถึงบัดนี้ก็ยังมีผู้มีจิตศรัทธามาทำนุบำรุงวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ มิได้ขาดแคลน

เฉพาะเรื่องการทำวิชชาเกณฑ์ฝน เก็บฝน ฯลฯ ก็ยังขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยภายนอกอื่นๆ ด้วย เช่น

การเกณฑ์ฝนในฤดูฝน ซึ่งมีเหตุปัจจัยภายนอกที่ต่อต้านหรือสนับสนุนอิทธิปาฏิหาริย์ ได้แก่ ความชื้นและหมู่เมฆเอื้ออำนวยอยู่ด้วยแล้วนั้น ย่อมทำได้สำเร็จเร็วกว่า สมบูรณ์กว่า การทำวิชชาเกณฑ์ฝนในฤดูแล้ง การทำวิชชาเก็บเมฆฝนในฤดูแล้งย่อมทำได้สำเร็จง่ายกว่าการทำวิชชาเก็บเมฆฝนในฤดูฝน โดยเฉพาะในขณะที่กำลังมีลมมรสุมพัดผ่านมากๆ

การทำวิชชาเก็บฝน หรือเหตุวิบัติ ภัยพิบัติ ภัยธรรมชาติ ฯลฯ

ที่เพิ่งเริ่มจะตั้งเค้า ย่อมทำได้สำเร็จง่ายกว่าการทำวิชชาเก็บเมฆฝนหรือเหตุวิบัติเช่นว่านั้นที่กำลังเกิดอย่างหนักและต่อเนื่องอยู่แล้ว

ทั้งหลายเหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างของกำลังฤทธิ์อันเกิดแต่การทำวิชชาหรืออภิญญา ที่จะสามารถทำให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ขึ้นได้หรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยภายนอกที่เป็นตัวแปรสำคัญ อันกระทบกระเทือนถึงการเกิดอิทธิปาฏิหาริย์นั้นด้วย

๒.๓ วิธีการทำวิชชา ก็เป็นเหตุปัจจัยที่สำคัญ ที่จะให้มีกำลังฤทธิ์มีอานุภาพมาก

ให้เกิดอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ได้ดี คือ สำเร็จได้แน่นอน เด็ดขาดเพียงใดอีกเช่นกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ทรงวิชชานั้น มีวิธีการเจริญภาวนาที่ให้เกิดอภิญญา ให้สามารถประกอบเป็นวิชชา และประกอบเหตุสังเกตผลที่ดีได้ ก็สามารถประกอบเหตุปัจจัยให้เกิดกำลังฤทธิ์ที่มีอานุภาพสูงให้เกิดอิทธิปาฏิหาริย์ได้ดี แน่นอน และเด็ดขาด เพราะวิธีการทำวิชชาที่ให้สามารถประกอบเหตุสังเกตผลได้ดีนั้น ย่อมสามารถเก็บเหตุในเหตุไปจนถึงต้นๆ เหตุแห่งความทุกข์เดือดร้อนนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือสามารถเจริญวิชชาเข้าถึงเหตุในเหตุไปจนถึงต้นๆ ซึ่งเป็นธาตุล้วนธรรมล้วนที่บริสุทธิ์ที่สุดละเอียด อันให้ผลเป็นความสุขสมบูรณ์บริบูรณ์ด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และ นิพพานสมบัติได้เป็นอย่างดี

การเจริญภาวนาตามแนววิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า เป็นวิธีการเจริญภาวนาที่สำคัญยิ่งวิธีหนึ่งของพระพุทธศาสนา ที่มีวิธีประกอบ

เหตุสังเกตผลได้ดี เป็นวิธีที่ให้ผลเป็นอภิญญาและประกอบเป็นวิชชาที่มีกำลังฤทธิ์และที่มีอานุภาพสูงมากเช่นนี้

๓. ปาฏิหาริย์/บุญญฤทธิ์ ด้วย "อานุภาพธรรมกาย"

๓.๑ ความหมายของอานุภาพธรรมกาย

อานุภาพ หมายถึง **ฤทธิ์เดช**

ฤทธิ์ หรือ **อิทธิ** หมายถึง **ความสำเร็จ ความเจริญรุ่งเรือง ด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ** อันจัดเป็น **"อามิสฤทธิ์"** และ **ด้วยนิพพาน-สมบัติ อันมีมรรค ๔ ผล ๔** และ **นิพพาน ๑** อันจัดเป็น **"ธรรมฤทธิ์"**

เดช หมายถึง **อำนาจ สิทธิ สิทธิเฉียบขาด ในการปกครองบังคับบัญชา** และ ณ ที่นี้หมายถึง **อำนาจ สิทธิ สิทธิเฉียบขาด ในการปกครองธาตุธรรมของพระพุทธเจ้าองค์ต้นธาตุต้นธรรม** และ **กลางธาตุ** ฯลฯ

ธรรมกาย คือ **กายในกาย กายที่ ๙ ณ ภายในที่สุดละเอียด เป็นกายโลกุตตระที่พ้นกายในภพ ๓** คือ กายมนุษย์ มนุษย์ละเอียด, กายทิพย์ ทิพย์ละเอียด, กายรูปพรหม รูปพรหมละเอียด, กายอรูปพรหม อรูปพรหมละเอียด เข้าไปจนสุดละเอียด **ธรรมกายเป็นกายและธาตุธรรมที่บริสุทธิ์** มีตั้งแต่ระดับ**ธรรมกายโคตรภู**ขึ้นไป จนถึง**ธรรมกายที่บรรลุมรรค ผล** และ **นิพพาน** ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ เฉพาะ**ธรรมกายที่ได้บรรลุอรหัตตผลแล้ว** ชื่อว่า**พระนิพพาน เป็นนิพพานธาตุโดยปรมัตถ์ที่ไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง** ชื่อว่า **วิสังขาร** และจัดเป็น **อสังขตธาตุ**

อสังขตธรรม ที่มี **อสังขตลักษณะ** คือ **ไม่ปรากฏความเกิด ๑, ไม่ปรากฏความเสื่อมสลาย ๑, เมื่อตั้งอยู่ ไม่ปรากฏความแปรปรวน ๑,** จึงเป็น **อมตธรรมที่ไม่ตาย** และ**ไม่ตกอยู่ในอาณัติแห่งพระไตรลักษณ์** คือ**ไม่เป็นอนิจจัง ทุกขัง** และ**ไม่เป็นอนัตตา** เหมือนอย่างสังขารธรรมที่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่งทั้งปวง และกลับมี **สภาวะที่เที่ยง (นิจฺจํ) เป็นบรมสุข (ปรมํ สุขํ)** และ **ยั่งยืน (ธุวํ) เป็นตัวตนที่พึ่งที่อาศัย (อตฺตทีปา อตฺตาสรณา) ได้จริง แต่เป็นตัวตนที่วิมุตติหลุดพ้นจากสรรพกิเลสทั้งปวงแล้ว เป็นวิราคธาตุ วิราคธรรม อย่างแท้จริง** จึงเป็น **วิมุตติอัตตา (วิมุตฺติอตฺตา)** โดยแท้

ธรรมกายนั้น ย่อมประมวลความบริสุทธิ์จากธรรมปฏิบัติส่วนสำคัญ ๓ ประการ คือ

องค์ธรรมกาย เป็นเนื้อหนังที่แท้จริง รวบยอดกลั่นออกมาจาก**พระวินัยปิฎก** เป็น **ปฐมมรรค**

ดวงจิต เป็นเนื้อหนังที่แท้จริง รวบยอดกลั่นออกมาจาก**พระสุตตันตปิฎก** เป็น **มรรคจิต**

ดวงปัญญา เป็นเนื้อหนังที่แท้จริง รวบยอดกลั่นออกมาจาก**พระอภิธรรมปิฎก** เป็น **มรรคปัญญา**

ธรรมกาย เป็น**ธาตุเป็นธรรมเป็น** คือ **ไม่ตาย เป็นวิสุทธิสัตว์** หรือ **วิสุทธิขันธ์** หรือ **ธรรมขันธ์** ปราศจากอวิชชา ตัณหา อุปาทาน เครื่องปรุงแต่งทั้งปวง เป็น**กายตรัสรู้**

พระนิพพาน คือ **ธรรมกายที่บรรลุพระอรหัตตผลแล้ว** ที่ยัง

ครองเบญจขันธ์คือยังมีชีวิตอยู่ ชื่อว่า **สอุปาทิเสสนิพพานธาตุ** แปลว่า **นิพพานธาตุที่ยังมีอุปาทิ** คือ **เบญจขันธ์เหลืออยู่** หรือชื่อว่า**กิเลสนิพพาน** คือ **ดับกิเลสได้สิ้นเชิงแล้ว** นิพพานธาตุที่ยังครองเบญจขันธ์อยู่อย่างนี้เป็นเลิศกว่าตัวตนโลกิยะ อนึ่ง **เพราะสูญจากสังขาร** คือ **ออกจาก** กล่าวคือ **หลุดพ้นจากสังขาร**และ**กิเลสเครื่องปรุงแต่งใดๆ** จึงชื่อว่า **อัคคสูญ**

และถ้าเบญจขันธ์แตกทำลายคือตายแล้ว ชื่อว่า **อนุปาทิเสส-นิพพานธาตุ** แปลว่า **นิพพานธาตุที่ไม่มีอุปาทิ** คือ **ไม่มีเบญจขันธ์เหลืออยู่** หรือชื่อว่า **ขันธนิพพาน** แปลว่า **ดับขันธ์แล้ว** อนึ่ง**เพราะความสูญสิ้นไปหมดทั้งกิเลสที่ปรุงแต่ง** และ**ทั้งสังขาร**คือ**เบญจขันธ์** จึงชื่อว่า **ปรมัตถสูญ** แปลว่า **สูญ (ว่าง) อย่างมีประโยชน์สูงสุด เพราะความไม่มีสังขาร**[๑] หรือชื่อว่า **ปรมสุญญะ** แปลว่า **สูญอย่างยิ่ง** คือ **ว่างจากกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน, ว่างจากสังขาร** และ/หรือ **ว่างจากตัวตนโลกิยะ และสิ่งที่เนื่องด้วยตัวตนโลกิยะนั้น**

ที่สถิตอยู่ของพระนิพพานธาตุ คือธรรมกายที่บรรลุพระอรหัตต-ผลแล้ว **ของพระอรหันต์ที่ดับขันธ์เข้าอนุปาทิเสสนิพพานธาตุ** ชื่อว่า **อายตนะนิพพาน**[๒]

และ**พระนิพพานธาตุ** คือ **ธรรมกายที่บรรลุพระอรหัตตผล** หรือ**แม้ธรรมกายที่บรรลุอริยมรรคอริยผล** และ**พระนิพพานในระดับพระเสข-บุคคล** ชื่อว่า **พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ** และ **พระสังฆรัตนะ** (ในกรณี

[๑] พระมหานามเถระ, อรรถกถาขุททกนิกาย ปฏิสัมภิทามรรค ภาค ๒ : โรงพิมพ์วิญญาณ, พ.ศ. ๒๕๓๔, หน้า ๒๘๐ และหน้า ๒๘๖.

[๒] พระไตรปิฎกบาลีฉบับสยามรัฐ เล่มที่ ๒๕, ขุททกนิกาย อุทาน, ข้อ ๑๕๘, หน้า ๒๐๖-๒๐๗.

พระอริยสาวก) **จึงทรงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ** และ **พระสังฆคุณ อันบริสุทธิ์ตามระดับภูมิธรรมและบุญบารมีของผู้ปฏิบัติได้** กล่าวคือ

๓.๒ พระพุทธคุณ

(๑) **อรหํ** ทรงไกลจากกิเลสและบาปธรรมทั้งปวง

(๒) **สมฺมาสมฺพุทฺโธ** ตรัสรู้คือทั้งรู้ทั้งเห็นเองในพระอริยสัจ ๔ และตรัสรู้เหตุในเหตุไปจนถึงต้นในต้นเหตุ มีปฏิจจสมุปบาทธรรม เป็นต้น และ ทรงรู้แจ้งแทงตลอดในธรรมชาติทั้งที่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง (สังขตธาตุ สังขตธรรม) และทั้งที่ไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง (อสัง-ขตธาตุ อสังขตธรรม) ตามธรรมชาติที่เป็นจริงอย่างแจ่มแจ้ง

(๓) **วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน** ผู้ทรงวิชชา ๓ วิชชา ๘ และ จรณะ ๑๕ คือ มีศรัทธา ศีล อินทรีย์สังวร หิริ โอตตัปปะ เป็นพหูสูต โภชเนมัต-ตัญญุตา ชาคริยานุโยค วิริยะ สติ ปฐมฌาน ทุติยฌาน ตติยฌาน จตุตถฌาน และ ปัญญา

(๔) **สุคโต** เสด็จไปดีแล้ว ไปที่ใด มีอยู่ที่ใด เป็นปฏิรูปเทสที่นั่น

(๕) **โลกวิทู** ทรงรู้แจ้งโลก ได้แก่ โอกาสโลก ขันธโลก สัตว์โลก ภพ ๓ โลกันต์ และ พ้นโลกถึงอายตนะนิพพาน ทั้งนิพพานถอดกายและนิพพานเป็น

(๖) **อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ** ทรงสามารถฝึกมนุษย์และอมนุษย์ได้ยอดเยี่ยม

(๗) **สตฺถา เทวมนุสฺสานํ** ทรงเป็นครูของเหล่ามนุษย์และเทพยดา

ทั้งหลาย

(๘) **พุทฺโธ** ทรงเป็นผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ด้วยธาตุธรรมอันบริสุทธิ์ คือ เสด็จอุบัติแท้โดยธรรมกาย

(๙) **ภควา** ทรงเป็นผู้จำแนกธรรมให้บุคคลได้อย่างถูกจริตอัธยาศัย ด้วยอินทริยปโรปริยัตติญาณ อาสยานุสยญาณ และจตุปฏิสัมภิทาญาณ เป็นต้น

๓.๓ อานุภาพพิเศษของวิชชาธรรมกาย เป็นธรรมเครื่องบำบัดทุกข์ บำรุงสุข แก่สัตว์

(๑) **ช่วยให้เจริญยิ่งด้วยบุญศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น**

ช่วยให้เจริญยิ่งด้วยบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี อุปบารมี ปรมัตถบารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ สิทธิเฉียบขาด ในการปกครองธาตุธรรม ในกรณีเป็นธาตุธรรมของต้นธาตุต้นธรรม และกลางธาตุกายมนุษย์ใน อายตนะนิพพานเป็น แม้ผู้ซึ่งกำลังสร้างบารมีอยู่ จึงทรง**ปาฏิหาริย์** และ **บุญญฤทธิ์** ที่มีอานุภาพสูงยิ่ง

(๒) **ช่วยให้รู้แจ้งและเจริญยิ่งด้วยวิชชาของภาคพระ**

ช่วยให้รู้แจ้งและเจริญยิ่งด้วยวิชชาของภาคพระ คือ ธรรมฝ่ายบุญกุศล และช่วยให้รู้แจ้งในอวิชชาของภาคมาร คือ ธรรมฝ่ายบาปอกุศล และ **ของภาคกลางๆ** คือ **อัพยากตธรรม อย่างละเอียดลึกซึ้ง ทั้งเหตุในเหตุไปถึงต้นๆ เหตุ** กล่าวคือ

วิชชาของภาคพระ ซึ่งถ่ายทอดมาจากพระพุทธเจ้าต้นธาตุ-

ต้นธรรมฝ่ายบุญกุศล มาหล่อเลี้ยงในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ คือ **"ใจ" ของสัตว์โลกทั้งหลายที่น้อมเอียงไปสู่** คือ **ที่ยอมรับธรรมของฝ่ายบุญกุศล** ตั้งแต่กายสุดละเอียด คือ ธรรมกาย มาถึงกายสุดหยาบ ได้แก่ กายเนื้อของมนุษย์ เป็นต้น **ด้วยพระปิฎกฝ่ายบุญกุศล** กล่าวโดยอนุโลม ได้แก่ **ทาน ศีล ภาวนา** สำหรับมนุษย์, **ศีล สมาธิ ปัญญา** สำหรับทิพย์, **อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา** สำหรับรูปพรหม, และ **ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา** สำหรับอรูปพรหม สูงต่อไปเป็น**ธรรมโคตรภูหยาบ-ละเอียด, พระโสดา-ปัตติมรรค โสดาปัตติผล, พระสกิทาคามิมรรค พระสกิทาคามิผล, พระอนาคามิมรรค พระอนาคามิผล, พระอรหัตตมรรค พระอรหัตตผล** และ **พระนิพพาน** เพื่อบังคับกาย วาจา และใจ ของสัตว์ ทำให้รู้ถูก เห็นถูก คิดถูก พูดถูก ทำถูก และกลั่นกรองกาย วาจา ใจ ของสัตว์ให้บริสุทธิ์ แล้วให้ผลเป็นความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์-สมบัติ นิพพานสมบัติ มีมรรค ๔ ผล ๔ และ นิพพาน ๑

ส่วน**อวิชชาของภาคมาร ซึ่งถ่ายทอดมาจากต้นธาตุต้นธรรมฝ่ายบาปอกุศล ก็มาหล่อเลี้ยงในธาตุธรรม** และเห็น จำ คิด รู้ คือ **"ใจ" ของสัตว์โลกทั้งหลายที่น้อมเอียงไปสู่** คือ **ยอมรับธรรมฝ่ายบาปอกุศล** ตั้งแต่กายสุดละเอียดมาถึงกายสุดหยาบ ได้แก่ กายเนื้อมนุษย์ หรือ สัตว์ดิรัจฉาน เป็นต้น ด้วยปิฎกฝ่ายบาปอกุศล กล่าวโดยอนุโลม ได้แก่ **อภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฏฐิ** สำหรับมนุษย์และสัตว์ดิรัจฉาน, **โลภะ โทสะ โมหะ** สำหรับทิพย์, **ราคะ โทสะ โมหะ** สำหรับรูปพรหม และ **ปฏิฆะ กามราคะ** และ **อวิชชา** สำหรับอรูปพรหม เพื่อบังคับกาย วาจา

ใจ ของสัตว์ให้รู้ผิด คิดผิด เห็นผิด กระทำผิดๆ แล้วให้ผลเป็นความทุกข์เดือดเนื้อร้อนใจ ในภูมิของเปรต อสุรกาย สัตว์นรก (ภพ ๓ ส่วนล่าง) สัตว์โลกันต์ (อยู่ขอบจักรวาล เบื้องล่างภพ ๓) สัตว์นรก และ ต่ำสุดถึงเป็นเชื้อโรคต่างๆ

ส่วนภาคกลางๆ ก็ทำนองเดียวกันกับอวิชชาของภาคมาร

วิชชาของภาคพระ คอยช่วยเปิดเห็น จำ คิด รู้ คือ "ใจ" ของสัตว์โลกทั้งหลาย ให้รู้-เห็นนรก สวรรค์ นิพพาน ตามที่เป็นจริง ด้วยทิพพจักษุ ปัญญาจักษุ พุทธจักษุ และ สมันตจักษุ เป็นต้น อันบริสุทธิ์ ส่วนอวิชชาของภาคมาร คอยช่วยปิดเห็น จำ คิด รู้ คือ "ใจ" ของสัตว์โลก มิให้รู้เห็นนรก สวรรค์ นิพพาน ตามที่เป็นจริง คอยปิดบังจักษุทั้งหลายให้ขุ่นมัว ไม่ผ่องใส หรือมืดมิดไปเลย จึงไม่อาจรู้-เห็นนรก สวรรค์ นิพพาน ตามที่เป็นจริงได้ หรือให้รู้-เห็นผิดเพี้ยนไป

ผู้ปฏิบัติสมถะและวิปัสสนาคู่กันตามแนววิชชาธรรมกาย ซึ่งถูกทางสายกลางอย่างแท้จริง ผ่านกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต และธรรมในธรรม โดยใช้ตาใน คือ จักษุ กล่าวคือญาณรัตนะของธรรมกาย พิจารณาอริยสัจทั้ง ๔ อันเป็นไปในญาณ ๓ (สัจจญาณ กิจจญาณ และกตญาณ) มีอาการ ๑๒ อันเป็นการพิจารณาเห็นแจ้ง ครอบคลุมถึงการพิจารณาปฏิจจสมุปบาทธรรมของสัตว์ในภพ ๓ ได้แก่ มนุษย์ ทิพย์ พรหม อรูปพรหม เป็นต้น แล้วทำนิโรธดับสมุทัย คือ ปหานอกุศลจิตของกายในภพ ๓ จนเป็นแต่ใจของธรรมกายที่บริสุทธิ์ล้วนๆ ให้ละเอียดเข้าไปจนสุดละเอียด ปล่อยวางอุปาทานในขันธ์ ๕ ของกายในภพ ๓ และ

ปล่อยความยินดีในฌานสมาบัติ ธรรมกายที่สุดละเอียดจะตกศูนย์เข้าสู่อายตนะนิพพาน (ถอดกาย) เข้าซ้อนหยุดนิ่งกลางของกลางพระพุทธเจ้าคำนวณรู้ที่ตรัสรู้ในนิโรธของพระพุทธเจ้าในอายตนะนิพพานต่อไป จนนับไม่ถ้วน เข้ากลางของกลางพระพุทธเจ้าต่อๆ ไปจนสุดละเอียด ผ่านจักรพรรดิ (พระภาคผู้เลี้ยง) ภาคผู้สอด ภาคผู้ส่ง ภาคผู้สั่ง ภาคผู้บังคับ และ พระภาคผู้ปกครอง ไปจนถึงพระพุทธเจ้าองค์ต้นธาตุต้นธรรมในอายตนะนิพพานเป็น ซ้อนหยุดนิ่งในกลางของกลางพระพุทธเจ้าองค์ต้นในต้นๆ ต่อๆ ไปจนสุดละเอียด ก็จะได้ทั้งรู้ทั้งเห็นและเป็นธาตุล้วนธรรมล้วนของพระพุทธเจ้าองค์ต้นๆ ในอายตนะนิพพานเป็น ที่สะอาดบริสุทธิ์และมีผลให้ได้และเพิ่มพูนบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจสิทธิ สิทธิเฉียบขาด เป็นธรรมที่มีอานุภาพสูง ในการกำจัดอวิชชา กิเลส ตัณหา อุปาทาน ซึ่งต้นธาตุต้นธรรมภาคมาร เขาสอดละเอียดเข้ามาในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ คือ "ใจ" ของสัตว์ ให้หมดสิ้นไป ให้เป็นแต่ธาตุล้วนธรรมล้วน ตลอดสายธาตุธรรมฝ่ายบุญฝ่ายสัมมาทิฏฐิของพระพุทธเจ้า ต้นธาตุต้นธรรม แต่ส่วนเดียว

ด้วยอานุภาพธรรมกายดังกล่าวนี้ จึงเป็นธรรมเครื่อง "บำบัดทุกข์" และ "บำรุงสุข" แก่สัตว์ทั้งหลาย และนับเป็นธรรมาวุธอันคมกล้ายิ่งนัก ไม่ควรที่ผู้ไม่รู้ จะพึงวิพากษ์วิจารณ์โดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพราะจะมีผลดุจเดียวกับเด็กทารกลูบใบมีดอันคมกริบเล่น หรือเข้าทำนองเด็กกำถ่านไฟ

เพราะภาคมารนั้นสอดละเอียด "อวิชชา" เข้ามาในธาตุธรรมเห็น

จำ คิด รู้ ของสัตว์ ปิดหู ปิดตา ปิดใจ ของสัตว์ มิให้รู้เห็นนรกสวรรค์ นิพพาน ตามที่เป็นจริง ไม่รู้จักบาปบุญคุณโทษ ทั้งลับและเปิดเผย ก็หลงคิดผิด เห็นผิด รับรู้ผิดๆ จึงพูดผิดๆ กระทำผิด นำคนอื่นผิดๆ หรือหลงตามผู้อื่นผิดๆ แล้วภาคมารก็เก็บเหตุนั้นส่งไปปรุงเป็นวิบากที่ให้ผล (ผลอกุศลกรรม) ส่งกลับเข้ามาทำหน้าที่ในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ คือ ในใจ จิต วิญญาณ ของสัตว์ ให้เป็นความทุกข์เดือดเนื้อร้อนใจทั้งในภพปัจจุบันทันที ตามสายปฏิจจสมุปบาทธรรม และในภพหน้าที่เป็นทุคคติ

เหตุวิบัติ บาปศักดิ์สิทธิ์ คือ บาปอกุศลที่ให้ผลอย่างรุนแรงและฉับพลันทันตาเห็น และ**ภัยพิบัติ ภัยสงคราม** ได้แก่ การทะเลาะเบาะแว้งและรบราฆ่าฟันกัน **ภัยธรรมชาติ** เช่น น้ำท่วมหรือฝนฟ้าแห้งแล้ง ข้าวยากหมากแพง เป็นต้น และ**โรคภัยไข้เจ็บทั้งหลาย** ตลอดทั้ง**ปัญหาทางเศรษฐกิจ ทางสังคม ทางการเมือง ทั้งภายใน** และ**ภายนอกประเทศ ก็เป็นฝีมือของภาคมารปรุงขึ้น** และให้ผลจากความชั่วที่สัตว์โลกหลงปฏิบัติตามอธรรมของเขาทั้งสิ้น

ส่วน**ภาคพระ**นั้น ก็พยายาม**ประมูลฤทธิ์ในธาตุธรรมที่สุดละเอียดของสัตว์ เพื่อสอดละเอียด "วิชชา" เปิดหู เปิดตา เปิดใจ ของสัตว์ ให้รู้เห็นนรก สวรรค์ นิพพาน ตามที่เป็นจริง ให้รู้จักบาปบุญคุณโทษทั้งลับและเปิดเผย เพื่อให้สัตว์ได้รู้ถูก เห็นถูก พูดถูก และ ทำถูก นำคนอื่นถูกๆ หรือตามคนที่นำคนอื่นถูกๆ ให้ได้รับผลที่เป็นความเจริญรุ่งเรือง และสันติสุข ด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ อันมีมรรค ๔ ผล ๔ และ นิพพาน ๑**

ผู้เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง สุดละเอียดเข้าไป ได้พบความจริงอีกว่า **สัตว์โลกทั้งหลายมีธาตุธรรมที่เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน** โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน**สายธาตุธรรมเดียวกัน** (สายขาว สายกลางๆ หรือสายดำ) **เพราะมาจากต้นกำเนิดต้นธาตุต้นธรรมเดียวกัน** โดยเหตุนี้ **เมื่อผู้ถึงธรรมกายเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง ทำการสะสางธาตุธรรมของตนเองอยู่ จึงมีผลถึงธาตุธรรมของสัตว์อื่นในสายธาตุธรรมเดียวกันมากน้อยตามส่วนด้วย เป็นอัตโนมัติ**

หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ปฏิบัติและสั่งสอนวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า จึงได้กล่าวเสมอว่า "**ธรรมกายนั่นแหละคือที่พึ่งของสัตว์โลก**" และว่า "**ธรรมกายคนหนึ่ง ช่วยคนได้ครึ่งเมือง**" วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ จึงสามารถเลี้ยงพระสงฆ์สามเณรร่วมกัน โดยไม่ต้องออกบิณฑบาตโดยเหตุผลนี้ มาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ผู้ขัดขวางหรือย่ำยีวิชชาธรรมกายอันบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้าด้วยทิฏฐิชั่ว จึงเท่ากับทำลายที่พึ่งของตนเอง มิให้เข้าถึงนิพพานอันแท้จริงได้ และย่อมประสบความทุกข์เดือดร้อน ประดุจซัดธุลีทวนลม หรือ เด็กกำถ่านไฟ ดังกล่าวแล้ว

ส่วน**ผู้มีปัญญาและใจบุญกุศล เข้าศึกษาปฏิบัติเพื่อความเข้าถึงให้ได้รู้เห็นและเป็นธรรมกายมรรคผล สูงสุดขึ้นไปถึงเป็นพระนิพพาน คือธรรมกายที่บรรลุอรหัตตผลแล้ว และสนับสนุนค้ำจุนการเผยแพร่พระสัทธรรมนี้ตามกำลังศรัทธา สติปัญญา ความสามารถ ย่อมได้ที่พึ่ง**

อันประเสริฐ ดังผู้ที่ได้เข้าถึง ได้รู้เห็น และได้เป็น หรือได้มีประสบการณ์ที่ดีๆ มาแล้ว

๔. สรุป

๔.๑ ปฏิหาริย์ทั้ง ๓ เป็นวิชชาในระดับโลกิยะ

ปาฏิหาริย์ทั้ง ๓ คือ **อิทธิปาฏิหาริย์** ได้แก่ การแสดงอิทธิฤทธิ์ **อาเทสนาปาฏิหาริย์** ได้แก่ การทายใจผู้อื่นได้ และ **อนุสาสนีปาฏิหาริย์** ได้แก่ ความสามารถพิเศษของผู้ทรงคุณธรรม และ/หรือผู้ถึงมรรค ผล นิพพาน แล้ว อันเป็นเครื่องช่วยในการแนะนำสั่งสอนผู้อื่นให้เข้าถึงพระรัตนตรัย พร้อมด้วยวิชชาและจรณะนั้น **เป็นวิชชาในระดับโลกิยะ ซึ่งผู้ปฏิบัติในศีลอันยิ่ง ในจิตหรือสมาธิอันยิ่ง และในปัญญาอันยิ่ง ย่อมทำได้แสดงได้ ถ้าหากผู้กระทำนั้นสามารถประกอบเหตุปัจจัยเป็นวิชชา** คือความเห็นแจ้ง รู้แจ้ง หรือ **อภิญญา** คือความรู้ความสามารถพิเศษ **อันให้เกิดปาฏิหาริย์เหล่านั้นได้สำเร็จ**

เฉพาะ**อิทธิปาฏิหาริย์** และ**อาเทสนาปาฏิหาริย์**นั้น แม้คนนอกพระพุทธศาสนา ก็มีผู้แสดงได้ และเคยมีมาก่อนพุทธกาลเสียด้วยซ้ำไป

ในปาฏิหาริย์ทั้ง ๓ นี้ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงยกย่องอนุสาสนีปาฏิหาริย์ แต่ไม่ทรงยกย่องและกลับทรงรังเกียจการแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ และ **อาเทสนาปาฏิหาริย์ เว้นแต่จะเป็นไปเพื่อเกื้อกูลอนุสาสนีปาฏิหาริย์** หรือ**เพื่ออนุเคราะห์สงเคราะห์ผู้อื่น โดยมิใช่มุ่งหวังลาภ**

ยศ สักการะ สรรเสริญ สุข อย่างชาวโลก เพราะปาฏิหาริย์ ทั้ง ๒ คือ อิทธิปาฏิหาริย์ และ **อาเทสนาปาฏิหาริย์ ของผู้ที่ยังมิใช่พระอริยเจ้า ผู้ตัดกิเลสได้อย่างถาวรแล้ว มีโอกาสให้เกิดกิเลสแล้วหลงเข้าไปยึดมั่นถือมั่นด้วยตัณหาและทิฏฐิในปาฏิหาริย์เหล่านั้น** และ**หลงติดอยู่ในโลกธรรมทั้ง ๘ อันเป็นทางให้เกิดความทุกข์เดือดร้อนแก่ผู้แสดง** และ**ทั้งแก่ผู้เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยได้** และ**ทั้งไม่ใช่เป็นทางให้พ้นจากความทุกข์ได้อย่างแท้จริง**

๔.๒ ปาฏิหาริย์ทั้งหลาย เกิดได้ ก็เสื่อมได้

ปาฏิหาริย์ทั้งหลาย แม้จะเป็นธรรมที่มีได้ เป็นได้ แต่ก็เสื่อมได้ หรืออาจไม่เกิดขึ้นได้อีก ถ้าเหตุปัจจัยอันประกอบขึ้นนั้นขาดคุณสมบัติ หรือมีกำลังฤทธิ์ไม่พอ หรือมีเหตุปัจจัยภายนอกอย่างอื่นเข้ามาแทรกแซงตัดรอน ผู้ทรงคุณธรรมที่เป็นปาฏิหาริย์จึงพึงสำเหนียกและสำรวมระวังว่า

ปาฏิหาริย์ทั้งหลายเป็นโลกิยวิชชา เป็นสังขารธรรม อันประกอบด้วยเหตุปัจจัยปรุงแต่ง แม้จะเป็นธรรมเครื่องเสริมคุณสมบัติของผู้ทรงคุณธรรมเช่นนี้ ก็อยู่ในฐาน ปุญญาภิสังขาร คือ คุณความดีที่ปรุงแต่งให้ได้รับผลดีเหนือผู้อื่นที่ทำไม่ได้ **แต่ยังตกอยู่ในอาณัติแห่งพระไตรลักษณ์** คือ **มีสภาวะที่ไม่แน่นอน** ย่อมเปลี่ยนแปลงแปรผันไปตามเหตุปัจจัยได้ กล่าวคือ **ย่อมเกิดได้ เสื่อมได้** หรืออาจไม่เกิดขึ้นได้อีก ถ้าผู้ใด (ผู้ทรงคุณธรรมนี้ หรือผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย) **หลงยึดมั่นถือมั่นด้วยตัณหา และทิฏฐิ คือความเห็นผิดว่าเป็นธรรมที่เที่ยงแท้หรือว่าเป็นตัวตนของตนที่แท้จริงแล้ว ย่อมกลับเป็นโทษเป็นความทุกข์เดือดร้อนได้ เพราะธรรมทั้งหลาย**

เหล่านี้เป็นธรรมที่มิใช่ตัวตน (อนตฺตา) ให้ยึดถือได้ ตลอดไป

ผู้มีหรือผู้ทรงคุณธรรมเช่นนี้ จึงพึงมีสักแต่ว่ามี และพึงให้เป็นไปเพื่ออนุสาสนีปาฏิหาริย์ หรือเพื่ออนุเคราะห์ชาวโลก โดยมิได้มุ่งหวังลาภสักการะ สรรเสริญ สุข อย่างชาวโลก แล้วพึงมุ่งปฏิบัติธรรมต่อไป เพื่อความรู้ยิ่งในธรรมทั้งหลาย ได้แก่ เพื่อความรู้แจ้งในทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ สภาวะที่ทุกข์ดับเพราะเหตุดับ และธรรมปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์อันถาวร มุ่งตรงต่อมรรค ผล นิพพาน แดนเกษมที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง ธรรมที่เป็นเหตุปัจจัยให้เกิดปาฏิหาริย์ทั้งหลายก็จะแก่กล้า และกลั่นตัวเองเป็น "บุญญฤทธิ์" และ "บุญญาภินิหาร" ไปเอง

๔.๓ ปาฏิหาริย์และบุญญฤทธิ์ ด้วยอานุภาพธรรมกาย สูงสุดกว่าปาฏิหาริย์อื่นใดทั้งสิ้น

ผู้ปฏิบัติภาวนาตามแนววิชชาธรรมกาย เมื่อถึงธรรมกายแล้ว ได้ปฏิบัติตรงตามทางสายเอก (เอกายนมรรค) คือ มีสติพิจารณาเห็นกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต และธรรมในธรรม ผ่านทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) คือ อริยมรรคมีองค์ ๘ ประการ เป็นทั้ง ณ ภายนอกและภายใน ละเอียดเข้าไปจนสุดละเอียดได้ถูกวิธีแล้ว ทำนิโรธให้แจ้งต่อไปจนสุดละเอียด เข้าถึงอายตนะนิพพาน ซ้อนหยุดซ้อนนิ่งในศูนย์กลางพระพุทธเจ้าในอายตนะนิพพานถอดกาย และสุดละเอียดเข้าไปในศูนย์กลางพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมในอายตนะนิพพานเป็น ก็จะเป็นธรรมเครื่องกำจัด คือ สะสางธาตุธรรมของตนเองให้สะอาดบริสุทธิ์จากกิเลส

อวิชชา ตัณหา อุปาทาน เหตุแห่งทุกข์ทั้งหลาย และให้ได้เข้าถึง รู้เห็นเป็นวิราคธาตุวิราคธรรม คือ เป็นธาตุล้วนธรรมล้วน อันไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง (อสังขตธาตุ อสังขตธรรม) จึงจะเป็นธรรมปฏิบัติ เครื่อง "บำบัดทุกข์" ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อนึ่ง ธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกายนี้ เป็นทั้งสมถะ และวิปัสสนา คู่กันโดยนัยดังกล่าว จึงเป็นธรรมปฏิบัติเครื่องช่วยให้วิชชา (คือความเห็นแจ้งรู้แจ้งพิเศษ อันประดับด้วยอภิญญา กล่าวคือ ความรู้ความสามารถพิเศษ) เจริญขึ้น ช่วยชำระธาตุธรรมของภาคมาร หรือฝ่ายบาปอกุศล และฝ่ายกลางๆ ให้หมดสิ้นไป ด้วยพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ และพระสังฆคุณ แห่งพระธรรมกายที่ปฏิบัติ เข้าถึง รู้เห็น และเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ พลอยให้เจริญยิ่งด้วยบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ สิทธิเฉียบขาด ในการปกครองธาตุธรรมของสัตว์ตามกำลังแห่งบารมีและภูมิธรรมของแต่ละท่านที่ปฏิบัติได้

ธรรมกายในระดับนี้จึงทรงอานุภาพสูงยิ่ง และมีสภาวะที่เป็นธรรมปฏิบัติเครื่อง "บำบัดทุกข์" และ "บำรุงสุข" แก่ทั้งตนเองและผู้อื่นในสายธาตุธรรมเดียวกันอีกด้วย

ปาฏิหาริย์และบุญญฤทธิ์ ด้วยอานุภาพธรรมกาย จึงสูงสุดกว่าปาฏิหาริย์อื่นใดทั้งสิ้น เพราะเป็นปาฏิหาริย์และบุญญฤทธิ์ที่รวมพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ และพระสังฆคุณ อยู่ในตัวพร้อมเสร็จ

ผู้ตั้งใจศึกษาและปฏิบัติภาวนาธรรมตามแนววิชชาธรรมกาย ด้วยอิทธิบาทธรรมและโดยสัมมาทิฏฐิ ย่อมได้รับผลดีทั้งในทางโลก และ

ทางธรรม ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ด้วยกันทุกคน

ผู้ปฏิบัติภาวนาตามแนววิชชาธรรมกายได้ตรง ย่อมจะประจักษ์ด้วยตนว่า **"ธรรมกายนั้นแลคือที่พึ่งอันแท้จริงของสัตว์โลก"** ด้วยประการฉะนี้

โย อลีเนน จิตฺเตน	อลีนมนโส นโร
ภาเวติ กุสลํ ธมฺมํ	โยคกฺเขมสฺส ปตฺติยา
ปาปุเณ อนุปุพฺเพน	สพฺพสํโยชนกฺขยํ.

คนใดมีจิตไม่ท้อถอย มีใจไม่หดหู่ บำเพ็ญกุศลธรรม เพื่อบรรลุธรรมที่เกษมจากโยคะ พึงบรรลุธรรมเป็นที่สิ้นสังโยชน์ทั้งปวงได้

(พุทฺธ) ขุ.ชา.เอก ๒๗/๑๘

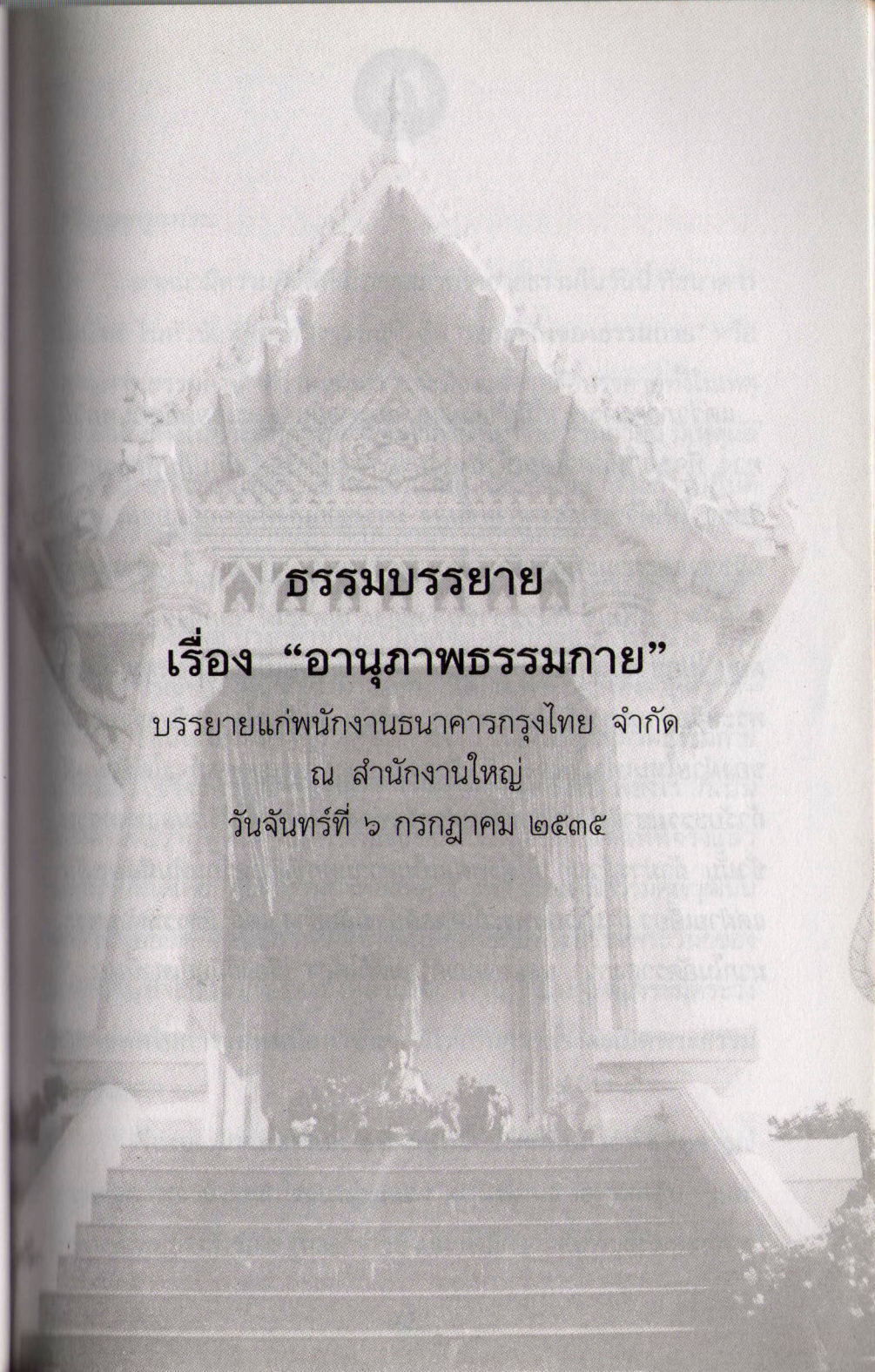

ธรรมบรรยาย

เรื่อง "อานุภาพธรรมกาย"

บรรยายแก่พนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด

ณ สำนักงานใหญ่

วันจันทร์ที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๓๕

“

....แต่ว่าภาคมารเขาก็มีกำลังมาก และคอยสอดละเอียดกีดกันทุกวิถีทาง ที่จะไม่ให้สัตว์โลกเข้าถึงครูบาอาจารย์หรือสำนักปฏิบัติธรรมที่มีวิชชา ให้ได้วิชชาธรรมกายชั้นสูง มารเขาก็เก่งที่จะคอยสอดละเอียดอวิชชาและมานะทิฏฐิเข้ามาในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ ของมนุษย์หรือสัตว์ ให้ไม่เข้าถึงวิชชาชั้นสูงของฝ่ายพระได้ โลกจึงต้องวุ่นวายต่อๆ ไปอย่างนี้แหละ เพราะอะไร เพราะมนุษย์เป็นแต่เพียงหุ่นให้ฝ่ายพระหรือฝ่ายมารเชิดไปวันหนึ่งๆ เท่านั้น อยู่ที่ว่าใครจะรับธรรมชาติของฝ่ายไหนเท่านั้นเอง เมื่อรับธรรมของฝ่ายบุญกุศลก็จะได้รับผลดี ถ้ารับธรรมชาติของฝ่ายธรรมดำหรือของภาคมารก็ได้รับผลแห่งกรรมชั่วนั้น ถ้ามารล้วนๆ ก็ได้รับผลเป็นความทุกข์เดือดร้อนทันทีฉับพลันแต่ฝ่ายเดียว ถ้ามารปนพระก็ได้ผลดีบ้างเสียบ้าง แต่ถ้ามีธรรมฝ่ายพระมากในอัตราสูงกว่า ผลแห่งคุณความดีก็ได้สูง เรื่องก็มีอยู่เท่านี้เอง...

”

เจริญสุขทุกท่าน

อาตมามีความยินดีที่มีโอกาสมาบรรยายธรรมในวันนี้ ที่ธนาคารกรุงไทย ในหัวข้อที่ค่อนข้างจะหนัก คือ **“อานุภาพของธรรมกาย”** หรือ **“อานุภาพธรรมกาย”** ที่ว่าหนักเพราะจะต้องแสดงหรือบรรยายทั้งในเหตุในผล และทั้งในประสบการณ์ ซึ่งในเรื่องอานุภาพธรรมกายนี้ มีเหตุผลที่ลึกซึ้งมากทีเดียว ทั้งทางด้านหลักปริยัติ และทั้งในด้านวิธีการปฏิบัติแล้วจึงได้รับผลของการปฏิบัติเป็นอานุภาพธรรมกาย

เนื้อหาที่จะบรรยายนั้นละเอียดลึกซึ้ง บางอย่างก็เกินภูมิปัญญาภูมิธรรมของผู้พูด บางอย่างก็พอที่ผู้พูดจะเคยมีประสบการณ์บ้าง และประสบการณ์ของผู้อื่นนำเข้ามาสมทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากครูบา-อาจารย์ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด แต่การจะนำเนื้อเรื่อง**อานุภาพธรรมกาย**มากล่าว ซึ่งจะครอบคลุมเนื้อหาให้ละเอียดลึกซึ้งไปเพียงไร ก็เป็นเสมือนกับว่าผู้พูดนี้เป็นผู้ทรงคุณธรรมทรงคุณวุฒิ แต่แท้ที่จริงแล้วอาตมานั้นได้เคยปฏิบัติธรรมมาพอสมควร แต่ว่าเรื่องคุณธรรมคุณวุฒินั้นจัดว่ามีน้อยนิด จึงเป็นการค่อนข้างจะเสี่ยงภัยต่อพระธรรมพระวินัยของพระภิกษุที่จะกล่าวถึงเรื่องทั้งหลายดังกล่าวนี้ และจะต้องระมัดระวังในการพูดในการแสดงเนื้อหานั้นๆ มิให้เป็นการล่วงละเมิดพระธรรมพระวินัย

เรื่องอานุภาพธรรมกายที่จะพูดนี้ ประกอบด้วยทั้งเหตุการณ์ประสบการณ์ ซึ่งจะมีทั้งของผู้พูดเอง ของเพื่อนสหธรรมิกอื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของครูบาอาจารย์ และทั้งมีความสัมพันธ์กับหลักการ

หรือหลักวิชชาในทางปริยัติ และตำรับตำราที่ครูบาอาจารย์ได้ถ่ายทอดเอาไว้ เพราะฉะนั้นจึงขอเน้นทำความเข้าใจไว้ ณ บัดนี้ว่าภูมิธรรมภูมิปัญญาของอาตมานั้น มีเพียงน้อยนิด แต่อาศัยประมวลจากหลักวิชชา หรือหลักปริยัติ ซึ่งเป็นพระพุทธวจนะ และเป็นอรรถาธิบายของพระอรรถกถาจารย์ รวมทั้งคำสั่งสอนของครูบาอาจารย์ ตลอดมาถึงประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติที่ถึงธรรมกายหลายท่าน นับตั้งแต่ครูอาจารย์ของศิษยานุศิษย์ และจากของอาตมาซึ่งมีเพียงน้อยนิดมาประสมกันเข้านำมาเสนอต่อท่านทั้งหลาย

ขอจงถือว่าสิ่งที่อาตมาแสดงออกไปนั้นเป็นผลรวมของหลักวิชชา ของเหตุการณ์และประสบการณ์จากเบื้องสูงสุด คือ พระธรรมพระวินัยที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว และ คำสั่งสอนของบูรพาจารย์มีพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ **พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** เป็นสำคัญ รวมทั้งของศิษยานุศิษย์ก็มีส่วนประกอบเข้าไปด้วย จึงขอทำความเข้าใจไว้ ณ โอกาสแรกนี้ก่อน อาตมาจะกล่าวเรื่องอานุภาพธรรมกายนี้ ประมาณ ๔๕ นาที ถึง ๑ ชั่วโมง หลังจากนั้นจะเปิดโอกาสให้ท่านทั้งหลายได้ซักถาม และจะตอบปัญหาเท่าที่สามารถจะตอบได้

เมื่อจะกล่าวถึงเรื่องของอานุภาพธรรมกาย เรามาทำความเข้าใจง่ายๆ ก่อนว่า **ธรรมกายคืออะไร?**

ธรรมกายนั้นปรากฏตามพระบาลีในอัคคัญสูตร[๑] สมเด็จพระ

[๑] พระสุตตันตปิฎก ปาฏิกวรรค ทีฆนิกาย หน้า ๙๒ ว่า **"ตถาคตสฺส เหตํ วาเสฏฺฐา อธิวจนํ ธมฺมกาโย อิติปิ พฺรหฺมกาโย อิติปิ ธมฺมภูโต อิติปิ"**

สัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแสดงว่า ธรรมกายก็ดี พรหมกายก็ดี ธรรมภูติก็ดี พรหมภูติก็ดี เป็นชื่อของตถาคต หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ **"ตถาคต"** หรือ **พระพุทธเจ้าเป็นธรรมกาย** นั่นเอง ท่านที่ยังไม่ได้ศึกษา อาจจะสงสัยว่าธรรมกายเป็นอะไร เพราะพระพุทธเจ้าที่เรารู้จักกันนั้น เรารู้จักในนามของเจ้าชายสิทธัตถะ หมายเอาพระวรกายเนื้อและพระทัยของพระองค์เราเรียกว่าพระพุทธเจ้า แต่แท้ที่จริงแล้ว **สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามิได้ทรงแสดงความหมายของคำว่า "พุทธะ"** คือ **ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน** ซึ่งบางครั้งก็ทรงเรียกพระองค์เองว่า **"ตถาคต"** นั้น **ว่าหมายถึงพระวรกายเนื้อ** แต่ทรงหมายถึง **"ธรรมกาย"**

"ธรรมกาย" ที่ว่านี้ เป็นอะไร กายเนื้อเราพอมองเห็นได้ เรารู้จัก แต่เมื่อปฏิบัติธรรมตามที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแนะนำสั่งสอน อันมีนัยอยู่ในมหาสติปัฏฐาน ๔ คือ การให้มีสติพิจารณาเห็นกายในกาย เห็นเวทนาในเวทนา เห็นจิตในจิต และเห็นธรรมในธรรมเป็นทั้ง ณ ภายใน และ ณ ภายนอก เมื่อปฏิบัติได้เข้าถึงและรู้เห็นละเอียดเข้าไปจริงๆ แล้ว เราก็พบว่าธรรมชาติที่เกี่ยวกับตัวเราประกอบด้วยอย่างน้อยที่สุด ธรรมชาติสำคัญ ๓ ประการ คือ

ฝ่ายหนึ่ง คือกาย เรารู้กันในนามของ **"รูปกาย"** คือธรรมชาติฝ่ายรูป มองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ธรรมชาติอีกฝ่ายหนึ่ง คือ ใจ เป็น **"นามธรรม"** คือ ธรรมชาติที่เสวยอารมณ์ สุข ทุกข์ ไม่สุข ไม่ทุกข์ ๑, ธรรมชาติที่จดจำอารมณ์หรือเรื่องราวต่างๆ ๑, ธรรมชาติที่คิดไปสู่อารมณ์ต่างๆ หรือเรื่องต่างๆ ๑,

และธรรมชาติที่รับรู้อารมณ์หรือเรื่องราวทุกสิ่งทุกอย่างอีก ๑, ธรรมชาติ ๔ อย่างนี้รวมเรียกว่า **"ใจ"** รู้กันโดยทั่วไปว่าเป็นนามธรรม

ยังมีอีกธรรมชาติหนึ่งที่ปรากฏขึ้นในใจแล้วดลจิตดลใจให้ปฏิบัติตามอำนาจของมันทางกาย วาจา และใจ ธรรมชาตินั้นเป็นคุณความดี เรียกว่ากุศลธรรม หรือธรรมชาติฝ่ายบุญกุศล ธรรมชาติที่เป็นความชั่ว คือฝ่ายบาปอกุศลนั้นอีกอย่างหนึ่ง และธรรมชาติที่ไม่ดีไม่ชั่ว คือเป็นกลางๆ นั้นอย่างหนึ่ง ภาษาพระท่านเรียกว่า **"กุสลาธัมมา" "อกุสลาธัมมา"** และ **"อัพยากตาธัมมา"**

ธรรมชาติทั้ง ๓ ประการนี้ คือ **ฝ่ายรูป ฝ่ายจิตใจ** ฝ่ายธรรมชาติที่ปรากฏขึ้นในใจแล้วดลจิตใจให้ประพฤติปฏิบัติทางกาย วาจา ใจ เป็นความดี ความชั่ว หรือไม่ดีไม่ชั่ว กลางๆ มีอยู่ในตัวเรา ในใจเรา

เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้าจึงสอนให้มีสติพิจารณากาย ให้พิจารณาเวทนา-จิต นั้นฝ่ายใจ ธรรมชาติที่เกิดขึ้นในจิตใจนั้นแหละฝ่ายคุณธรรมดี ฝ่ายชั่วฝ่ายไม่ดี คือบาปอกุศล และฝ่ายกลางๆ ในธรรมชาติ ๓ อย่างนี้ มิใช่มีอยู่แต่กับใจของกายเนื้อที่เราเห็นอยู่นั้นหามิได้ แต่มีซ้อนกันอยู่เป็นชั้นๆ เข้าไปข้างใน คือ กายก็มีกายในกาย ใจก็มีใจของกายในกายนั้นๆ ธรรมชาติฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายไม่ดีไม่ชั่วก็มีอยู่ในใจของกายในกายนั้นๆ มีต่อๆ กันไป จากใจของกายสุดหยาบคือกายเนื้อนี้ ละเอียดเข้าไปๆ จนสุดละเอียด ยิ่งดียิ่งบริสุทธิ์ก็ยิ่งมีกาย จิต ธรรม ที่ละเอียดๆ ที่บริสุทธิ์ยิ่งกว่ากันไปตามลำดับแห่งคุณความดีไปจนสุดดีที่สุด พ้นความดีของโลกหรือระดับโลก เป็นความบริสุทธิ์ที่สุด

ไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง ธรรมชาตินั้นคือ **"ธรรมกาย"** สามารถสัมผัสได้ รู้เห็นได้ แต่ไม่เรียกว่ารูป เพราะในความหมายของ "รูปธรรม" นั้นหมายเอาธรรมชาติที่เกิดแต่เหตุปัจจัยปรุงแต่ง คือ อวิชชา กิเลส ตัณหา อุปาทาน เป็นเหตุเป็นปัจจัยปรุงแต่งให้เกิดรูปและจิตใจของเรา ในขณะนี้ก็มีธรรมชาติที่เป็นเหตุเป็นปัจจัยปรุงแต่งซ้อนอยู่ในรูปและในจิตใจของเรานี้แหละ แต่ถ้าดีจนพ้นความดีของสัตว์โลกแล้ว ก็จะถึงธรรมชาติที่บริสุทธิ์ ที่ไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง เป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ล้วนๆ จึงเป็นธรรมชาติที่พ้นโลก ซึ่งสามารถจะเข้าถึงรู้เห็นได้ด้วยการปฏิบัติธรรมโดยทางศีล สมาธิ และปัญญา อันมีนัยอยู่ในอริยมรรคมีองค์ ๘ จนถึงที่สุดแห่งความดีในระดับโลกและพ้นโลกไปแล้วจึงจะเข้าถึงธรรมชาตินั้น ธรรมชาติที่บริสุทธิ์นั้นแหละชื่อว่า **"ธรรมกาย"**

พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ได้ปฏิบัติเข้าถึง รู้เห็น และเป็น **"ธรรมกาย"** ณ ภายใน ได้เห็นพร้อมทั้งศิษยานุศิษย์ ท่านเมื่อปฏิบัติตามวิธีนี้ก็จะสามารถเข้าถึงรู้เห็นได้เช่นเดียวกันว่า **มีพุทธลักษณะคล้ายพระพุทธปฏิมา เกตุดอกบัวตูม ใสบริสุทธิ์ ประทับอยู่บนองค์ฌาน** องค์ฌานนั้นเหมือนอาสนะรองรับ สัณฐานกลมใสรอบตัว หนาประมาณ ๑ ฝ่ามือของธรรมกาย นี้เป็นธรรมกายเบื้องต้น ธรรมกายเบื้องต้นขนาดหน้าตักความสูงเส้นผ่าศูนย์กลางดวงธรรมนั้น ๔ วาครึ่งขึ้นไป แต่ธรรมกายมรรคผลจนถึงพระนิพพานซึ่งเป็นระดับภูมิธรรมที่สูงสุดนั้นมีขนาดหน้าตักความสูงและเส้นผ่าศูนย์กลางดวงธรรม ๒๐ วาขึ้นไป

พระเดชพระคุณหลวงพ่อฯ ได้ปฏิบัติจนเข้าถึงธรรมกายที่

ละเอียดๆ ไปสุดละเอียด ก็ไปเห็น **"ธรรมกาย" ที่บรรลุอรหัตตผลของพระพุทธเจ้าที่ประทับอยู่บนรัตนบัลลังก์ แวดล้อมด้วยธรรมกายที่บรรลุอรหัตตผลของพระอรหันตขีณาสพ ประทับเข้านิโรธสงบตลอดกันหมด ประทับเวียนขวารอบธรรมกายที่บรรลุพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณของพระพุทธเจ้า** ซึ่งเราเรียกว่า **"พระนิพพาน" แต่ละองค์ประทับห่างกันชั่วกึ่งองค์ฌาน** (ประมาณ ๑๐ วา) **เวียนขวานับจำนวนไม่ถ้วน สว่างไสวเต็มไปหมด ณ สถานที่โล่งโถงอยู่พ้นจากภพสาม** (กามภพ รูปภพ และอรูปภพ) **นี้ไปแล้ว** ชื่อว่า **"อายตนะนิพพาน"**

ทั้งความหมายของพระพุทธเจ้า และตถาคต ซึ่งหมายถึงธรรมกายที่บรรลุพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ หรือของพระอรหันต์ซึ่งหมายถึงตรัสรู้พระอริยสัจ ๔ บรรลุมรรคผลนิพพานแล้วนี้ มีอยู่ในพระไตรปิฎกแน่นอน และ**ที่สถิตอยู่ของพระนิพพาน** คือ **ธรรมกายตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าและของพระอรหันตขีณาสพ** เมื่อกายเนื้อแตกทำลายแล้ว (อนุปาทิเสสนิพพาน) ชื่อว่า **"อายตนะนิพพาน"**

การละเบญจขันธ์หรือร่างกายจิตใจที่หยาบ ไม่ว่าจะเป็นของมนุษย์หรือเป็นของทิพย์ในเทวโลกหรือพรหมโลก อย่างเช่น รูปพรหมในชั้นสุทธาวาส **เมื่อละเบญจขันธ์นี้ไปแล้ว จะคงมีแต่ "พระนิพพาน"** คือ**ธรรมกายที่บรรลุอรหัตตผลแล้ว** หรือ**ที่บรรลุพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว** (สำหรับพระพุทธเจ้า) **ไปปรากฏประทับเข้านิโรธสงบตลอดกันหมดในอายตนะนิพพานนั้น** คำว่า **"อายตนะนิพพาน"** นั้นก็มีพระพุทธพจน์ปรากฏอยู่ในนิพพานสูตรที่ ๓

เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายคงเข้าใจแล้วว่า ธรรมกายคืออะไร **ธรรมกาย**ก็คือ**ธาตุธรรมที่บริสุทธิ์ที่สุด เป็นความดีสูงสุดพ้นจากความดีในระดับโลกๆ มีสภาวะที่เที่ยง** เพราะไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง จึงไม่ต้องเปลี่ยนแปลงแปรผันไปตามเหตุตามปัจจัย **ใครเข้าถึงรู้เห็นและเป็นธรรมกายมรรคผลนิพพานแล้ว เป็นสุข ไม่มีทุกข์ และเป็นธรรมชาติที่สถิตอยู่ยั่งยืน** คือ **ไม่ต้องตายหรือเคลื่อนจากภพหนึ่งไปสู่อีกภพหนึ่ง เป็นอมตธรรม สถิตอยู่ยั่งยืนอย่างนั้น จึงเป็นสุข**

ธรรมกายที่บรรลุมรรคผลนิพพานแล้วเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์เป็นวิราคธาตุวิราคธรรม คือ ธาตุธรรมที่ปราศจากกิเลสตัณหาปรุงแต่ง ชื่อว่า "วิสังขาร" จึงมีลักษณะตรงกันข้ามกับ "สังขาร" ที่ประกอบด้วยปัจจัย ได้แก่ กิเลส ตัณหา ฯลฯ ปรุงแต่ง จึงไม่ต้องตกอยู่ในอาณัติแห่งพระไตรลักษณ์ คือ ไม่เป็น**อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา** แต่กลับเป็น **นิจจัง** คือ เที่ยง **สุขํ** เป็นสุข คือ **ยั่งยืน** พระบาลีเรียกว่า **ธุวํ** นี้มีอยู่ในพระไตรปิฎกทั้งสิ้น

เมื่อเข้าใจเรื่องของธรรมกายแล้ว จึงมาดูต่อไปว่าปฏิบัติอย่างไรจึงจะถึงธรรมกาย หลักทั่วไปก็คือการปฏิบัติในศีล ในสมาธิ ในปัญญาให้แก่กล้าเป็น **"อธิศีล"** คือ**ศีลยิ่ง "อธิจิต"** คือ**จิตยิ่ง**หรือ**สมาธิยิ่ง** และ **"อธิปัญญา"** คือ**ปัญญาอันยิ่ง**นั้นเอง จึงจะเข้าถึงธรรมชาติที่เป็นปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา แล้วจะถึงธรรมกายโคตรภู ธรรมกายพระโสดา พระสกิทาคา พระอนาคา ถึงธรรมกายอรหัต และถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ธรรมปฏิบัตินั้นก็มีนัยอยู่ในอริยมรรคมีองค์ ๘ ซึ่ง ณ

ที่นี้ อาตมาจะกล่าวย่อไว้แต่เพียงเท่านี้

ในส่วนเฉพาะอุบายวิธีที่จะทำใจให้เป็นสมาธิแนบแน่นมั่นคง หลวงพ่อวัดปากน้ำได้เลือกใช้วิธีที่ดีที่สุดมาผสมกัน ซึ่งจะขอกล่าวแต่เพียงย่อๆ ดังนี้

(๑) ให้มองดูดวงแก้วให้จำได้ แล้วนึกให้เห็นดวงแก้วด้วยใจ เพื่อให้ใจซึ่งเป็นธรรมชาติที่ไม่ตัวตน มารวมอยู่ที่ความนึกเห็นดวงแก้ว การนึกเห็นดวงแก้วนั้นมีลักษณะเป็น**การเพ่งกสิณแสงสว่าง** ชื่อว่า **"อาโลกกสิณ"** เป็นหนึ่งในสมถภูมิ ๔๐ และให้กำหนดบริกรรมภาวนาท่องในใจว่า **"สัมมาอะระหังๆๆ"** คำว่า **"สัมมา"** นั้นย่อมาจาก **"สัมมา-สัมพุทโธ"** แปลว่า **พระผู้ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ** หมายเอา**พระปัญญา-คุณของพระพุทธเจ้า** ส่วนคำว่า **"อะระหัง"** นั้นแปลว่า **พระผู้ไกลจากกิเลสและบาปธรรมทั้งปวง** หมายเอา **พระวิสุทธิคุณของพระพุทธเจ้า** เมื่อท่องในใจหรือกำหนดบริกรรมภาวนาว่า "สัมมาอะระหังๆๆ" ตรงกลางของกลางจุดเล็กใสศูนย์กลางดวงแก้ว พึงให้น้อมพระพุทธคุณในข้อพระปัญญาคุณ และพระวิสุทธิคุณของพระพุทธเจ้ามาสู่ใจเราเป็น **"พุทธานุสสติ"** หนึ่งในสมถภูมิ ๔๐ และให้เอาใจไปรวมหยุดนิ่งตรงศูนย์กลางกายเหนือระดับสะดือ ๒ นิ้วมือ ตรงนั้น อยู่สูงกว่าต้นทางลมหรือที่สุดลมหายใจเข้าออก เป็นที่ตั้งกำเนิดธาตุธรรมเดิม ซึ่งให้สามารถปฏิบัติภาวนาเข้าถึง รู้เห็น กายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต และธรรมในธรรม เป็นทั้ง ณ ภายนอก และ ณ ภายในได้ **การมีสติพิจารณาเห็นกาย เวทนา จิต และธรรม ส่วนหยาบเป็น "ณ ภายนอก" ส่วนการ**

มีสติพิจารณาเห็นกาย เวทนา จิต ธรรม ละเอียดเข้าไปเป็น "ณ ภายใน" เรียกว่าทั้ง ณ ภายใน และ ณ ภายนอก ละเอียดๆ ต่อๆ ไปจนสุดละเอียดถึงธรรมกาย ตรงกลางของกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมนั้น และ ณ ที่นั้นเนื่องด้วยอยู่สูงกว่าระดับที่สุดหรือปลายทางลมหรือที่ตั้งต้นลมหายใจเข้าออก ประมาณ ๒ นิ้วมือ เมื่อผู้ปฏิบัติภาวนา มีสติสัมปชัญญะรู้ลมหายใจเข้าออกกระทบหรือผ่านดวงแก้วตรงนั้น ก็เป็น **"อานาปานสติ"** อีกโสดหนึ่ง ในขั้นสมถภาวนาจึงมีอุบายวิธี ๓ วิธี คือ อาโลกกสิณ พุทธานุสสติ และอานาปานสติ มีอยู่พร้อมในการปฏิบัติภาวนาเบื้องต้นตามแนววิชชาธรรมกายที่หลวงพ่อสอน ซึ่งเป็นธรรมปฏิบัติที่มีอานุภาพสูง ให้เกิด "วิชชา" อันเป็นธรรมเครื่องกำจัด "อวิชชา" มูลรากฝ่ายเกิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเมื่อรวมอุบายวิธีทั้ง ๓ นี้เข้าด้วยกันแล้วจะมีผลให้เกิด**ทิพพจักษุ**และ**ทิพพโสต**ได้เร็ว ทิพพจักษุ ทิพพโสตเป็นพื้นฐานให้เจริญวิชชา คือ ความสามารถพิเศษ หรืออภิญญา ได้เป็นอย่างดี ตามรอยบาทพระพุทธองค์

พระพุทธองค์ก่อนแต่จะตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณนั้น ในยามต้นแห่งราตรีทรงเจริญฌานสมาบัติถึงรูปฌาน ๔ เพื่อกำจัดกิเลสนิวรณ์ให้หมดไปแล้วจึงน้อมเข้าสู่ **"ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ"** ปรีชาญาณระลึกชาติได้ ซึ่งมีผลพื้นฐานจากทิพพจักษุที่เกิดขึ้นที่เรียกว่า **"อภิญญา"** หรือ **"วิชชา"** คือ ความรู้พิเศษที่ให้ได้เห็นสัตว์ทั้งหลาย รวมทั้งพระองค์เองด้วย เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในภพน้อยภพใหญ่ทั้งหลายไม่มีที่สิ้นสุดนับกัปป์นับกัลป์ไม่ถ้วน ต่อมาในยามกลางแห่งราตรี ทรง

เจริญฌานทั้ง ๔ อีกครั้ง จนพระทัยสงัดจากกิเลสนิวรณ์ ควรแก่งานวิปัสสนา แล้วจึงน้อมเข้าสู่ **"จุตูปปาตญาณ"** ปรีชาญาณหยั่งรู้เห็นจุติปฏิสนธิของสัตว์ เป็นวิชชาที่ ๒ ที่ได้ให้ข้อมูลแก่พระองค์ โดยที่ทรงเข้าไปรู้ไปเห็นเหตุที่สัตว์โลกทั้งหลายต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในภพน้อยภพใหญ่ทั้งหลาย ไปสวรรค์บ้าง ไปเป็นพรหมบ้าง ไปเป็นเปรตบ้าง สัตว์นรกบ้าง อสุรกายบ้าง สัตว์เดรัจฉานบ้าง เป็นมนุษย์บ้าง เป็นเทพยดาบ้าง ว่าเป็นเพราะผลของกรรมดีกรรมชั่วอย่างไร ครั้นในยามปลายแห่งราตรี เมื่อเจริญฌานทั้ง ๔ อีก จนพระทัยสงัดจากกิเลสนิวรณ์ แล้วน้อมเข้าสู่ **"อาสวักขยญาณ"** พิจารณาเหตุในเหตุ ได้ทรงเห็นเหตุในเหตุถึงต้นๆ เหตุ ว่า "อวิชชา" เป็นปัจจัยให้เกิดกิเลส ตัณหา อุปาทาน และให้เกิดภพ ให้เกิดชาติ ชรา มรณะ ทุกข์ จึงทรงหยั่งรู้วิธีปฏิบัติให้สามารถกำจัดกิเลสละเอียดๆ ที่หมักหมมอยู่ในจิตสันดาน ชื่อว่า "อาสวะ" หรือว่า "อนุสัยกิเลส" ให้หมดสิ้นไป นี้เป็นการบรรลุวิชชาที่ ๓ คือ อาสวักขยญาณ นี้พร้อมด้วยตรัสรู้ คือ รู้แจ้งแทงตลอดพระอริยสัจสี่ และบรรลุพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณด้วยพระองค์เอง เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในยามปลายแห่งราตรี ทั้งนี้ด้วยการปฏิบัติในศีลและสมาธิ ในขั้นสมถกัมมัฏฐานเป็นอย่างดีตั้งแต่เบื้องต้น ไม่ใช่เจริญวิปัสสนาอย่างสุกเอาเผากิน

เมื่อทรงปฏิบัติถูกทางสายกลางตั้งแต่ขั้นสมถกัมมัฏฐาน เข้าสมถะได้แล้ว **"วิชชา"** จึงเกิด เมื่อวิชชาเกิด จึงได้เจริญปัญญาจากการที่ได้ทั้งรู้และทั้งเห็น

วิชชาที่ ๑ ที่พระองค์ได้ทรงบรรลุในยามต้นแห่งราตรี คือ **ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ** วิชชาที่ ๒ ที่ทรงบรรลุในยามกลางแห่งราตรี คือ **จุตูปปาตญาณ** และวิชชาที่ ๓ ที่ทรงบรรลุในยามปลายแห่งราตรี คือ **อาสวักขยญาณ** ปรีชาญาณหยั่งรู้วิธีทำอาสวะหรืออนุสัยกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า **อนุสัย**หรือ**อาสวะ** เรียกใช้แทนกัน มองคนละมุม **อาสวกิเลส** หมายถึง **กิเลสที่หมักหมมหมักดองอยู่ในจิตสันดาน ส่วนอนุสัยกิเลสก็คือกิเลสที่ตกตะกอนนอนเนื่องในจิตสันดาน แล้วจะปรากฏเป็นเจตสิกธรรมเกิดขึ้นพร้อมกับอกุศลจิตทำหน้าที่ดลจิตดลใจให้ปฏิบัติตามอำนาจของมัน ทางกาย ทางวาจา และใจ** นั่นแหละพระองค์ทรงตัดได้ด้วย**อาสวักขยญาณ**

ธรรมปฏิบัติที่หลวงพ่อวัดปากน้ำสอนแก่ศิษยานุศิษย์ ก็เป็นไปตามนี้ ตามรอยบาทพระพุทธองค์ โดยให้ทำสมถกัมมัฏฐานเพื่อกำจัดกิเลสนิวรณ์เครื่องกั้นปัญญาให้หมดสิ้นไป ให้จิตใจผ่องใสเป็น**อธิศีล อธิจิต** แล้วจะได้เข้าถึง**อธิปัญญา**ได้จริงๆ และจะเข้าถึง**ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา ธรรมกายโคตรภู ธรรมกายพระโสดา พระสกิทาคา อนาคา อรหัต ถึงธรรมกายตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า** ด้วยอาการอย่างนี้

เพราะฉะนั้น ถ้าจะถามว่า วิชชาธรรมกายดีอย่างไร? ก็ตอบว่าดีในวิธีปฏิบัติที่เข้มทั้งศีลในทางปริยัติ คือเจตนางดเว้นความประพฤติปฏิบัติที่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นทางกาย ทางวาจา ละเอียดเข้าไปถึงศีลในพระกัมมัฏฐาน ชื่อว่า **"สีลานุสสติ"** อันเป็นศีลบริสุทธิ์ในพระกัมมัฏฐาน หรืออีกนัยหนึ่งคือ**ให้บริสุทธิ์ทั้งกาย วาจา ใจ เป็น "สีลวิสุทธิ"**

ซึ่งเป็นบาทฐานสำหรับการปฏิบัติพระกัมมัฏฐานได้เป็นอย่างดี โดยอุบายวิธี ๓ ประการดังกล่าวแล้วที่ช่วยในการเจริญภาวนา เป็นอุบายวิธีสมถภาวนาที่มีอานุภาพมาก และเหมาะกับจริตอัธยาศัยของคนทุกคน ทุกจริตอัธยาศัย อย่าได้สงสัยเลย อุบายวิธี ๓ ประการนี้ คือ **อาโลกกสิณ พุทธานุสสติ** และ **อานาปานสติ** ซึ่งให้ผลดีในการแก้จริตอัธยาศัยของทุกคน ครอบคลุมไว้หมดแล้ว ไม่ต้องดิ้นรนไปหาอะไรที่ไหนอีก มีของดีครบถ้วนอยู่ในวิธีปฏิบัติพระกัมมัฏฐานนี้แล้ว

เมื่อปฏิบัติสมถะได้ผลดีแล้ว จึงเกิดวิชชา ตั้งแต่โลกิยวิชชา คือ ความรู้พิเศษในระดับโลกๆ อันมี "ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ" และ "จุตูปปาตญาณ" ฯลฯ เป็นต้น อันเป็นบาทฐานในการหยั่งรู้แจ้งแทงตลอดในทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ สภาวะทุกข์ดับเพราะเหตุดับ และหนทางปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์อันถาวร ด้วยวิชชาที่ ๓ อันเป็นโลกุตตรวิชชา คือ อาสวักขยญาณ ให้สามารถกำจัดอาสวกิเลสให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ เป็นพระอรหันตขีณาสพ หรือพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า "วิชชาธรรมกาย" ที่หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านสอนก็ดำเนินไปตามแนวนี้

เพราะฉะนั้น จึงไม่ต้องสงสัยว่าวิชชาธรรมกาย จะเป็นแต่เพียงสมถะตามที่ผู้รู้ไม่จริงที่ได้ยินได้ฟังแต่เพียงธรรมปฏิบัติเบื้องต้นของวิชชาธรรมกายแล้ววิพากษ์วิจารณ์ ธรรมปฏิบัตินี้**เป็นทั้งสมถะ**และ**วิปัสสนา**โดยแท้ เพราะธรรมปฏิบัติใดที่อบรมให้สงบปราศจากกิเลส-นิวรณ์ ธรรมปฏิบัตินั้นชื่อว่าสมถภาวนาอันให้ผลดีในการอบรมจิตใจให้หลุดพ้นจากราคะ ชื่อว่า **"เจโตวิมุตติ"** เจโตวิมุตติ หมายเอาความ

หลุดพ้นจากกิเลสเหตุแห่งทุกข์ทั้งปวง ด้วยวิธีการปรารภ คือเริ่มปฏิบัติสมถกัมมัฏฐานเพื่อทำสมาธิให้แนบแน่นมั่นคง อันมีผลกำจัดกิเลส-นิวรณ์ เครื่องกั้นปัญญาก่อน แล้วจึงเจริญปัญญารู้แจ้งในสภาวธรรมและอริยสัจทั้ง ๔ เพื่อกำจัดกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน เหตุแห่งทุกข์ ด้วยปัญญา จึงชื่อว่า **หลุดพ้นด้วยเจโตวิมุตติ** และ **ปัญญาวิมุตติ** ทั้ง ๒ ประการ และคำว่า **เจโตวิมุตติ** นั้น หาได้มีความหมายแต่เพียงสมถะไม่ เพราะเมื่อมีเครื่องไม้เครื่องมือ คือ **"วิชชา"** และ **"อภิญญา"** ที่เกิดและเจริญขึ้นให้สามารถจะใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือสภาวธรรมจากธรรมปฏิบัติที่ได้เข้าถึงรู้เห็นและเป็น จึงไม่ใช่สักแต่ว่าเดา หรือคาดคะเนเอา หรือคิดเอาด้วยสติปัญญาอย่างชาวโลก แต่ด้วยวิธีปฏิบัติที่เข้าไปถึง เข้าไปรู้ เข้าไปเห็นข้อมูล คือ สภาวธรรมต่างๆ ที่ละเอียดลึกซึ้งอันเกี่ยวด้วยทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ สภาวะที่ทุกข์ดับเพราะเหตุดับ คือ **"นิโรธ"** ซึ่งผู้ปฏิบัติวิชชาธรรมกายเข้าถึงแล้วทำนิโรธดับสมุทัย ปหานอกุศลจิตของกายในภพ ๓ ได้โดยสะดวกอย่างนี้ จึงให้รู้แจ้งแทงตลอดในพระอริยสัจ ๔ ได้เร็ว และเมื่อปฏิบัติภาวนาตามแนววิชชาธรรมกายที่ให้รู้แจ้งแทงตลอดในพระอริยสัจ ๔ เห็นสภาวะของธรรมชาติทั้งที่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง ชื่อว่า **"สังขาร"** ว่ามีสามัญญลักษณะที่เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา และให้รู้เห็นไปถึง **"วิสังขาร"** คือ**พระนิพพาน** ทั้งโดยนัยแห่ง**สภาวะ ผู้ทรงสภาวะ** และ**อายตนะนิพพาน**แล้ว ธรรมปฏิบัตินั้นถ้าไม่ชื่อว่าเป็นทั้งสมถะและวิปัสสนากัมมัฏฐานแล้วจะเรียกว่าอะไร แล้วยังจะมีธรรมปฏิบัติวิธีใด ที่สามารถให้รู้แจ้งเห็นแจ้งได้ทั้งธรรมชาติ

ที่เป็นสังขาร และได้รู้เห็นถึงวิสังขาร คือ พระนิพพานแจ่มแจ้งอย่างนี้

อาตมาได้กล่าวถึงวิธีปฏิบัติให้ถึงธรรมกายแล้วน้อมเข้าสู่วิชชา ๓ อย่างคร่าวๆ ซึ่งถ้าจะกล่าวในรายละเอียดก็หมายถึงให้มีสติพิจารณาเห็นกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต และเห็นธรรมในธรรม ทั้ง ณ ภายใน และภายนอก อันรวมเรียกว่ามหาสติปัฏฐาน ๔ นั้นเอง ถ้าจะกล่าวในรายละเอียดก็ต้องใช้เวลานาน อาตมาขอกล่าวแต่เพียงเท่านี้ พอให้เห็นเค้าโครงว่าธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกายเป็นอย่างไร และธรรมกายคืออะไรก่อน ให้สงบจากกิเลสนิวรณ์ แล้วมีสติพิจารณาสภาวะของธรรมชาติที่ปฏิบัติได้เข้าถึงและรู้เห็นทั้ง ณ ภายนอก และ ณ ภายใน จากสุดกาย เวทนา จิต ธรรม ส่วนหยาบ ถึงสุดละเอียด ให้เกิดปัญญาในสภาวะของสังขารคือธรรมชาติที่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง ว่าเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา อย่างไร แล้วดับหยาบไปหาละเอียด ต่อๆ ไป จนถึงคุณธรรมที่พ้นโลก คือ ถึงธรรมกาย ถึงพระนิพพาน และถึงอายตนะนิพพาน ซึ่งเป็นธรรมชาติที่ไม่ประกอบด้วยปัจจัยปรุงแต่ง ชื่อว่า วิสังขาร กล่าวคือ **"พระนิพพาน"** ได้แก่ธรรมกายที่บรรลุพระอรหัตตผล สูงขึ้นไปถึงธรรมกายที่บรรลุพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณเป็นพระพุทธเจ้าในอายตนะนิพพาน ว่ามีสภาวะที่เป็นตรงกันข้ามกับสภาวะของสังขารโดยสิ้นเชิง คือเป็น **นิจฺจํ** (เที่ยง) **ปรมํ สุขํ** (เป็น บรมสุข) **ธุวํ** (ยั่งยืน เป็นอมตธรรม)

ปัญญานี้ ถ้าไม่ปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกาย ก็ยากที่จะเข้าถึงและรู้แจ้งแทงตลอดได้ และปัญญานี้เป็นปัญญาจากการรู้-เห็น ถึง

นิพพานได้อย่างถูกต้องตามที่ปรากฏในพระไตรปิฎกและอรรถาธิบายของพระอรรถกถาจารย์ นี้นับเป็น **"ปาฏิหาริย์"** หนึ่ง ชื่อว่า **"อนุสาสนีปาฏิหาริย์"** อันเป็นปาฏิหาริย์ที่พระพุทธองค์ทรงยกย่องยิ่งกว่าปาฏิหาริย์ใดๆ และนี่ก็เป็นผลของการปฏิบัติธรรมของหลวงพ่อท่าน ที่ท่านปฏิบัติได้เข้าถึงรู้เห็นและเป็น แล้วจึงสอนให้เข้าถึงธรรมกาย จึงเรียกธรรมปฏิบัตินี้สั้นๆ ว่า **"วิชชาธรรมกาย"** เพราะปฏิบัติไปตามแนวนี้ถึงธรรมกายแล้วจะเกิดวิชชาและอภิญญา นับตั้งแต่ทิพพจักษุ ทิพพโสต ไปจนถึงให้สามารถเจริญวิชชาต่างๆ เช่น เจโตปริยญาณ มโนมยิทธิ อตีตังสญาณ อนาคตังสญาณ ให้ถึง**ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ** และ**จุตูปปาตญาณ** ฯลฯ **ให้เจริญทั้งวิปัสสนาปัญญา** และ**โลกุตตรปัญญา** และให้ถึง**อาสวักขยญาณ** ปรีชาญาณหยั่งรู้การทำอาสวะให้สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ นี่ในฝ่าย "อนุสาสนีปาฏิหาริย์" ปาฏิหาริย์ คือ คำสอนที่ให้ได้รับผลประจักษ์แจ้งจริงด้วยตัวของท่านเอง

มาถึงผลที่จะได้รับพิเศษ อันเป็นผลพลอยได้จากธรรมปฏิบัตินี้ คือ **"อิทธิปาฏิหาริย์"** และ **"อาเทสนาปาฏิหาริย์"** อาเทสนาปาฏิหาริย์นั้นเป็นวิชชาที่ให้รู้ใจ หรือทายใจคนอื่นได้ ปาฏิหาริย์นี้พระพุทธเจ้าไม่ทรงสรรเสริญ แต่ก็จะเกิดมีขึ้นเป็นผลพลอยได้ ใครที่ถึงธรรมกายแล้วฝึกก็จะชำนาญได้ ส่วนอิทธิปาฏิหาริย์นั้น การปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนาของเรา เมื่อปฏิบัติโดยศีล สมาธิ ปัญญา, อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ให้ถึงปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา ธรรมกายโคตรภู ธรรมกายพระโสดา พระสกิทาคา พระอนาคา และถึงธรรมกายพระ

อรหัตที่ละเอียดๆ ต่อๆ ไปจนสุดละเอียด จนบรรลุมรรค ผล นิพพาน อย่างนี้แล้ว **อิทธิปาฏิหาริย์ย่อมเกิดและเจริญได้ใน ๒ ลักษณะ** กล่าวคือ

ลักษณะที่ ๑ เกิดเอง ที่เรารู้กันทั่วๆ ไปว่า **"อิทธิปาฏิหาริย์"** ซึ่งบางท่านหาสาเหตุไม่เจอ ในวิชชาธรรมกายของเรารู้เหตุรู้ปัจจัย และรู้ผล และอิทธิปาฏิหาริย์อีกลักษณะ ๑ คือประกอบเหตุปัจจัยให้เกิดผล นี่ก็คือผลพลอยได้จากการปฏิบัติภาวนาถึงธรรมกาย เลยรวมเรียกว่า **"วิชชาธรรมกาย"** ผลพลอยได้นี้แหละที่เกิดเองก็ตาม หรือประกอบเหตุปัจจัยให้เกิดขึ้นก็ตาม รวมเป็น **"อานุภาพธรรมกาย"** ที่อาตมาจะได้กล่าวถึง ณ ที่นี้

อิทธิปาฏิหาริย์ อันเป็นผลพลอยได้นี้มากกว่าน้ำในทะเลหรือน้ำในมหาสมุทรทั้ง ๔ แต่ว่าเรารวมเข้ามาให้เห็นชัดเจนอีกสักนิดว่าเรามาพิจารณาแต่เฉพาะในส่วนที่เป็นอานุภาพธรรมกายที่มีคุณค่าสูงในชีวิตของเรา จะเรียกว่ามีค่าเสมอ หรือรองลงมาจากมรรคผลนิพพานก็ได้ เพราะเป็นผลประโยชน์มีความคุณค่าแก่การดำเนินชีวิตประจำวัน อานุภาพเช่นว่านั้นจะกล่าวเฉพาะเจาะจงไปถึงอานุภาพธรรมกายในส่วนที่เป็นธรรมปฏิบัติ อันให้ผลเป็น **"ธรรมเครื่องบำบัดทุกข์บำรุงสุขได้จริง"**

จะกล่าวถึงเรื่อง **"บำรุงสุข"** ก่อน ยกตัวอย่างให้ท่านเห็นเด่นชัดแล้วค่อยดูเหตุดูผล ตัวอย่าง วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านมรณภาพไปนานปีแล้ว แต่ว่ามีผู้มีจิตศรัทธาปสาทะไปทำบุญทำนุบำรุงวัดปากน้ำไม่ให้ขาดแคลนด้วยปัจจัย ๔ อย่างไม่ขาดสาย ให้ได้รับความสุขสมบูรณ์บริบูรณ์ตามควรแก่อัตภาพของพระภิกษุ

สามเณรอุบาสกอุบาสิกาของวัดปากน้ำมาตลอด และยังจะเป็นไปอีกนานเท่านาน ตราบใดที่คุณธรรมของธรรมกายยังมีอยู่ ณ วัดปากน้ำ วัดปากน้ำจะไม่ต้องขัดสนด้วยปัจจัย ๔ อาตมาจะกล่าวยืนยันไว้อย่างนี้ และแม้ในที่อื่นใดก็ตาม บุคคลหรือหมู่คณะใดก็ตาม ที่มีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ด้วยคุณธรรมของพระรัตนตรัยคือธรรมกาย ก็จะเจริญรุ่งเรืองและสุขสมบูรณ์บริบูรณ์ด้วยมนุษยสมบัติฯลฯ และจะได้รับการอุปถัมภ์ให้สุขสมบูรณ์บริบูรณ์ตลอดไปเช่นเดียวกัน ซึ่งนี่ก็มิใช่เรื่องพิเศษเกินกว่าที่เราจะเข้าถึงหรือเข้าใจไม่ได้ ท่านทั้งหลายคงเคยได้ยินพระธรรมภาษิตว่า **"ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารึ ธรรมแลย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม"**

และทำไมจึงมีพิเศษที่ผู้ปฏิบัติธรรมกาย ที่อื่นไม่มีหรือ มีมีได้ ผู้ใดกระทำคุณความดีด้วยศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ วิมุตติ-ญาณทัสสนะ ธรรมกายย่อมปรากฏมีอยู่ในธาตุธรรมของบุคคลนั้นๆ และให้เป็นผลรวมคุณธรรมของคณะบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะรู้สึกตัวว่ามีหรือไม่รู้สึกตัวว่ามีก็ตาม ที่ใดมีคุณความดี ก็คุณความดีที่สูงสุดนั้นแหละ คือ "ธรรมกาย" พระพุทธองค์ตรัสว่า พระองค์เป็นธรรมกาย พระอรหันต-ขีณาสพ ถ้าจะกล่าวถึงธรรมกายแล้ว ต่างกล่าวว่า ท่านเป็นธรรมกาย เพราะธรรมกายเป็นธาตุธรรมที่บริสุทธิ์ เป็นผลแต่ที่บุคคลได้ประกอบคุณความดีในทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล แล้วเจริญขึ้นเป็นศีล สมาธิ ปัญญา, อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา, ถึงปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา, ธรรมกายโคตรภู ธรรมกายพระโสดา พระสกิทาคา

พระอนาคา และธรรมกายพระอรหัต ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า อันนี้ของใครก็ต้องมีอย่างนั้นเหมือนกัน ไม่ว่าจะแสดงตนหรือเรียกตนว่าเป็นผู้ปฏิบัติธรรมกายหรือไม่ก็ตาม เหมือนกับว่าใครปฏิบัติคุณความดีและละความชั่ว ทำใจให้ผ่องใส ถึงจะไม่บอกว่าเป็นพุทธ ก็เป็นพระธรรมพระวินัยในพระพุทธศาสนา ฉันใดก็ฉันนั้นแหละ เพราะฉะนั้นใครทำใครก็ย่อมได้ วัดปากน้ำนี้มีผู้ปฏิบัติ มีผู้ทำอยู่ ก็จึงมีได้เป็นได้ พระภิกษุสามเณรวัดอื่นทำ ก็มีได้ ก็ได้รับผลจากอานุภาพธรรมกายตามระดับภูมิธรรมภูมิปัญญาและบารมีของแต่ละบุคคล และแต่ละหมู่คณะโดยส่วนรวม

นี้เพราะอะไร เพราะเหตุว่าเมื่อปฏิบัติธรรมเข้าถึงกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต และ ธรรมในธรรม ตามแบบที่หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านสอนแล้ว ก็จะพบต่อไปว่า แต่ละธาตุธรรมของแต่ละกายของสัตว์โลก ไม่ว่าดีหรือชั่ว ไม่ว่าบุญหรือบาป ในกลางของกลางธาตุธรรมนั้น ต่างมีจักรพรรดิเป็นพระภาคผู้เลี้ยง ฝ่ายดีก็มีจักรพรรดิฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลเป็นภาคผู้เลี้ยงฝ่ายดี ฝ่ายชั่วก็มีจักรพรรดิฝ่ายมารหรือฝ่ายบาปอกุศลเป็นภาคผู้เลี้ยง

จักรพรรดิฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศล มีลักษณะเหมือนพระทรงเครื่องวรรณะบางใสบริสุทธิ์ มีรัศมีสว่าง พระจักรพรรดินี้เป็นประธานรัตนะ ๗ คือ จักรแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว นางแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว และแก้วมณี ซึ่งล้วนมีกายสิทธิ์เป็นบริวาร

ที่ว่าจักรพรรดิเป็นภาคผู้เลี้ยงนั้น หล่อเลี้ยงอะไร ด้วยอะไร

อย่างไร สมมติว่าสัตว์โลกประพฤติปฏิบัติธรรมฝ่ายบุญกุศล จักรพรรดิฝ่ายพระหรือฝ่ายบุญกุศลก็หล่อเลี้ยงด้วยธรรมของพระพุทธเจ้าหรือด้วยพระไตรปิฎกของพระพุทธเจ้า **"ธรรม"** หรือพระไตรปิฎกของพระพุทธเจ้า มีอะไรบ้าง มีทานกุศล ศีลกุศล และภาวนากุศล ในระดับมนุษยธรรม หล่อเลี้ยงอยู่ในท่ามกลางธาตุธรรม และเห็น จำ คิด รู้ คือในจิตใจของมนุษย์ละเอียดขึ้นไป ในระดับเทวธรรม ก็ได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา มีหล่อเลี้ยงอยู่ในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ คือ ใจของกายทิพย์ละเอียดยิ่งขึ้นไปอีกในระดับพรหมธรรมก็ได้แก่ อธิศีล อธิจิต อธิ-ปัญญา ก็มีหล่อเลี้ยงอยู่ในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ คือใจของรูปพรหมสูงขึ้นไปก็ได้แก่ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา มีหล่อเลี้ยงอยู่ในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ คือ ใจของอรูปพรหม, ธรรมกายโคตรภู, ธรรมกายพระโสดา, ธรรมกายพระสกิทาคา, ธรรมกายพระอนาคา และธรรมกายพระอรหัต ถึงธรรมกายตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าก็มีหล่อเลี้ยงอยู่ในพระอริยเจ้า ตามระดับภูมิธรรม และบุญบารมีของแต่ละท่านนั่นก็ละเอียดยิ่งกว่ากันไปตามลำดับ เป็นธรรมที่ซ้อนกันอยู่ต่อเนื่องกันไป จากสุดหยาบของกายมนุษย์หรือสัตว์โลก ไปจนสุดละเอียดถึงพระนิพพาน ทั้งพระนิพพานถอดกายของธรรมกาย แล้วยังมีละเอียดต่อไปจนถึงพระนิพพานเป็น ถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ถึงเครื่องธาตุเครื่องธรรม และพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ผู้ปกครองเครื่องธาตุเครื่องธรรมในที่สุดละเอียด ของเขตธาตุเขตธรรมหนึ่งๆ และ ต่อๆ ไปนับอสงไขยอายุธาตุอายุบารมีไม่ถ้วน

เมื่อสัตว์โลก อย่างเช่น มนุษย์ เป็นต้น ประพฤติธรรม คือ ทำคุณความดีในระดับมนุษยธรรม ก็แปลว่า คนนั้นมีมนุษยธรรม กล่าวคือ มีคุณความดีของมนุษย์ ได้แก่ ทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล เป็นต้น นับเป็นเพราะจักรพรรดิฝ่ายพระเขาหล่อเลี้ยงด้วยธรรมนี้ ในธาตุธรรม และเห็น จำ คิด รู้ คือใจของผู้ประพฤติธรรมนั้น สัตว์โลกนั้นก็รับถ่ายทอดธรรมะนี้แล้วแสดงออก คือปฏิบัติทางกาย และทางวาจา และทางใจ เมื่อปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแล้ว คุณความดีนั้นก็จะถูกบันทึก หรือประทับอยู่ในธาตุธรรม และเห็น จำ คิด รู้ คือ จิตใจที่ละเอียดๆ สืบต่อไปๆ จนสุดละเอียด เมื่อสัตว์โลกนี้กระทำคุณความดีอย่างนี้ๆ อยู่ จักรพรรดิหรือภาคผู้เลี้ยงนี้ก็จะส่งกุศลธรรม คือ คุณความดีจากการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ทางกาย ทางวาจา และใจนั้น เข้าไปยังเครื่องธาตุเครื่องธรรมที่สุดละเอียด ซึ่งจะปรุงแต่งออกมาเป็นผลของกุศลธรรมที่ทำไปแล้วนั้น หล่อเลี้ยงในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ คือใจ จากสุดละเอียดของสัตว์โลกนั้นมาถึงสุดหยาบ คือ กายและจิตใจของกายมนุษย์หยาบให้ได้รับผลเป็นกุศลวิบาก เป็นความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุข ด้วยมนุษย์สมบัติ อันมีรูปสมบัติ คุณสมบัติ ทรัพย์สมบัติ และบริวารสมบัติ เป็นต้น

อย่างเช่น พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา วัดที่ปฏิบัติธรรม อย่างเช่น ศิษยานุศิษย์หลวงพ่อวัดปากน้ำได้ทำความดีอย่างนี้มามาก แต่ละคนๆ ก็มีจักรพรรดิที่ทั้งทำหน้าที่หล่อเลี้ยงด้วยธรรมะของพระพุทธเจ้า แล้วจึงส่งผลของการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ไปยังเครื่องธาตุ

เครื่องธรรม ได้ปรุงเป็นผลออกมา แต่ว่าการถ่ายทอด ถ่ายทอดละเอียดเข้าไปจากจักรพรรดิ ซึ่งชื่อว่าเป็นภาคผู้เลี้ยง ก็จะถึงภาคผู้สอด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ถึงต้นธาตุต้นธรรมในนิพพานเป็น ถึงเครื่องธาตุเครื่องธรรมปรุงแต่งและส่งทั้งผลที่เป็นความสุขสมบูรณ์และบริบูรณ์ด้วยมนุษย์สมบัติ พร้อมทั้งส่งคุณธรรมหรือปิฎกที่ละเอียดๆ ทับทวีกลับเข้ามาในธาตุธรรมเห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์หรือมนุษย์ปฏิบัติธรรมนั้นให้คิดถูก รู้ถูก เห็นถูก พูดถูก ทำถูก แนะนำคนอื่นถูก ให้ปฏิบัติในทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล ละเอียดขึ้นไปเป็นศีล สมาธิ ปัญญา ให้ละเอียดสูงขึ้นไปเป็นอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา, ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา, ถึงธรรมกายโคตรภู, ธรรมกายพระโสดา, พระสกิทาคา, พระอนาคา, ธรรมกายพระอรหัต ต่อๆ ไปเป็นลำดับ

กายในกายที่ซ้อนอยู่จากสุดหยาบ คือมนุษย์และมนุษย์ละเอียดไปจนถึงธรรมกายก็ผ่องใส ผลจึงปรากฏอยู่อย่างนี้สำหรับผู้ทำความดีและไม่ว่าใครที่ไหน ทำความดีก็จะได้รับผล มีจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงฝ่ายบุญกุศล ทำหน้าที่หล่อเลี้ยงด้วยคุณความดีหรือคุณธรรม และผลของกรรมดีอย่างนี้ในธาตุธรรม และเห็น จำ คิด รู้ คือใจของสัตว์โลกจากสุดหยาบไปสุดละเอียด ถึงต้นธาตุต้นธรรมอย่างนี้ เป็นอัตโนมัติโดยธรรมชาติด้วยกันทุกคนทุกคณะ

แต่ว่าถ้าทำไม่ดี ก็จะมีจักรพรรดิอย่างนี้เหมือนกัน แต่เป็นฝ่ายมาร หรือบาปอกุศล มีวรรณะดำ ขุ่นมัว ทำหน้าที่เก็บเหตุ คือ ความประพฤติปฏิบัติที่เป็นความชั่วทางกาย ทางวาจา และทางใจ ถ่ายทอด

ไปยังผู้สอด ผู้ส่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ถึงต้นธาตุต้นธรรมฝ่ายบาปอกุศลของเขา และปรุงแต่งผลนั้นออกมาเป็นความทุกข์เดือดร้อน อย่างเช่นพวกสัตว์เดรัจฉาน สัตว์นรก เป็นไปด้วยอำนาจของแรงกรรมชั่วที่เคยปฏิบัติมา ก็จะปรุงแต่งเป็นผลจากกรรมชั่วที่เป็นความทุกข์เดือดร้อนตามกรรมอย่างนั้น อย่างเช่น สัตว์นรกนั้น แม้ไฟนรกที่ร้อนแสนร้อนถ้าไฟนรกนั้นเผาไหม้สิ่งของหรือตัวเราในมนุษย์โลก ก็จะเป็นจุลในชั่วขณะจิต แต่สัตว์นรกหาไหม้หมดไปไม่ คงไหม้ตัวสัตว์นรกแดงเหมือนเหล็กถูกไฟ แต่ไม่ไหม้เป็นจุลหมดไป ถ้ามีธรรมกายไปถึง ไฟนรกจะดับชั่วคราว ก็จะเห็นสัตว์นรกนั้นดำเหมือนตอตะโก แต่ไม่เป็นขี้เถ้าและก็ไม่ตาย ต้องเสวยวิบากทุกข์ทรมานอยู่อย่างนั้น เพราะภาคผู้เลี้ยงผู้สอด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ถึงต้นในต้นของภาคมาร เขาจะสอดละเอียดธรรมฝ่ายอกุศลและผลกรรมชั่วจากเครื่องธาตุเครื่องธรรมที่สุดละเอียด ถ่ายทอดต่อๆ กันมา ผ่านอายตนะเครื่องธาตุเครื่องธรรม ซึ่งมีศูนย์กลางของเครื่องธาตุเครื่องธรรมตรงกันหมดมาถึงกายและธาตุธรรมที่สุดหยาบ คือสัตว์นรกนั้นให้เสวยวิบากทุกข์ทรมานด้วยกรรม กรรมคือเครื่องทรมาน อยู่อย่างนั้นไม่มีที่สิ้นสุด จนกว่าจะหมดแรงกรรม ฝ่ายบุญก็จนกว่าจะหมดผลบุญ แต่ถ้าว่าได้บำเพ็ญคุณความดีสูงขึ้นไปเป็นบารมี และแก่กล้าขึ้นไปเป็นอุปบารมีถึงปรมัตถบารมี ก็จะได้รับผลจากกรรมดีและมีคุณธรรมที่ไม่เสื่อม ไม่หมด คือ ย่อมได้เสวยวิบากที่เป็นบรมสุข จนถึงพระนิพพาน เป็นอมตธรรม ที่สิ้นสุดแห่งทุกข์ทั้งปวง

นี่คือความดีความวิเศษของธรรมกาย เข้าไปรู้ไปเห็นอย่างนี้แล้วจึงได้**เจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูง** ถ้าว่าสำหรับผู้ปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธเจ้า ตรงตามธรรมที่หลวงพ่อท่านสอน ก็ปฏิบัติวิชชาธรรมกายชั้นสูง **เก็บเหตุในเหตุไปถึงต้นๆ เหตุ ฝ่ายบาปอกุศลให้หมดไป และเพื่อสร้างเหตุและดำรงเหตุฝ่ายบุญกุศลให้คงที่** นี้ก็ตรงตามสัมมาวายาโมในอริยมรรคมีองค์ ๘ คือว่าความเพียรชอบใน ๔ สถาน ได้แก่ เพียรกำจัดกิเลสที่มีอยู่แล้วในสันดาน เพียรระวังกิเลสมิให้เกิดขึ้นใหม่ เพียรยังกุศลให้เกิดขึ้นในสันดาน และเพียรรักษากุศลที่เกิดขึ้นไว้ไม่ให้เสื่อมนั่นเอง

ในวิชชาธรรมกาย เราทำอย่างนี้ เจริญวิชชาชั้นสูงอย่างนี้ เป็นการทำ **"นิโรธ" ดับสมุทัย** (มิใช่นิโรธสมาบัติ) **กำจัดเหตุปัจจัยแห่งความทุกข์ นี้ธรรมกาย "บำบัดทุกข์" แล้วยังเหตุปัจจัยที่เป็นความสุขให้เกิดและเจริญขึ้น และทั้งรักษาคุณความดีหรือฝ่ายบุญฝ่ายกุศลนั้นไว้ ให้สมบูรณ์ ไม่เสื่อม จึงสมบูรณ์บริบูรณ์ด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ** ถึง**นิพพานสมบัติ** ด้วยอาการอย่างนี้ นี้ธรรมกาย **"บำรุงสุข"**

เพราะฉะนั้น ใครปฏิบัติธรรมอย่างนี้ ใจจรดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางอยู่เสมอ เป็นสติเป็นพระวินัยอยู่ทุกเมื่อได้มากเท่าไหร่ ก็จะเป็นธรรมเครื่องกำจัดกิเลสออกจากใจให้มีแต่ธรรมชาติฝ่ายบุญกุศลคือจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงไปจนถึงต้นธาตุต้นธรรมที่จะสอดละเอียดบุญกุศลทับทวีมาให้แก่ผู้ปฏิบัตินั้น ให้มีแต่ความสันติสุขและร่มเย็น และความเจริญรุ่งเรืองในกิจการงานในหน้าที่หรืออาชีพโดยชอบ ตามระดับภูมิธรรมภูมิปัญญา

ของแต่ละท่าน เช่น ฐานะของฆราวาส ของอุบาสกอุบาสิกา ของพระภิกษุสามเณร เป็นไปตามฐานะอย่างนี้ นี้ฝ่าย **"บำรุงสุข"**

ฝ่าย **"บำบัดทุกข์"** ก็เป็นนัยเดียวกัน แต่เป็นนัยตรงกันข้าม กล่าวคือ ช่วยกำจัดเหตุในเหตุไปถึงต้นๆ เหตุ ตรงนี้ที่อาตมาจะกล่าวสักนิดว่า เมื่อทำคุณความดีนี้อยู่ ก็จะมีผลเป็นการกำจัดเหตุในเหตุโดยอัตโนมัติ เหมือนกับว่าเป็นเอง เกิดเอง เช่นว่า บางคนตั้งใจทำดีอยู่แล้ว มีพระของขวัญหลวงพ่ออยู่ก็ดี หรือว่ามีพระในตระกูลวัดปากน้ำอยู่ก็ดี เจริญภาวนาธรรมให้จิตสะอาดอยู่เสมอแล้ว **ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี** นี่เป็นของธรรมดา คือ **ธรรมย่อมคุ้มครองรักษาผู้มีปกติประพฤติธรรม** อย่างนี้

เมื่อเวลามีอะไรเกิดขึ้น บางครั้งคนเราเผลอสติไม่ทันคิด มีพระผงหลวงพ่อบ้าง หรือพระตระกูลวัดปากน้ำ พระตระกูลวัดปากน้ำที่ว่านี้หมายถึงพระที่หลวงพ่อ**พระภาวนาโกศลเถร** รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ องค์ปัจจุบัน ศิษย์ก้นกุฏิของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ได้ทำไว้ให้แก่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามทุกรุ่น จึงชื่อว่า **"พระตระกูลวัดปากน้ำ"** และผงมวลสารต่างๆ ที่ใช้สร้าง ก็เป็นผงที่หลวงพ่อท่านเจ้าคุณพระภาวนาโกศลเถรได้ให้ไว้ ซึ่งได้จากพระของขวัญรุ่น ๑-๒-๓ และผงของหลวงพ่อใหญ่นั่นเอง เพราะผู้สร้างองค์เดียวกัน และท่านก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้ไปไหน

ผลดีที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ก็จะเกิดขึ้น เฉพาะแต่ผู้ทำความดี ถ้าทำไม่ดีก็ไม่เกิด

มาถึงเรื่อง **"บำบัดทุกข์"** คงจะเล่า ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ก็คือว่า ผู้ปฏิบัติภาวนาตามแนววิชชาธรรมกาย ถ้าปฏิบัติเองย่อมมีผลให้จิตใจผ่องใสตรงกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมบ่อยๆ เนืองๆ **สำหรับท่านที่ปฏิบัติวิชชาที่ละเอียดแก่กล้า อาจจะรู้เหตุในเหตุถึงต้นๆ เหตุ ว่าเหตุไม่ดีมันกำลังจะเกิด หรือในขณะเกิดเหตุไม่ดีก็เห็น** และ**ผู้ปฏิบัติอย่างนั้นเขาก็พยายามกำจัดเหตุในเหตุไปถึงต้นๆ เหตุ** ถ้ากำลังของผู้ปฏิบัติมากพอ อย่างเช่นในช่วงแรกของเหตุการณ์ (กลางเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นเวลาระหว่างการอบรมพระกัมมัฏฐานที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม) มีพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ที่ถึงธรรมกายแล้ว เกือบ ๑๐๐ รูป ที่กำลังปฏิบัติกัมมัฏฐานอยู่ ช่วยกันเจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูง เก็บเหตุในเหตุไปถึงต้นๆ เหตุ ของเหตุการณ์พฤษภาทมิฬรอบแรก กำลัง (บุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์) ของผู้ปฏิบัติร่วมกันหลายคนมากพอสามารถช่วยขจัดปัดเป่าไปได้ นั้นเป็นตอนที่ ๑ แต่พอมาถึงตอนที่ ๒ ของเหตุการณ์นั้น คณะผู้ปฏิบัติธรรมสลายตัว เพราะพ้นระยะเวลาของการปฏิบัติธรรมร่วมกันแล้ว จึงมีผู้ที่ยังเหลือช่วยกันทำวิชชาเก็บเหตุโดยตรงในเรื่องนี้เพียงพระ ๑ เณร ๑ กับฆราวาสสุภาพสตรีเพียง ๕ ท่านเท่านั้น กอปรด้วยแรงกรรมของสัตว์โลกในช่วงนั้นก็มาก พึงทราบว่าบริเวณตรงนั้น (ป้อมพระกาฬ) เป็นที่สงครามระหว่างไทยกับพม่า ตรงภูเขาทองนั้น ถ้าฝ่ายไหนยึดได้ก่อน ฝ่ายนั้นก็จะชนะ ถ้าฝ่ายบ้านเมืองของเรายึดได้ก่อนก็ป้องกันพม่าได้ แต่ถ้าพม่ายึดภูเขาทองได้ก่อน ก็ยิงปืนใหญ่เข้าวัง เราก็เสร็จ ตรงนั้นเป็นที่

สงคราม แรงกรรมของท่านทั้งหลายที่มาเกิดในหนหลังนี้ มันมากที่จะเข่นฆ่ากัน ผู้ปฏิบัติภาวนาก็กระจายแยกย้ายกันไปหมดแล้ว แต่เหตุการณ์มีเกิดขึ้นอีก แรงกรรมมันเรียกร้องรุนแรง แต่ขณะเดียวกันผู้ที่ทำวิชชาธรรมกายชั้นสูง ช่วยแก้เหตุการณ์นั้น มีกำลังน้อย ก็ตรึงกำลังได้พอสมควร เมื่อภายหลังเหตุการณ์ทำท่าจะร้ายแรง ผู้นำทำวิชชาจึงได้ทราบกลยุทธวิธีทำวิชชากำจัดเหตุในเหตุครั้งนั้น ให้ได้ผลเร็วเป็นพิเศษ คือแทนที่จะทำวิชชาเก็บหรือกำจัดเหตุในเหตุใหญ่ ซึ่งเป็นแรงกรรมของทั้งหมด ซึ่งเคยทำได้ผลในครั้งแรก เพราะอาศัยผู้เจริญวิชชาที่ถึงธรรมกายเกือบ ๑๐๐ รูป ก็อาศัยกลยุทธที่มีกำลังผู้ทำวิชชาจำนวนน้อยเพียง ๕-๖-๗ คน เท่านั้นเอาชนะ คือ กำจัดหรือเก็บเหตุในเหตุของเหตุการณ์ที่กำลังรุนแรงบานปลายต่อไปได้โดยง่าย เหมือนกับว่าโจรมา ๕๐๐ มาเป็น ๑,๐๐๐ จับหัวหน้าโจรเสีย ๒-๓ คน ลูกน้องโจรก็ย่อมแพ้หรือไม่ก็หายหมดไปเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นในเชิงวิชชาเขาเรียกว่า **"กลยุทธ"** หรือ **"ยุทธวิธี"** (TATIC) กล่าวคือ ผู้นำในการทำวิชชาธรรมกายชั้นสูงนั้น ได้สั่งให้ศิษย์ ๕-๖ คนนั้น **ทำวิชชาอาราธนาพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมให้เก็บฤทธิ์แต่เฉพาะหัวหน้ามาร เหมือนจับแต่เฉพาะหัวหน้าโจร ๒-๓ คนเท่านั้น** และอาราธนาพระพุทธเจ้าดับธาตุดับธรรม **ให้ทับทวีบุญญฤทธิ์แก่ผู้ใหญ่ฝ่ายพระหรือฝ่ายธรรมให้ช่วยกันระงับเหตุที่กำลังจะร้อนแรงและบานปลายนั้น ให้ระงับลงได้อย่างฉับพลัน** ภายใน ๖ ชั่วโมง และผลออกมาเป็นผลดี ดังที่เราเห็นกันแล้ว

เรื่องของแรงกรรมนั้น เป็นเครื่องสะท้อนให้เห็น**การประมูลฤทธิ์**

ระหว่างฝ่ายธรรมกับ**อธรรม** ใน**ธรรมาธรรมสงคราม** ว่า**ถ้ากำลังฤทธิ์ของฝ่ายใด** (ฝ่ายพระ/ธรรม หรือฝ่ายมาร/อธรรม) **น้อยกว่า ย่อมพ่ายแพ้** ดังอุปมาว่า **"น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟ"** อาตมาจึงขอเจริญพรญาติโยมทุกท่านให้ปฏิบัติภาวนาตามแนววิชชาธรรมกายกันให้มากๆ ได้ผลดีเท่าไร ผลจากการปฏิบัติดีของท่าน นอกจากจะให้ผลดีเฉพาะตัวของแต่ละท่านตามระดับภูมิธรรมแล้ว ยังให้ได้ผลรวมของสังคม ของหมู่เหล่า อย่างชาวธนาคารก็แก่ธนาคารโดยส่วนรวมร่วมกัน เมื่อรวมกันทั้งประเทศก็ให้ผลดีแก่ประเทศชาติ ถ้ารวมกันกว้างขวางออกไปถึงโลกก็แก่ชาวโลก ยิ่งมีจำนวนผู้ปฏิบัติมากเท่าไหร่ ก็ยิ่งมีกำลังสูง ความสันติสุขและร่มเย็นแก่สังคมประเทศชาติและชาวโลก ก็จะมีเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น เมื่อมีกำลังมากแล้ว บางทีหมอดูพยากรณ์ไว้ ทำอะไรไม่ได้ พยากรณ์อะไรไว้ ก็คลาดเคลื่อนไม่ถูก

แต่ว่า**ภาคมารเขาก็มีกำลังมาก และคอยสอดละเอียดกีดกันทุกวิถีทางที่จะไม่ให้สัตว์โลกเข้าถึงครูบาอาจารย์** หรือ **สำนักปฏิบัติธรรมที่มีวิชชา ให้ได้วิชชาธรรมกายชั้นสูง แล้วช่วยกันปฏิบัติเก็บหรือกำจัดเหตุในเหตุไปถึงต้นๆ เหตุของภาคมารได้ อย่างนี้มารเขาก็เก่งที่จะคอยสอดละเอียดอวิชชาและมานะทิฏฐิเข้ามาในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของมนุษย์หรือสัตว์ให้ไม่เข้าถึงวิชชาชั้นสูงของฝ่ายพระได้ โลกจึงต้องวุ่นวายต่อๆ ไปอย่างนี้แหละ**

เพราะอะไร เพราะมนุษย์เป็นแต่เพียงหุ่นให้ฝ่ายพระ หรือฝ่ายมารเชิดไปวันหนึ่งๆ เท่านั้น อยู่ที่ว่าใครจะรับธรรมชาติของฝ่ายไหน

เท่านั้นเอง เมื่อรับธรรมของฝ่ายบุญกุศลก็จะได้รับผลดี ถ้ารับธรรมชาติของฝ่ายธรรมดำ หรือของภาคมารก็ได้รับผลแห่งกรรมชั่วนั้น ถ้ามารล้วนๆ ก็ได้รับผลเป็นความทุกข์เดือดร้อนทันทีฉับพลันแต่ฝ่ายเดียว ถ้ามารปนพระก็ได้ผลดีบ้างเสียบ้าง แต่ถ้ามีธรรมฝ่ายพระมากในอัตราสูงกว่า ผลแห่งคุณความดีก็ได้สูง เรื่องก็มีอยู่เท่านี้เอง

เรื่องของแรงกรรมนี่ อาตมาขอยกตัวอย่าง สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราเคยช่วยพระญาติ พระญาติของพระพุทธเจ้าในสมัยพุทธกาลนั้นมี **"ศากยวงศ์"** ฝ่ายพระบิดา และ **"โกลิยวงศ์"** ฝ่ายมารดา ๒ องค์นี้ทรงอภิเษก คือ แต่งงานกันไปมา มีทั้งคนดีคนชั่วผสมปนเปอยู่ในวงศ์เดียวกัน ในสมัยพุทธกาลนั้น อาตมาจะเล่าลัดตัดความฝ่ายโกลิยวงศ์ กษัตริย์ชื่อ**วิฑูฑภะ**, ฝ่ายศากยวงศ์ก็มี**พระมหานามะ**เป็นกษัตริย์ ด้วยแรงกรรมที่ทางฝ่ายศากยวงศ์ ในอดีตชาติเคยโปรยยาพิษลงแม่น้ำให้ฝ่ายโกลิยวงศ์ต้องล้มตายลงเป็นอันมาก แรงกรรมอันนี้เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้ต้องเกี่ยวพันกัน ก่อให้เกิดความแค้นใจแก่พระเจ้าวิฑูฑภะ ให้มีความแค้นว่าจะต้องฆ่าศากยวงศ์ให้หมด นี่แหละคือที่สิ้นสุดของศากยวงศ์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทราบด้วยพระญาณ พอถึงเวลาที่พระเจ้าวิฑูฑภะจะเสด็จไปรบ พระพุทธองค์เสด็จโดยทางอากาศ เพราะโกลิยวงศ์อยู่ทางเหนือของอินเดียโน้น แต่พระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่นครสาวัตถี จึงได้เสด็จไปโดยทางอากาศ ประทับนั่งอยู่ใต้ต้นไทร แต่ต้นไทรใบโปร่ง โกร๋น แดดร้อน เป็นเขตต่อกันระหว่างเมืองกบิลพัสดุ์ของศากยวงศ์ และเมืองโกลิยวงศ์ พระเจ้า

วิฑูฑภะยกตราทัพข้ามเขตจะเข้าไปกบิลพัสดุ์ เห็นพระพุทธเจ้าประทับนั่งอยู่ใต้ต้นไทรที่ใบไม่หนา แดดร้อน จึงกราบทูลถามพระพุทธเจ้าว่า ทำไมพระองค์มาประทับนั่งอยู่ใต้ต้นไทรใบโกร๋นอย่างนี้ ร้อนก็ร้อน ขอเชิญเสด็จไปประทับยังต้นไทรที่ใบทึบๆ ซึ่งอยู่ในเขตของโกลิยวงศ์เถิด พระพุทธองค์ก็ทรงตรัสว่าร่มเงาของพระญาติเป็นอย่างไรก็ร่มเย็น ทรงตรัสเท่านี้ พระเจ้าวิฑูฑภะก็ทรงทราบว่าพระพุทธเจ้ามาห้ามทัพ ก็เสด็จกลับ ความแค้นหรือเวรมันเรียกร้องอยู่ไม่ได้ มาอีก พระพุทธเจ้าเสด็จมาห้ามทัพโดย ทางอากาศอย่างนี้ถึง ๓ ครั้ง พอครั้งที่ ๔ ทรงเห็นด้วยพระญาณว่า เป็นบุรพกรรม และกรรมนี้ห้ามไม่ได้ จึงไม่เสด็จ พระเจ้าวิฑูฑภะจึงยกตราทัพไปฆ่าฝ่ายศากยวงศ์แทบไม่เหลือ เหลืออยู่แต่ที่แสดงตนว่า ไม่ใช่เป็นเจ้าชายศากยวงศ์ และที่แสดงตนเป็นฝ่ายพระญาติพระเจ้ามหานามะ ซึ่งเป็นพระเจ้าตา ที่เป็นพระประยูรญาติที่ใกล้ชิดของพระเจ้าตา ก็ไม่กล้าฆ่านอกนั้นฆ่าหมด แม้เด็กที่กำลังกินนมอยู่ เชือดหมด เอาเลือดมาล้างพระบาท ถึงขนาดนั้น นี่แรงกรรม พระพุทธเจ้าก็ห้ามมิได้

เรื่องอานุภาพธรรมกายมีมาก แต่ก็ขึ้นอยู่ที่เหตุปัจจัย ผู้ที่จะได้รับผลดีหรือผลไม่ดีนั้น ว่ากรรมเก่าที่เป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว หนักเบามาแค่ไหน ถ้ากรรมเก่าดี มาทำกรรมดีเพิ่มขึ้นอีก ก็จะมีแต่ดีกับดีเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขยิ่งๆ ขึ้นไป แต่ถ้ากรรมเก่าไม่ดี ที่กำลังจะให้ผล ถ้าทำกรรมดีมากขึ้น ผลแต่กรรมชั่วเดิมแม้จะหนักก็จะช่วยผ่อนเป็นเบาได้ ถ้าเบาก็จะเบาไปเลย แต่มิได้หมายความว่า ในกรณีที่มี

ผู้เจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูงประกอบเหตุปัจจัยเพื่อแก้ เพื่อเก็บ เพื่อกำจัด ด้วยอานุภาพธรรมกายนั้นจะสามารถทำได้ผลดีทั้งหมดได้ เพราะเหตุว่า ผู้ที่ทำวิชชานั้นคุณธรรมสูงแค่ไหนก็ได้รับถ่ายทอดอานุภาพจากธรรมกายที่ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปมากเท่านั้น ซึ่งจะมาถ่วงดุลย์กับเหตุปัจจัยของฝ่ายผู้ที่กำลังจะมีทุกข์ เพราะผลของกรรมชั่วที่เคยทำมาแต่อดีตให้บรรเทาลงตามส่วน หรือจะช่วยส่งเสริมผู้ที่กำลังจะมีสุขเพราะผลของกรรมดีที่เคยทำมาแต่อดีตให้ได้รับผลดียิ่งขึ้น

นี้ก็เป็นเรื่องของอานุภาพธรรมกาย ที่ปรากฏเกิดมีได้กับทุกท่านที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ โดยทางศีล สมาธิ ปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามแบบหรือแนวทางที่หลวงพ่อวัดปากน้ำได้สอนให้ปฏิบัติ เพื่อกำจัดกิเลสเหตุแห่งทุกข์ ให้ดับหยาบไปหาละเอียด จากสุดหยาบไปสุดละเอียดถึงธรรมกายที่เป็นธาตุล้วนธรรมล้วนที่บริสุทธิ์ และส่งผลที่เป็นความสันติสุขและร่มเย็นแก่ผู้ปฏิบัตินั้น ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้ ด้วยอาการอย่างนี้

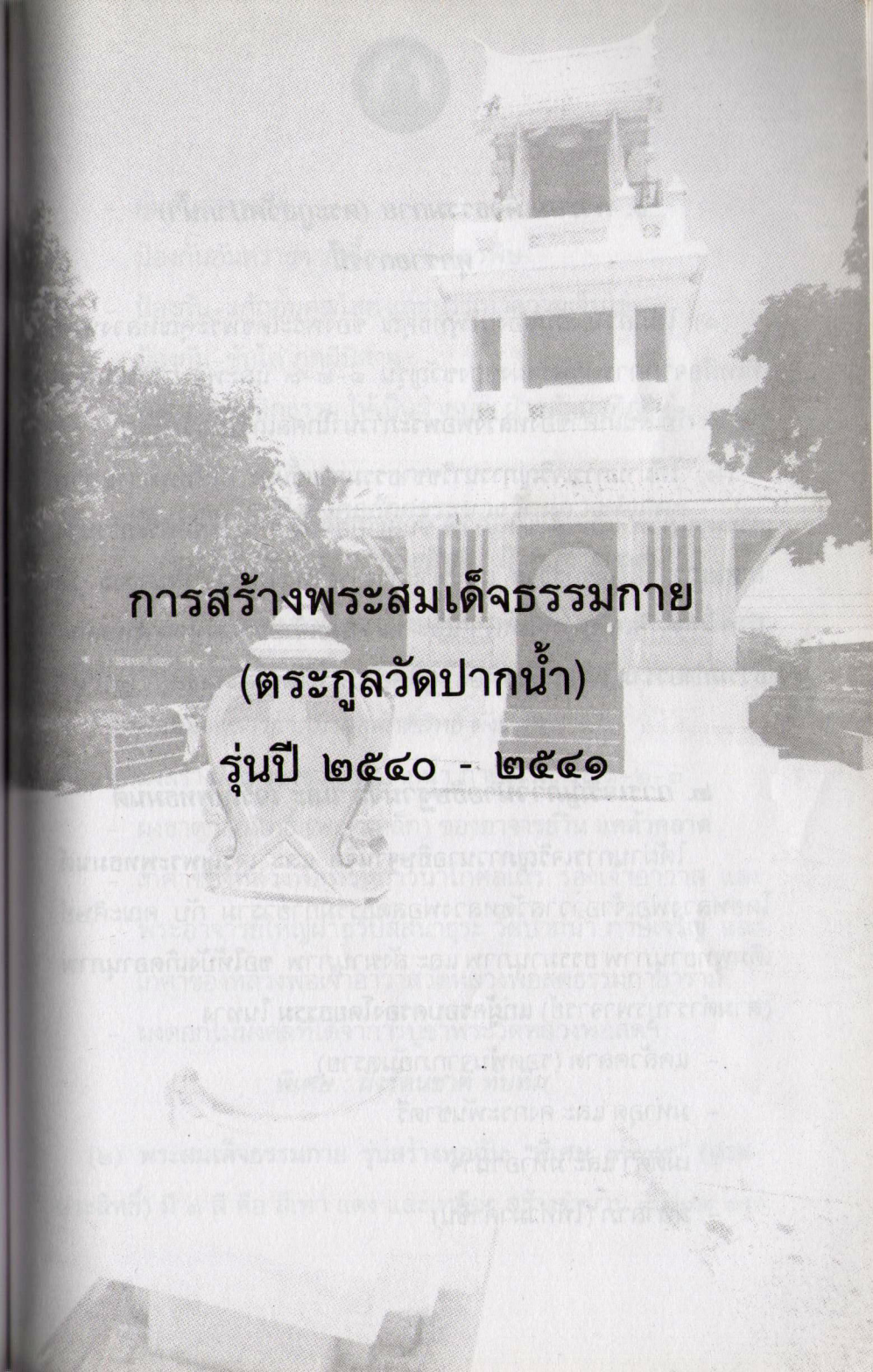

การสร้างพระสมเด็จธรรมกาย
(ตระกูลวัดปากน้ำ)
รุ่นปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑

๑. พระสมเด็จธรรมกาย (ตระกูลวัดปากน้ำ) ทุกรายการนี้

(๑) ได้มีส่วนผสมของผงพุทธคุณ ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อฯ ที่เหลือจากการทำพระผงของขวัญรุ่น ๑-๒-๓ และพระผงธรรมขันธ์ รุ่น ๔ กับเส้นเกศาของ**หลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร** แล้ว

(๒) ได้ผ่าน**การเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายขั้นสูง** อันให้พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ และ สังฆานุภาพ ชั้นละเอียด โดยหลวงพ่อ**พระภาวนาโกศลเถร** รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ และ **หลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** พร้อมด้วยศิษยานุศิษย์ในพระเดชพระคุณหลวงพ่อฯ

๒. การเจริญภาวนาอธิษฐานจิต และ เจริญพุทธมนต์

ได้ผ่าน**การเจริญภาวนาอธิษฐานจิต** และ **เจริญพระพุทธมนต์** โดยหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม กับ คณะศิษย์ เติมพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ และ สังฆานุภาพ **ขอให้บังเกิดอานุภาพ** (ตามตำราบุรพาจารย์) **แก่ผู้ครอบครองโดยธรรม** ในทาง

- แคล้วคลาด (รอดพ้นจากภยันตราย)
- มหาอุด และ คงกระพันชาตรี
- เมตตา และ มหาอำนาจ
- มหาลาภ (ให้ทำมาค้าขึ้น)

- คุ้มกันสรรพภัย
- ป้องกันอันตรายจากเขี้ยว-งา-อสรพิษ
- ป้องกัน-แก้ถอนคุณไสย และบรรเทาความเจ็บไข้
- ป้องกัน-ขับไล่ ภูตผีปีศาจ
- พลิกธาตุ พลิกธรรม ให้เป็นฝ่ายบุญ ฝ่ายสัมมาทิฏฐิ

๓. การสร้างสิ่งมงคลสักการะของวัดหลวงพ่อสดฯ (ชนวนมวลสารธาตุกายสิทธิ์) ปี พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑) พระสมเด็จธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน *"พิเศษ ๑๙๙๙๙"* (เทพนิมิต) สร้างจำนวน ๑๙,๙๙๙ องค์ มอบให้แก่ผู้ทำบุญรายละ ๕,๐๐๐ บาท

ผสมมวลสารธาตุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

- ผงสร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รุ่น ๑-๒-๓
- ผงธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก) ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- เกศาของหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และเกศาของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
- ผงดอกไม้มงคลที่ได้จาการบูชาพระวัดหลวงพ่อสดฯ

พิเศษ : ฝังรัตนชาติ ทับทิม

(๒) พระสมเด็จธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน *"พิเศษ ๙๙๙๙"* (เทพประสิทธิ์) มี ๓ สี คือ สีเทา แดง และเหลือง สร้างจำนวน ๙,๙๙๙ องค์

มอบให้แก่ผู้ทำบุญรายละ ๖,๐๐๐ บาท

ผสมมวลสารธาตุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

- ผงสร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รุ่น ๑-๒-๓
- ผงธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก) ของพระประสิทธิ์
- เกศาของหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และเกศาของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
- ผงดอกไม้มงคลที่ได้จากการบูชาพระวัดหลวงพ่อสดฯ

(๓) **พระสมเด็จธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน *"พิเศษ ๒๐๗"*** สร้างจำนวน ๒๐๗ องค์ มอบให้แก่ผู้ทำบุญรายละ ๒๕,๐๐๐ บาท

ผสมมวลสารธาตุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

- ผงสร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รุ่น ๑-๒-๓
- ผงธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก) ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- ผงว่าน ๑๐๘ ชนิด ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- เกศาของหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และเกศาของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
- ผงดอกไม้มงคลที่ได้จากการบูชาพระวัดหลวงพ่อสดฯ

พิเศษ : ฝังธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็กตัดสด) สีเมฆพัด ขนาดเม็ดพริกขี้หนูสวน จากศิษย์สายหลวงพ่อเดิม จังหวัดนครสวรรค์

(๔) **พระสมเด็จธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน *"พิเศษ ๙๙"*** สร้างเพียง ๙๙ องค์ มอบให้แก่ผู้ทำบุญรายละ ๕๐,๐๐๐ บาท (ปัจจุบันหมดแล้ว)

ผสมมวลสารธาตุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

- ผงสร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รุ่น ๑-๒-๓
- ผงธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก) ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- ผงว่าน ๑๐๘ ชนิด ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- เกศาของหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และเกศาของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
- ผงดอกไม้มงคลที่ได้จากการบูชาพระวัดหลวงพ่อสดฯ

พิเศษ : ฝังธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก) ขนาดแคปซูลยา สีเมฆพัด หรือ สีเงินยวง

(๕) **พระสมเด็จธรรมกาย รุ่นสร้างหอฉัน *"พิเศษ ๔๐"*** สร้างจำนวน ๔๐ องค์ มอบให้แก่ผู้ทำบุญรายละ ๑๕,๐๐๐ บาท (ปัจจุบันหมดแล้ว)

ผสมมวลสารธาตุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

- ผงสร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รุ่น ๑-๒-๓
- ผงธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก) ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- ผงว่าน ๑๐๘ ชนิด ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- เกศาของหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และเกศาของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

- ผงดอกไม้มงคลที่ได้จากการบูชาพระวัดหลวงพ่อสดฯ

พิเศษ : ฝังธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็กบารมี) สีเงินยวง

๔. การสร้างสิ่งมงคลสักการะของวัดหลวงพ่อสดฯ (ชนวนมวลสารธาตุกายสิทธิ์) ปี พ.ศ. ๒๕๔๑

(๑) **พระสมเด็จธรรมกาย รุ่นลาภผลพูนทวี** พิมพ์สี่เหลี่ยม มี ๓ แบบ ๓ สี

ด้านหน้า : รูปพระธรรมกายครองจีวรพลิ้ว ประทับบนองค์ฌาน อยู่ในดวงธรรม

ด้านหลัง : รูปธาตุ ๖ อยู่ในดวงธรรม ด้านบนมีคำว่า **"วัดหลวงพ่อสดฯ"** ด้านล่างมีคำว่า **"ลาภผลพูนทวี"**

ผสมมวลสารธาตุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ๙ อย่าง ดังนี้

- ผงสร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รุ่น ๑-๒-๓
- ดินกากยายักษ์ มีธาตุกายสิทธิ์ (พญาสมิงเหล็ก)
- ดินพระธาตุ
- ดินน้ำนมแม่ธรณี
- ผงเกสรดอกไม้ และใบไม้มงคล ๙ ชนิด คือ ดอกมะลิ ๑, บัวสวรรค์ ๑, บัวหลวง ๑, ทองกวาว ๑, พิกุล ๑, ลำดวน ๑, ดาวเรือง ๑, ใบกฤษณา ๑, และพระศรีมหาโพธิ์ หน่อพันธ์จากพุทธคยา และอนุราธปุระ (ปลูกที่วัดหลวงพ่อสดฯ) ๑
- ผงว่านพญาท้าวเอว

- เกศาของหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และเกศาของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
- ข้าวแม่พระโพสพ (ข้าวสารหิน)

แบบที่ ๑ : ขนาด ๒ X ๒.๕ มม. สีน้ำตาลอ่อน สำหรับแจกแก่ผู้ทำบุญ ๑๐๐ บาทขึ้นไป ***ด้านหน้า*** รอบองค์พระ เกลี้ยง (ไม่มีเส้น) ***ด้านหลัง*** ฝังธาตุกายสิทธิ์ (เหล็กไหลตาน้ำ) ๑ เม็ด มีอักขระขอมอยู่ ๔ มุม มุมละคำ คือ **สัม, มา, อะระ, หัง**

แบบที่ ๒ : ขนาด ๑.๗ X ๒.๒ มม. สีน้ำผึ้ง สำหรับแจกแก่ผู้ทำบุญ ๓๐๐ บาทขึ้นไป ***ด้านหน้า*** มีเส้นตามแนวนอนรอบองค์พระ ***ด้านหลัง*** มีอักขระขอม อยู่ที่ธาตุทั้ง ๔ แห่งละคำ ว่า **สัม, มา, อะระ, หัง** ฝังธาตุกายสิทธิ์ (เหล็กไหลตาน้ำ) ๒ เม็ด

แบบที่ ๓ : ขนาด ๑.๗ X ๒.๒ มม. สีเขียวมรกต (มีผงทรายเงิน ทองนาก ผสมอยู่ด้วย) สำหรับแจกแก่ผู้ทำบุญ ๕๐๐ บาทขึ้นไป ***ด้านหน้า*** มีเส้นรัศมีรอบองค์พระ ***ด้านหลัง*** มีอักขระขอมอยู่ที่ธาตุทั้ง ๔ แห่งละคำ ว่า **สัม, มา, อะระ, หัง** ฝังธาตุกายสิทธิ์ (เหล็กไหลตาน้ำ) ๓ เม็ด

(๒) **พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น "ธนจักรพรรดิ"** พิมพ์สี่เหลี่ยม ขนาด ๒.๓ X ๒.๘ มม. มี ๓ แบบ/๓ สี ส่วนผสมผงวิเศษและมวลสาร อันเป็นมงคล ๙ อย่าง เช่นเดียวกับรุ่น **"ลาภผลพูนทวี"** และมีเพิ่มพิเศษ "ผงดินหยก" อีกด้วย

ด้านหน้า : รูปพระธรรมกายครองจีวรพลิ้ว ประทับอยู่บนองค์ฌาน อยู่ในซุ้มเรือนแก้ว มีเส้นตรงตามแนวนอนอยู่ภายในซุ้มพระ

ด้านหลัง : มีตัวอักษรย่อว่า *ภ ฐ ฐ* และมีคำว่า **"ธนจักรพรรดิ"** กับคำว่า **"วัดหลวงพ่อสดฯ"**

แบบที่ ๑ : สีเขียวหยก สำหรับแจกแก่ผู้ทำบุญ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป *ฝังธาตุกายสิทธิ์ ๓ อย่าง*

- พระธาตุเหล็กไหล ๑ องค์
- เหล็กไหลอัคนี ๑ องค์
- เหล็กไหลตาน้ำ ๑ องค์

แบบที่ ๒ : สีเหลืองฟักทอง สำหรับแจกแก่ผู้ทำบุญ ๑๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป *ฝังธาตุกายสิทธิ์ ๓ อย่าง*

- พญาเหล็ก สีเมฆพัด (สีน้ำเงินอมเขียว) ขนาดเมล็ดข้าวสาร ๑ องค์
- พระธาตุเหล็กไหล (สีขาวนวล) ๑ องค์
- เหล็กไหลตาน้ำ ๑ องค์

แบบที่ ๓ : สีเขียวมรกต สำหรับแจกแก่ผู้ทำบุญ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป *ฝังธาตุกายสิทธิ์ ๕ อย่าง*

- พญาเหล็กสีเงินยวง ขนาดแคปซูล ๑ องค์
- พระธาตุเหล็กไหล (โมคคัลลาน์, สีแดง) ๑ องค์
- พระธาตุเหล็กไหล (สีขาวนวล)
- พระธาตุเหล็กไหล (จากถ้ำเขาชะอางโอน, สีน้ำตาล) ๑ องค์

- เหล็กไหลอัคนี ๑ องค์

เพิ่มผงวิเศษ และมวลสารอันเป็นมงคลอีก ๔ อย่าง คือ

- ผงธาตุกายสิทธิ์ (เหล็กไหลบารมี) ๑
- ผงทรายเงิน ทอง นาก ๑
- ผงทรายพระธาตุ (สีเทานวล) ๑
- ผงทรายพระธาตุ (เพชรเกล็ดแก้ว) ๑

(๓) พระบูชาธรรมกายจำลอง "พระพุทธชัยมงคล" ขนาด ๙ นิ้ว ลงรักปิดทองแท้ มอบให้แก่ผู้ทำบุญรายละ ๕,๙๐๐ บาท ใต้ฐานบรรจุธาตุกายสิทธิ์ ๙ ชนิด คือ

- พระผงรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ พิมพ์จันทร์ลอย ๑ องค์
- พระพิมพ์สมเด็จ ๑ องค์
- เหรียญหลวงปู่ทวดพิมพ์จิ๋ว ๑ องค์
- ธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก) ๑ องค์
- เหล็กไหลตาน้ำ ๑ องค์
- พระธาตุเหล็กไหล ๑ องค์
- ข้าวแม่พระโพสพ (ข้าวสารหิน) ๓ องค์
- ธาตุกายสิทธิ์ (เหล็กไหลเพลิง) ๑ องค์
- หินผลึกธรรมชาติ ๑ ก้อน

(๔) เหรียญสมบัติจักรพรรดิ รูปหยดน้ำ เนื้อโลหะกาไหล่ทอง

(๕) **สมเด็จธรรมกาย** "๖๙" (แจกทานในวันเกิดหลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๑) ปัจจุบันหมดแล้ว

ผสมมวลสารธาตุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

- ผงสร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รุ่น ๑-๒-๓
- ผงธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก) ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- ผงว่าน ๑๐๘ ชนิด ของ**อาจารย์วิน แคล้วคลาด**
- เกศาของหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และเกศาของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
- ผงดอกไม้มงคลที่ได้จากการบูชาพระวัดหลวงพ่อสดฯ
- ผงธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็กบารมี) สีเงินยวง

พิเศษ : ฝังรัตนชาติ โกเมน

(๖) **สมเด็จธรรมกาย รุ่นธรรมทาน** (แจกฟรีในวันที่ ๙ - ๑๕ เมษายน ๒๕๔๑) ปัจจุบัน หมดแล้ว

ผสมมวลสารธาตุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

- ผงสร้างพระของขวัญวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ รุ่น ๑-๒-๓
- ผงธาตุกายสิทธิ์ (พญาเหล็ก)
- ผงดินพระธาตุ
- เกศาของหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และเกศาของหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

- ดินน้ำนมแม่พระธรณี
- ไม้มงคล ๙ ชนิด มะลิ ๑, บัวหลวง ๑, บัวสวรรค์ ๑, ทองกวาว ๑, พิกุล ๑, ลำดวน ๑, ดาวเรือง ๑, กฤษณา ๑, โพธิ์พุทธคยา ๑, และอนุราธปุระ (ปลูกที่วัดหลวงพ่อสดฯ) ๑
- ดินโคนต้นพระศรีมหาโพธิ์ จากพุทธคยา และอนุราธปุระ (ปลูกที่วัดหลวงพ่อสดฯ)
- ผงธูปมงคลที่บูชาพระวัดหลวงพ่อสดฯ

พิเศษ : ฝังปฐวีธาตุ (พญาเหล็ก)

(๗) **พระพิมพ์หลวงพ่อสด** (พิมพ์กลม) ฝังทับทิม บูชาองค์ละ ๑,๐๐๐

(๘) **สมเด็จธรรมกาย** (พิมพ์กลม) ฝังทับทิม บูชาองค์ละ ๒,๐๐๐

พระบูชา ของวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

โดย พม. เสริมชัย ชยมงฺคโล เจ้าอาวาส

รุ่น ธนจักรพรรดิ์

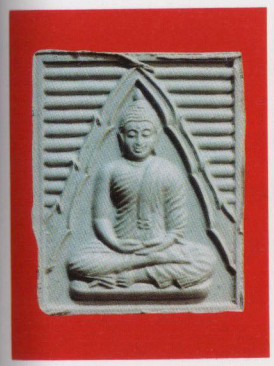

รุ่น ธนจักรพรรดิ์
ทำบุญ ๕๐,๐๐๐ บาท

รุ่น ธนจักรพรรดิ์
ทำบุญ ๑๕,๐๐๐ บาท

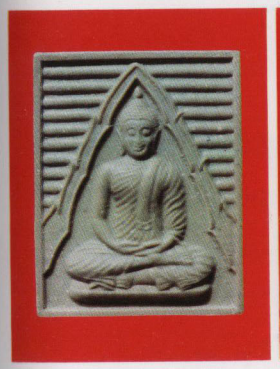

รุ่น ธนจักรพรรดิ์
ทำบุญ ๑๐,๐๐๐ บาท

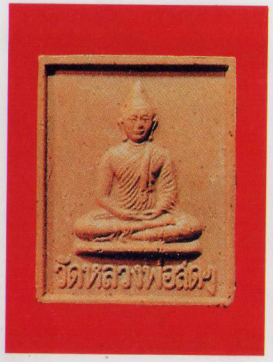
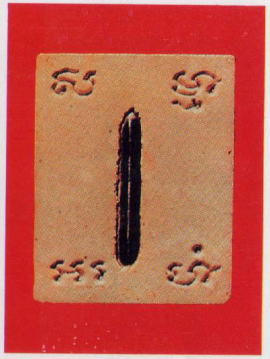

พระสมเด็จธรรมกาย
รุ่นหอฉัน พิเศษ ๙๙
ปี ๒๕๔๐
ทำบุญ ๕๐,๐๐๐ บาท
ปัจจุบันหมดแล้ว

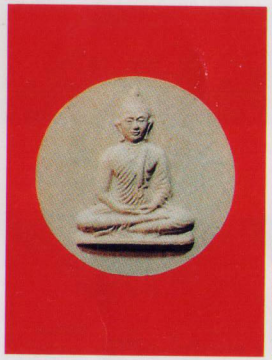
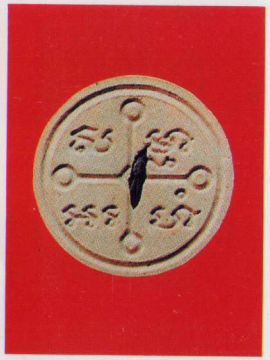

พระสมเด็จธรรมกาย
รุ่นหอฉัน พิเศษ ๒๐๗
ปี ๒๕๔๐
ทำบุญ ๒๕,๐๐๐ บาท
เหลือ ๕๐ องค์

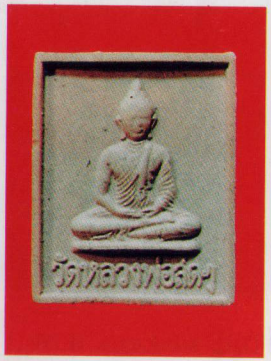
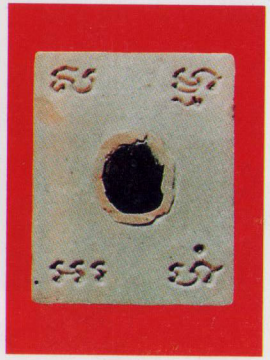

พระสมเด็จธรรมกาย
รุ่นหอฉัน พิเศษ ๔๐
ปี ๒๕๔๐
ทำบุญ ๑๕,๐๐๐ บาท
ปัจจุบันหมดแล้ว

พระสมเด็จธรรมกาย

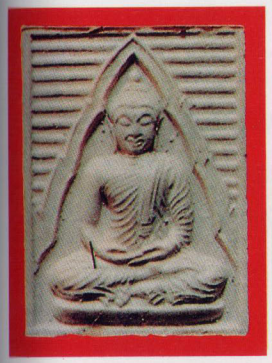

พระสมเด็จธรรมกาย
รุ่นหอฉัน พิเศษ ๑๙๙๙๙
(เทพนิมิตร) ปี ๒๕๔๐
ทำบุญ ๕,๐๐๐ บาท

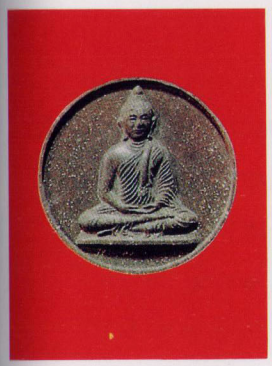
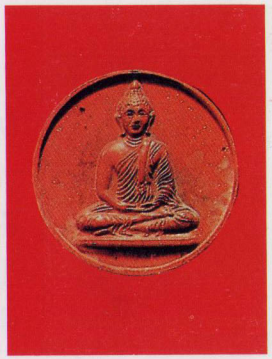

พระสมเด็จธรรมกาย
รุ่นหอฉัน พิเศษ ๙๙๙๙
มี ๓ สี คือ
สีเทา สีแดง และสีเหลือง
ปี ๒๕๔๐
แจกผู้ตั้งทุนฯ

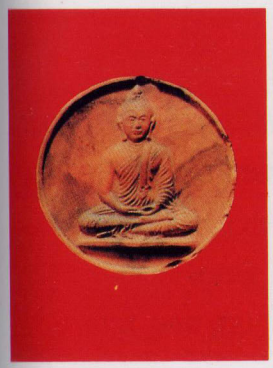
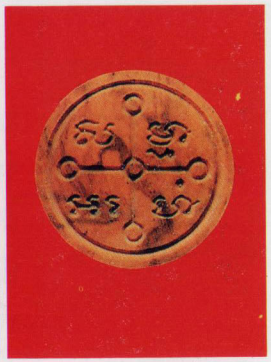

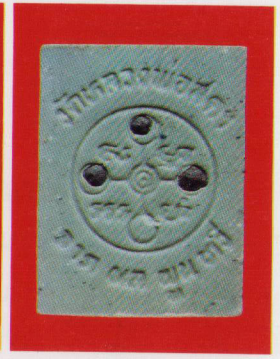

พระสมเด็จธรรมกาย
รุ่นลาภผลพูนทวี
ฝังธาตุกายสิทธิ์
ปี ๒๕๔๑
ทำบุญ ๕๐๐ บาท

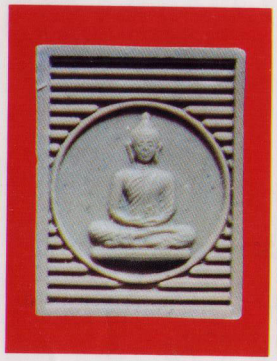

พระสมเด็จธรรมกาย
รุ่นลาภผลพูนทวี
ฝังธาตุกายสิทธิ์
ปี ๒๕๔๑
ทำบุญ ๓๐๐ บาท

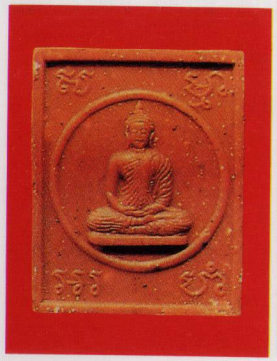

พระสมเด็จธรรมกาย
รุ่นลาภผลพูนทวี
ฝังธาตุกายสิทธิ์
ปี ๒๕๔๑
ทำบุญ ๑๐๐ บาท

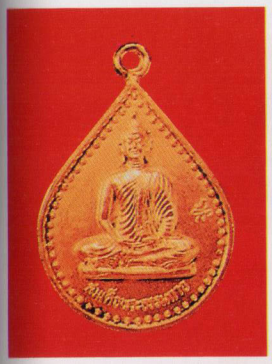

เหรียญ
รุ่นสมบัติจักรพรรดิ์
พิมพ์หยดน้ำ
ปี ๒๕๔๑
ทำบุญ ๓๐ บาท

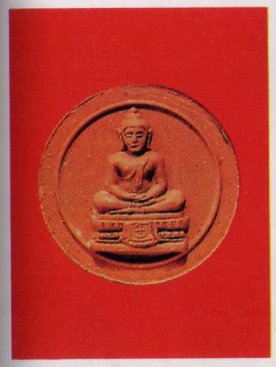

พระผง
รุ่นสมเด็จธรรมกาย ๖๙ ปี
ปี ๒๕๔๑
(มวลสารปี ๒๕๔๐)
ฝังรัตนชาติ โกเมน
แจกวันคล้ายวันเกิดหลวงพ่อ
ปัจจุบันหมดแล้ว

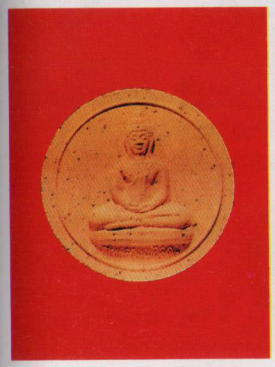
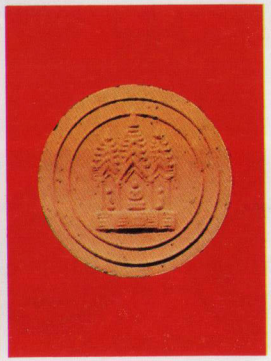

พระผง
รุ่นธรรมทาน ปี ๒๕๔๑
มวลสารธาตุกายสิทธิ์ ๙ ชนิด
แจกทาน (หมดแล้ว)

เหรียญเศรษฐี

เนื้อเงินแท้ ทำบุญ ๑,๐๐๐ บาท

เนื้อจตุตทัส ทำบุญ ๕๐๐ บาท

เนื้อกะไหล่เงิน

ทำบุญ ๒๐๐ บาท

เนื้อกะไหล่สองกษัตริย์

เนื้อกะไหล่ทอง

ประสบการณ์ อานุภาพวิชชาธรรมกาย

พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗
มีอานุภาพบรรเทา/รักษาโรค เป็นอัศจรรย์

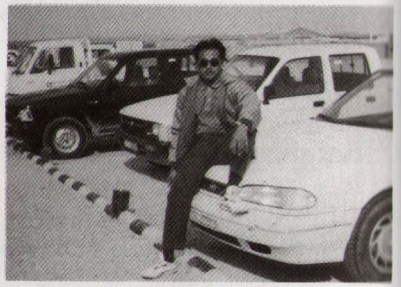

พระพิมพ์หลวงพ่อสด *(พิมพ์กลม) (บน)*
ช่วยชีวิตหนุ่มไทยในต่างแดน
สามีของคุณโนรี รักษาบุญ *(ล่าง)*
รอดตายปาฏิหาริย์ด้วยพระผงพิมพ์จันทร์ลอย

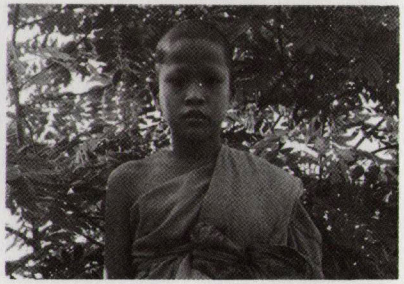

พระมหาวิชชา ญาณเมธี *(บน)*
เห็นเหตุการณ์ ***"ตายแล้วฟื้น"*** *ที่บ้านเกิด*
ด้วยอานุภาพพระสมเด็จธรรมกาย รุ่นธาตุ ๖
สามเณรยศพล โพธิจันทร์ทอง *(ล่าง)*
เผชิญเหตุมหัศจรรย์
ด้วยอานุภาพพระสมเด็จธรรมกาย รุ่นธาตุ ๖

คุณสุวิชญ โรจนวานิช
ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการคลัง

วิชชาธรรมกายช่วยนำมาซึ่งความสันติสุข[๑]

ข้าพเจ้าได้เคยได้ยินว่า ในสมัยที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ **พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** ท่านยังมีชีวิตอยู่ ได้เคยใช้วิชชาธรรมกายช่วยชาติบ้านเมืองในยามวิกฤต เช่น เมื่อครั้งเกิดสงครามโลก เพื่อแก้ไขและป้องกันความวิบัติเสียหาย ให้เกิดความสันติสุข และร่มเย็น

ในยุคปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าก็ได้เห็นและได้ยินผู้เจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงดำเนินรอยตามพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ในยามที่ชาติบ้านเมืองจะประสบหรือกำลังประสบเหตุการณ์ไม่สงบทำนองนั้นเหมือนกัน ดังตัวอย่าง เช่น เหตุการณ์ไม่สงบเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเหตุการณ์ในตอนแรกอยู่ระหว่างปลายสมัยการอบรมพระกัมมัฏฐานแด่พระสงฆ์รุ่นที่ ๒๓ **ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม** ซึ่งเปิดการอบรมระหว่างวันที่ ๑-๑๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๓๕

เมื่อเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้น จนถึงใกล้จะเกิดความรุนแรงในตอนปลายสมัยของการอบรมนั้น **หลวงป๋า (พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล)** เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ได้แนะนำพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ผู้ถึงธรรมกายและกำลังฝึกต่อวิชชาธรรมกายอยู่นั้นประมาณร่วม ๑๐๐ ท่าน ให้เจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูง เก็บเหตุในเหตุแห่งเหตุการณ์ไม่สงบของชาติบ้านเมืองในครั้งนั้น เต็มกำลังทุกวัน จน

---

[๑] เล่าโดย คุณสุวิชญ โรจนวานิช (ข้าราชการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง)

เหตุการณ์คลี่คลายลงภายในระยะเวลา ๒-๓ วัน ก็พอดีการอบรมพระกัมมัฏฐานได้สิ้นสุดลง ผู้เข้ารับการอบรมต่างก็แยกย้ายกันกลับภูมิลำเนาไปหมด

เหตุการณ์ได้กลับตึงเครียดขึ้นอีก ถึงขึ้นมีการเผชิญหน้ากันระหว่าง ๒ ฝ่าย คือ ฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายประท้วง ซึ่งได้ทวีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ

ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนั้น ข้าพเจ้าได้ทราบว่า หลวงป้าได้พยายามรวบรวมศิษย์ผู้ทรงวิชชาธรรมกายได้ประมาณ ๔-๕ ท่าน ได้พยายามช่วยกันทำวิชชาแก้เหตุในเหตุของเหตุการณ์ไม่สงบในบ้านเมืองนั้นอย่างเต็มที่ แต่คราวนี้เหตุการณ์มิได้สงบลงง่ายเหมือนครั้งแรก ต่อเมื่อเริ่มเกิดเหตุการณ์นองเลือดขึ้นประมาณครึ่งคืนกับหนึ่งวันจึงสงบลงได้ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระกระแสรับสั่งให้ผู้นำฝ่ายรัฐบาล และผู้นำฝ่ายประท้วงให้เข้ารับพระบรมราโชวาท เหตุการณ์รุนแรงจึงสงบ

ได้ยินหลวงป้ากล่าวกับศิษย์ว่า ภายหลังที่เหตุการณ์สงบลงแล้วในช่วงแรกแล้วกลับมีเหตุการณ์รุนแรงก่อตัวขึ้นอีกนั้น เป็นเพราะกรรมเวรที่เคยเข่นฆ่ากันมาแต่อดีตชาติเรียกร้องรุนแรง แม้พระและผู้ทรงวิชชาธรรมกายจะพยายามช่วยกันทำวิชชาแก้ไข ประกอบกับกำลังผู้เจริญวิชชามีน้อยด้วย จึงได้ผลอุปมาดั่งน้ำน้อยช่วยดับไฟ คือ โทสะและมานะทิฏฐิของกลุ่มชนผู้มีเวรกรรมต่อกัน ได้น้อยและได้ช้า ฉันใดฉันนั้น

เพราะฉะนั้น จึงได้ยินบ่อยครั้งที่หลวงป้าท่านกล่าวชักชวนว่า ขอให้สาธุชนร่วมกันปฏิบัติภาวนาธรรมตามแนววิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านได้เคยสั่งสอนถ่ายทอดไว้ โดยมีศีลเป็นบาทฐานให้มากๆ เพื่อให้สาธุชนมีศีลมีธรรมเป็นธรรมกายกันให้มากๆ สังคมน้อยใหญ่จะได้มีความสันติสุข และร่มเย็นมากๆ ประดุจดังว่า มีน้ำคือพระธรรมมากๆ ย่อมช่วยดับไฟ คือ โทสะ-พยาบาท, ราคะ-โลภะ, และโมหะ-มานะทิฏฐิ ของตนเองและผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในสังคม ตั้งแต่สังคมย่อยคือครอบครัว ไปถึงสังคมใหญ่ คือ สังคมประเทศชาติบ้านเมือง และสังคมโลก ให้อยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุขและร่มเย็นได้มากยิ่งขึ้น

แม้เมื่อไปเผยแพร่ธรรมปฏิบัติที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อเร็วๆ นี้ (๑๙ มี.ค.-๕ เม.ย. ๒๕๓๖) หลวงป้าท่านก็ได้แสดงปาฐกถาธรรมแก่คณาจารย์และนักศึกษาที่มหาวิทยาลัย WINONA STATE UNIVERSITY เมือง WINONA รัฐ MINNESOTA ภายหลังเมื่อได้รับการอบรมการปฏิบัติภาวนาตามแนววิชชาธรรมกายกับหลวงป้าแล้ว ถึงกับมีนักข่าวหนังสือพิมพ์ผู้เข้าร่วมอบรมภาวนาธรรม และนั่งฟังปาฐกถาธรรมด้วย ได้มีความประทับใจในธรรม จึงได้นำลงเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์ WINONA DAILY NEWS ในวันรุ่งขึ้น คือ วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๖ *(แปลความย่อว่า **การปฏิบัติภาวนาจะช่วยกำจัดความวิบัติของโลกได้**)*

ผู้เข้าร่วมฟังปาฐกถาธรรมโดย**พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** ที่

ห้อง KRYZSKO มหาวิทยาลัย WINONA STATE UNIVERSITY มีจำนวนประมาณ ๑๒๕ คน โดยได้รับคำแนะนำให้ลองปฏิบัติภาวนาธรรมตามแนววิชชาธรรมกายของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ด้วยการหลับตาลงเบาๆ ตรึกนึกถึงจุดเล็กใส กลางดวงแก้วกลมใส ณ ศูนย์กลางกายเหนือระดับสะดือ ๒ นิ้วมือ พร้อมกับบริกรรมภาวนาเพื่อประคองใจให้หยุดให้นิ่ง

พระอาจารย์มหาเสริมชัยได้แนะนำว่า น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟ แต่ถ้าน้ำมากก็จะสามารถดับไฟลงได้ ดังนั้นการที่เราช่วยกันเจริญภาวนาธรรมยิ่งมากก็ยิ่งนำความสันติสุขมาสู่สังคมเล็กจนถึงสังคมโลกได้

การเริ่มต้นฝึกเจริญภาวนาธรรมจึงควรปฏิบัติทุกวันอย่างน้อยครั้งละ ๑๕ นาที ก่อนเข้านอนและหลังจากตื่นนอน

ประโยชน์ของการเจริญภาวนาที่เห็นได้ชัดในเบื้องต้นคือการมีสติในการพิจารณาถึงปัญหาต่างๆ ให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรอบคอบรัดกุมต่อไป

ในตอนท้ายของปาฐกถาธรรมนั้น ผู้ที่ฝึกปฏิบัติเจริญภาวนาได้แจ้งให้ทราบว่าได้เห็นดวงแก้วใส ตามที่พระอาจารย์มหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ได้แนะนำสั่งสอนไว้

วิชชาธรรมกายช่วยแก้โรค

เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านได้ใช้วิชชาธรรมกายช่วยแก้โรคมาตั้งแต่สมัยที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และยังคงมีสืบต่อมาจนถึงปัจจุบันที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

แต่หลวงป้า ท่านมักจะบอกศิษยานุศิษย์ผู้ปฏิบัติถึงธรรมกายว่า การใช้วิชชาธรรมกายแก้โรค พึงช่วยทำให้แต่เฉพาะบุพการีผู้มีพระคุณและผู้ทำคุณประโยชน์แก่พระพุทธศาสนาที่ได้พยายามช่วยตนเอง คือเป็นผู้ปฏิบัติภาวนาธรรมโดยมีศีลเป็นบาทฐานอยู่แล้ว เพราะมิฉะนั้นแล้วจะมีแต่ผู้มาขอให้ช่วยโดยที่เขาก็มิได้คิดจะปฏิบัติภาวนาธรรมช่วยตนเอง และแถมยังมีว่าแม้เราจะช่วยเขาแล้ว เขาก็ไม่เห็นคุณค่าของธรรม ว่าช่วยกำจัดทุกข์-โรค-ภัย ได้จริง จึงควรช่วยแต่เฉพาะผู้ที่เห็นคุณค่าของพระรัตนตรัย ผู้ปฏิบัติธรรมที่พยายามช่วยตนเองอยู่แล้วให้ได้ผลดียิ่งขึ้นเท่านั้น มิฉะนั้น เราจะถูกแต่มารหลอกใช้ โดยที่เขาไม่เห็นคุณค่าของธรรมเลย หรือมีผู้ที่เห็นคุณค่าอยู่ ตนก็จะถูกมาร คือลาภสักการะเข้าครอบงำได้ง่าย และต้องมีภาระหนักอยู่แต่กับการแก้โรค จนไม่อาจปฏิบัติธรรมเพื่อประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน ให้สูงยิ่งกว่านี้ หรือจนตัวเราเองกลับเป็นผู้มีกำลังกายทรุดโทรมและสมาธิเสื่อมถอย ไม่ช้าตนเองนั่นแหละจะเป็นผู้ย่ำแย่ และยิ่งถ้าไม่สังวรระวังศีลและอินทรีย์ หลงยินดีติดอยู่ในลาภสักการะ คุณธรรมเสื่อมหนักเข้าธรรมกายก็ดับเท่านั้น

เพราะฉะนั้นทุกคนต้องปฏิบัติธรรม ช่วยตนเองด้วยอิทธิบาท-ธรรม ด้วยศรัทธามั่นคงในพระรัตนตรัย แล้วธรรมจะคุ้มครองรักษาตนเอง เรื่องนี้มีตัวอย่างเช่น

คุณสุลักษณ์ ภรรยานายแพทย์ณรงค์ นิ่มสกุล ซึ่งเคยเป็นศิษย์ที่หลวงป้าเคยสอนวิชาการสำรวจประชามติ ในชั้นปริญญาตรี ที่วิทยาลัย

กรุงเทพ (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยกรุงเทพ) ก็ได้เคยไปฝึกปฏิบัติภาวนาธรรมกับหลวงป๋า ตั้งแต่เมื่อครั้งท่านยังเป็นฆราวาส และต่อมาเมื่อหลวงป๋าบวชเป็นพระภิกษุแล้ว ก็ยังมาเข้ารับการอบรมกับท่านเมื่อมีโอกาสกลับมาประเทศไทย เพราะโดยปกติเธออยู่กับนายแพทย์ณรงค์ ซึ่งมีคลีนิคอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น และกลับมาดูแลคลีนิคที่ประเทศไทยเป็นครั้งคราว

เมื่อประมาณ ๔ ปี ที่ผ่านมา เธอหายหน้าไปนาน เพราะเธอมีภาระกิจที่ต้องทำหน้าที่แม่บ้าน และช่วยดูแลคลีนิคของสามี และปรากฏว่าเธอได้ป่วยเป็นโรคมะเร็งถึงระดับร้ายแรง จนต้องผ่าตัดอวัยวะที่ทรวงอกทิ้ง แล้วจึงได้มาหาหลวงป๋า ซึ่งท่านก็ได้เมตตาแนะนำให้เธอรื้อฟื้นวิชชาธรรมกายที่เคยปฏิบัติได้ แต่ได้ทอดทิ้งไปนาน เพราะได้มีภาระกิจและความป่วยไข้เกิดขึ้น ให้กลับปฏิบัติได้ดีและเจริญดีขึ้น พร้อมกับแนะนำการเจริญภาวนาวิชชาธรรมชั้นสูงเพื่อแก้โรค และแนะนำการทำบุญที่เป็นมหากุศลให้

ในครั้งแรกที่เธอมาหาหลวงป๋านั้น หมอแผนปัจจุบันได้พยากรณ์ว่า เธอจะมีชีวิตอยู่ได้เพียง ๔-๖ เดือนเป็นอย่างช้า แต่เมื่อเธอตั้งใจปฏิบัติตามคำแนะนำของหลวงป๋าแล้ว ปรากฏว่าอาการของโรคหายจนแทบจะเป็นปกติ ถึงขับรถเองได้ และมีชีวิตอยู่ต่อมาได้ ๓ ปีเศษ

ภายหลังต่อมา เพราะความที่ญาติผู้ใกล้ชิดได้เป็นห่วงเธอมาก จึงแนะนำให้เธอไปรับการรักษายังสำนักอื่นอีก ทั้งไสยศาสตร์และทั้งแผนโบราณกับพระภิกษุผู้รักษาด้วยวิธีการนวดที่ค่อนข้างหนัก ทั้งๆ ที่

นายแพทย์ผู้สามีไม่เห็นด้วยกับที่ญาติแนะนำ แต่ไม่กล้าทัดทานความปรารถนาดีนั้น ทำให้โรคแพร่กระจาย แล้วเธอจึงกลับมีอาการทรุดลงอีกอย่างรวดเร็ว และได้เสียชีวิตลงอย่างมีสติและสงบ รวมระยะเวลาที่เธอมีอายุยืนยาวเกินกว่าหมอพยากรณ์ไว้เกือบ ๔ ปี ด้วยธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกาย ประกอบการรักษาพยาบาลตามแผนปัจจุบัน

หลวงป๋าท่านได้อธิบายว่า ธรรมปฏิบัติคือมีการรักษาศีล ๑, บริจาคทานแก่คณะบุคคล ผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อความบริสุทธิ์กายวาจาใจของตน และเพื่อประโยชน์ชนหมู่ใหญ่ ๑, และปฏิบัติภาวนาตามแนววิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้าด้วยอิทธิบาทธรรม ด้วยศรัทธา-ปาสาทะในพระรัตนตรัย ๑, ย่อมช่วยทั้งกำจัดขัดเกลากิเลสตนและทั้งยังบุญกุศลให้เกิดและเจริญแก่กล้าขึ้นเป็นบารมี ให้ผู้ปฏิบัติธรรมนั้นมีความสันติสุข ร่มเย็นในชีวิต และให้เจริญรุ่งเรืองและได้รับความคุ้มครองป้องกันรักษา และกำจัดความทุกข์-โรค-ภัย ได้ อย่างน้อยก็ช่วยผ่อนหนักให้เป็นเบาได้แน่นอน

แต่ทุกท่านต้องปฏิบัติเอง คือ ตนต้องช่วยตนด้วยธรรม ธรรมจึงจะคุ้มครองรักษาผู้ประพฤติธรรมเอง.

วิชชาธรรมกายสลายหมอกที่สนามบินลาครอสส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา[๑]

เป็นที่ทราบกันดีว่า หลวงป่าไปเผยแพร่ธรรมะในอเมริกาปีละประมาณ ๓ อาทิตย์ มาเป็นเวลา ๓ ปีแล้ว แต่ละปีเราจัดรายการให้ท่านสอน จนแทบไม่มีเวลาว่างเลยทีเดียว คณะผู้ติดตามก็คงเหนื่อยมากเหมือนกัน การเดินทางไปแต่ละจุดแต่ละระยะก็จำเป็นต้องให้ตรงตามกำหนดเป้าหมายทุกแห่ง

ปีนี้คณะผู้ติดตามผลัดกันเป็นช่วงๆ ไป จะยกตัวอย่างเล่าให้ฟังถึงการเดินทางในช่วงท้ายของปี คือ ช่วงที่หลวงป่าบินจากนิวยอร์คไปมินนิโซต้า ผู้ติดตามคือคุณอภิชัย ส่วนที่เหลือของคณะ บางท่านก็บินกลับเมืองไทยก่อน บางท่านก็ยังค้างที่นิวยอร์คอีก ๑ คืน แล้วบินไปลอสแอนจิลิส เพื่อรอคอยหลวงป่าที่นั่น แล้วจึงกลับเมืองไทยพร้อมกัน

วันพุธที่ ๘ เมษายน หลวงป่าไปถึงสนามบินมินนิอาโปลิส ตรงตามกำหนด และทุกอย่างเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามที่เรากำหนดการณ์เอาไว้ การสอนธรรมะของหลวงป่าที่มหาวิทยาลัยคาร์ลตัน ก็เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง สอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติธรรม คืนนี้เป็นคืนสุดท้ายในการสอนธรรมะในอเมริกาครั้งนี้ รุ่งเช้าจะต้องบินออกจากสนามบินลาครอสส์ เวลา ๖.๓๐ น. ฉะนั้นพอเช้าวันพฤหัสบดีที่ ๙ เมษายน เราต้องออกจากบ้านแต่เช้ามืด บังเอิญเช้านั้นหมอกลงจัดมาก

[๑] เล่าโดย อาจารย์ออมสิน การ์ดิเนอร์ มหาวิทยาลัยวิโนนา สเตท

ลูกชายต้องขับรถด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าก็นั่งไปข้างหลังด้วยความเป็นห่วงหลายๆ ประการ ความจริงถ้าอากาศดี เราก็จะขับถึงสนามบินได้ ในราว ๔๐ นาที หรืออาจจะใช้เวลาเพียง ๓๐ นาที ถ้าขับรถเร็วเกินอัตรากำหนด และหากไม่ถูกตำรวจเรียกเสียก่อน แต่เช้านั้นเราต้องขับไปช้ามาก เรียกว่าคลานไปก็แล้วกัน ไม่ใช่วิ่งไป เมื่อไปถึงสนามบิน ทราบว่าเรือบินต้องออกช้าเพราะหมอกจัด ทัศนวิสัยเห็นได้เพียงระยะ ๑ ใน ๑๖ ส่วนของไมล์เท่านั้นเอง เจ้าหน้าที่ประกาศว่าการที่กัปตันจะนำเรือบินขึ้นนั้นจะต้องมีทัศนวิสัยมองเห็นได้ระยะ ๑ ส่วนใน ๔ ส่วนของไมล์ ฉะนั้นเราก็ไม่มีทางอื่นนอกจากรอให้หมอกจางลง จนกระทั่งมองเห็นได้ในระยะ ๑ ใน ๔ ส่วนของไมล์นั่นเอง เราก็ต้องรอกันอยู่ด้วยความเป็นห่วงว่า ถ้าช้ามากหลวงป่าก็จะพลาดเที่ยวบินที่จะต้องไปต่อที่มินนิอาโปลิส ข้าพเจ้าถามเจ้าหน้าที่ดูหลายครั้ง เขาก็บอกได้ แต่ว่าถ้าออกได้ก่อน ๘.๓๐ น. ก็คงจะไม่พลาดเรือบินลำที่จะไปต่อมินนิอาโปลิส เราก็ได้แต่รอ พอ ๗ โมงครึ่ง เจ้าหน้าที่ประกาศว่าทัศนวิสัยเห็นได้เพียง ๑ ใน ๘ ของไมล์เท่านั้นเอง เรายิ่งวิตกมากขึ้น ประกอบกับลูกชายก็ต้องเข้าเรียน ๘ โมงครึ่ง ข้าพเจ้าเองก็มีสอน ๙ โมง หลวงป่าท่านมองๆ แล้ว ก็บอกว่าให้ข้าพเจ้าพาลูกๆ กลับวิโนน่าเถอะ เพราะท่านคิดว่ายังไง เรือบินก็จะออกได้ราว ๘ โมงเช้า ข้าพเจ้าก็ยังรีรออีกพัก หลวงป่าท่านก็คะยั้นคะยอให้กลับจนได้ ตอนเราลงบันไดเลื่อน สวนทางกับกัปตันเรือบิน ซึ่งขึ้นบันไดเลื่อน ข้าพเจ้าเลยร้องถามว่าเรือบินจะออกได้ภายในครึ่งชั่วโมงหรือไม่ กัปตันตอบว่า

คิดว่ายังไม่ได้เพราะหมอกยังหนาอยู่มาก ทำให้ข้าพเจ้าและลูกชายขับรถกลับวิโนน่าด้วยความไม่สบายใจ และเมื่อมาถึงมหาวิทยาลัยก็ต้องรีบเข้าสอนทันที พอสอนเสร็จเวลา ๑๐ โมง ก็รีบโทรไปถามสายการบินนอร์ธเวสต์ว่า เรือบินลำนั้นตกลงออกได้ กี่โมง เขาตอบว่าออกไปเวลา ๗.๕๘ น. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าได้ยินถูกต้องหรือเปล่า จึงถามซ้ำอีกว่าออกเวลาเท่าไรนะ ก็ได้คำตอบว่า ออกจากลาครอสส์ ๗.๕๘ น. ถึง มินนิอาโปลิส ๘.๓๕ น. ข้าพเจ้านึกอยู่ในใจว่า หลวงป่าท่านพยากรณ์อากาศได้อย่างไร และแถมยังพยากรณ์ได้ดีกว่ากัปตันอีกด้วย แต่ข้าพเจ้าก็นอนใจว่าหลวงป่าต้องไม่พลาดเรือบินที่จะต่อที่มินนิอาโปลิส แต่คงจะไม่มีเวลาได้ฉันอาหารเช้า ที่อลิสาเตรียมไปถวายที่สนามบินทีนั่น และพอข้าพเจ้าโทรไปถามอลิสาตอนเที่ยง ก็ได้ความตรงตามที่คาดไว้

เย็นนั้นข้าพเจ้ากลับจากทำงาน ก็ถามลูกชายว่า เมื่อเช้านี้หลวงลุงบอกว่าเรือบินจะออกได้ตอนกี่โมงนะ ลูกชายทั้งสองตอบว่า ๘ โมงเช้า ข้าพเจ้าจึงเล่าให้ลูกฟังว่า ได้โทรศัพท์ถามนอร์ธเวสต์ เขาบอกว่าออกได้ ๗.๕๘ น. ข้าพเจ้าเดาไม่ออกว่าลูกชายทั้งสองคิดอย่างไร?

อันที่จริงข้าพเจ้าควรจะบอกลูกว่า นี่เป็นเรื่องของพระท่าน **ทำวิชชาประกอบธาตุธรรมละลายเมฆหมอกให้เป็นไอระเหยหมดไป** พอที่นักบินจะเห็นทัศนวิสัยได้ ๑ ใน ๔ ขึ้นไป และก็สามารถนำเครื่องบินขึ้นจากสนามบินลาครอสส์ ออกเดินทางต่อไปยังมินนิอาโปลิสได้

วิชชาธรรมกายช่วยป้องกันและกำจัดทุกข์ภัย

หลวงป่าท่านเล่าให้ศิษย์ฟังว่า การเจริญภาวนาตามแนววิชชาธรรมกายนี้ ช่วยให้เกิดอภิญญาและช่วยให้ประกอบเป็นวิชชาได้ดี ถ้าผู้ปฏิบัติทรงวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า มุ่งตรงต่อการกำจัดกิเลสเหตุแห่งทุกข์ ด้วยความมีสติสัมปชัญญะดีพอสมควร มีศีลสังวรมีอินทรีย์สังวรดีพอสมควรแล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองรักษาโดยธรรมจากทั้งมนุษย์และอมนุษย์ มีเทพยดา เป็นต้น

และถ้าขอความคุ้มครองปกปักษ์รักษาจากเทพยดา เช่น จากพระอินทร์ หรือท้าวสักกเทวราช หรือท้าวจตุโลกบาล เป็นต้น ย่อมได้รับความคุ้มครองรักษาด้วยดี ให้ได้รับความสุขสวัสดีและปลอดภัยตามศักดิ์แห่งบุญบารมีของแต่ละท่านที่ได้สั่งสมอบรมมา

ญาณดีย่อมรู้ ตา(ใน)ดี ย่อมเห็นได้ อนึ่ง หลายท่านคงจะเคยได้ยินกิตติศัพท์พระของขวัญหลวงพ่อวัดปากน้ำ ช่วยทหารที่ไปในสงครามที่ประเทศเกาหลีให้พ้นจากภยันตราย และช่วยประชาชนผู้มีพระนี้ไว้ในครอบครองให้รอดพ้นจากภยันตรายมามากบ้างแล้ว **พระตระกูลวัดปากน้ำ** สร้างและซ้อนวิชชาธรรมกายชั้นสูงโดย**ท่านพระเดชพระคุณพระภาวนาโกศลเถระ** รองเจ้าอาวาส และพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ผู้เป็นทั้งสัทธิวิหาริกและอันเตวาสิก คือศิษย์โดยตรงของหลวงพ่อวัดปากน้ำ และศิษยานุศิษย์ของท่านก็ทรงพุทธานุภาพ เป็นที่ประจักษ์มากเช่นกัน ดังเช่น

พระผงสมเด็จธรรมกาย (พิมพ์เหรียญกลม)

พระสมบัติจักรพรรดิ (เหรียญภัตตาหาร-พิมพ์เหรียญกลม)

พระผงรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ (พิมพ์เหรียญกลม)

พระกริ่งรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ และ

พระพุทธชัยมงคล (พระบูชาธรรมกาย ลงรักปิดทอง ขนาดหน้าตัก ๙ นิ้ว) เป็นต้น

พระตระกูลวัดปากน้ำ ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามได้สร้างขึ้น **โดยผ่านการเจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูงของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร (วีระ คณฺตฺตโม) รองเจ้าอาวาสและพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ** ผู้สร้างพระผงธรรมขันธ์ รุ่นที่ ๔ ของวัดปากน้ำ **และคณะศิษย์ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ เพื่อมอบเป็นที่ระลึกให้แก่สาธุชนผู้มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์เพื่อช่วยสร้าง และบำรุงวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ก็ให้ผลดีแก่ผู้มีไว้ในครอบครองและได้แสดงพุทธานุภาพเป็นที่ปรากฏเช่นเดียวกับพระผงธรรมขันธ์ของวัดปากน้ำ** ดังตัวอย่างเช่น

รอดจากการถูกจี้ เพราะพระพุทธคุณ พระผงสมเด็จธรรมกาย และ พระผงรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ (พิมพ์เหรียญกลม)[๑]

ดิฉันอยู่อพาร์ทเม้นท์ "แจ่มจันทร์คอร์ด" ที่เอกมัย กรุงเทพฯ

[๑] เล่าโดย **คุณนัยนา ปัญญา**

มีบ้านตึกแถวอยู่ซอยภาวนา ถนนลาดพร้าวอีกแห่งหนึ่ง เมื่อประมาณเดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๓๕ ดิฉันได้ไปเยี่ยมพี่สาวและได้พักค้างคืนที่บ้านซอยภาวนา ตื่นแต่เช้าประมาณตี ๔ ก็ออกจากบ้านซอยภาวนาจะกลับอพาร์ทเม้นท์ ที่ซอยเอกมัย

ก่อนจะออกจากบ้านก็ไม่ลืมอาราธนาพระผงสมเด็จธรรมกาย (พิมพ์เหรียญกลมฝังเพชร) และพระผงรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ (พิมพ์เหรียญกลม) ที่เคยได้ไว้เนื่องแต่การไปทอดกฐินที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

ขณะเดินออกจากบ้านจะไปปากซอย อยู่ห่างจากปากซอยภาวนาประมาณ ๓๐๐ เมตร ก็สังเกตว่ามีชายหนุ่ม ๒ คน เดินตามจี้มาติดๆ ครั้นใกล้จะถึงตัวดิฉัน คนหนึ่งก็ร้องสั่งว่า

"เจ๊ ขอกระเป๋า"

รู้ว่ากำลังถูกจี้ ก็หยุดชะงัก นึกถึงพระพุทธคุณพระผงสมเด็จธรรมกายและพระผงรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ ที่พกติดตัวมาทันที ดิฉันจึงไม่ทันส่งกระเป๋าให้ ก็พอดีมีเสียงอีกคนหนึ่งพูดขึ้นว่า

"เฮ้ย จี้กระทั่งพระด้วยหรือวะ"

ปาฏิหาริย์พระพุทธคุณแท้ๆ ทั้ง ๒ คนนั้นทรุดตัวลง นั่งยกมือไหว้ และต่างพูดว่า

"นิมนต์เถอะครับหลวงพ่อ"

ดิฉันทั้งตื่นเต้นและดีใจ รีบสาวเท้าก้าวเดินต่อไป ก็เผอิญมีรถแท็กซี่คันหนึ่งแล่นตามมาทัน คงจะเห็นเหตุการณ์ด้วย แท็กซี่ได้เรียก

ดิฉันขึ้นรถ

"เจ๊ ขึ้นรถเร็วๆ"

แต่ดิฉันปฏิเสธไม่ขึ้น เพราะกลัวจะเป็นพวกเดียวกัน แล้วจะกลายเป็นหนีเสือปะจระเข้ รีบเดินมาถึงป้อมตำรวจหน้าปากซอยภาวนา นั่งพักตรงหน้าป้อมนั่นแหละ ทั้งที่ยังตื่นเต้นและเหนื่อยหอบ ตำรวจเห็นพฤติกรรมแปลกๆ ของดิฉันก็ถามว่า

"มีอะไรหรือ"

ดิฉันตอบว่า "เปล่า ไม่มีอะไรหรอก" เพราะคิดว่าถ้าแจ้งความพวกนั้นก็จะอาฆาตพยาบาท ดิฉันจึงไม่แจ้งความ

ดิฉันได้รอดปลอดภัยจากการถูกจี้ก็เพราะอิทธิปาฏิหาริย์พระพุทธคุณพระผงสมเด็จธรรมกาย (พิมพ์เหรียญกลมฝังเพชร) และพระผงรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ (พิมพ์เหรียญกลม) นั่นเอง.

รอดตายเพราะอานุภาพธรรมกาย[๑]

คุณเพ็ญศรี เลิศวิชัย เป็นผู้ที่มีศรัทธาแน่นแฟ้นในพระพุทธศาสนา อยู่บ้านเลขที่ ๑๑/๑ หมู่ ๗ ตำบลเบิกไพร อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีกลุ่มมิตรสนิทที่ชักชวนกันไปทำบุญตามสถานที่ต่างๆ อยู่เสมอ ๑๒ คน ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้ไปร่วมทอดกฐินสามัคคี ณ สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี คุณเพ็ญศรีได้รับของที่ระลึกเป็นพระผงสมเด็จพระธรรม-

[๑] เล่าโดย **คุณเพ็ญศรี เลิศวิชัย**

กาย ของสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย พิมพ์เหรียญกลม ๑ องค์ ตั้งใจว่าจะนำไปเลี่ยมสำหรับบูชาไว้กับตัว เมื่อยังไม่มีโอกาส จึงได้แต่เก็บไว้ในกระเป๋าถือ

ต่อมาในวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ คุณเพ็ญศรีกับเพื่อนๆ ได้ชักชวนกันไปทำบุญเช่นเคย คราวนี้เดินทางโดยรถตู้เพื่อจะไปทำบุญที่วัดหนึ่งในจังหวัดอุทัยธานี ก่อนออกเดินทาง คุณเพ็ญศรีได้อาราธนาพระผงสมเด็จธรรมกาย ให้ช่วยคุ้มครองให้เดินทางโดยปลอดภัย การเดินทางเป็นไปด้วยดี จนถึงจุดที่ต้องขึ้นภูเขา เนื่องจากคนขับรถไม่ชำนาญเส้นทางนี้ ขณะขับขึ้นภูเขา รถเกิดเสียหลักพลิกคว่ำลงมาจากภูเขาด้านที่สูงชัน คุณเพ็ญศรีซึ่งนั่งอยู่ตอนท้ายของรถ กระเด็นออกมานอกรถ รู้สึกตัวว่าหัวกำลังจะกระแทกพื้น จึงนึกถึงพระพร้อมกับกอดกระเป๋าถือที่มีพระผงสมเด็จพระธรรมกายไว้แน่น คิดว่าคงจะไม่รอดชีวิตแล้ว รู้ตัวอีกทีเมื่อตกถึงพื้นแล้ว คลำดูที่หัวรู้ว่าหัวไม่แตก รู้สึกดีใจมาก เหมือนตายแล้วเกิดใหม่ รีบไปช่วยผู้อื่นที่ยังติดอยู่ในรถ ดูจากสภาพรถตู้ที่พังยับเยินแล้ว ทุกคนจะต้องคาดว่าผู้โดยสารต้องเสียชีวิตหรือไม่ก็บาดเจ็บสาหัส แต่ปรากฏว่ามีสองคนที่เจ็บกว่าเพื่อน คือ คนขับรถไหปลาร้าหัก และผู้โดยสารท่านหนึ่งหัวแตก ต้องเย็บ ๖ เข็ม นอกนั้นบาดเจ็บเล็กน้อย ส่วนคุณเพ็ญศรีนั้น จากการโหม่งพื้น กระดูกคอทรุดลงเล็กน้อย นับว่ารอดมาได้ราวปาฏิหาริย์ เพราะการโหม่งพื้นที่แรงขนาดนี้มีโอกาสรอดชีวิตน้อยมาก

เมื่อหายเป็นปกติแล้วคุณเพ็ญศรีได้กลับมาทำบุญที่สถาบัน

พุทธภาวนาวิชชาธรรมกายอีก ด้วยความศรัทธาอย่างยิ่ง จึงได้เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับอานุภาพของพระผงสมเด็จพระธรรมกายของสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายนี้ให้สาธุชนทราบเป็นธรรมทานโดยทั่วหน้ากัน **ธรรมแล ย่อมคุ้มครองรักษาผู้ประพฤติธรรม (ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี)**

คุณพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ นั้นสุดที่จะประมาณได้ บัณฑิตผู้ทรงปัญญาย่อมพรรณนาได้ไม่มีที่สิ้นสุด ท่านผู้ทรงความบริสุทธิ์ย่อมสามารถอาราธนาคุณพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ให้คุ้มครองปกป้องผู้ที่เคารพศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัย โดยอาศัยวัตถุมงคล เช่น พระผงสมเด็จพระธรรมกายนี้เป็นสื่อได้ ส่วนการพิสูจน์นั้นเป็นภาระที่ท่านจะต้องทำด้วยตนเอง.

รอดตายและกิจการค้าเจริญ เพราะอานุภาพธรรมกาย[1]

ดิฉันรู้จักและเป็นลูกศิษย์หลวงป๋า (พระอาจารย์มหาเสริมชัย ชยมงฺคโล) มาประมาณ ๑๐ ปี ตั้งแต่ท่านยังทำงานอยู่ที่สำนักงานข่าวสารอเมริกัน ส่วนดิฉันนั้นเคยทำงานที่สถานเอกอัครราชทูตอเมริกัน กรุงเทพฯ หลวงป๋าเป็นผู้ที่ทำให้ดิฉันรู้จักวัดปากน้ำ ได้ไปกราบ (ศพ) หลวงพ่อวัดปากน้ำ รู้จักการปฏิบัติธรรม รู้จักการสร้างบุญกุศล ซึ่งบารมีของหลวงพ่อและผลบุญนี้ได้ช่วยให้ดิฉันรอดพ้นจากเหตุการณ์

[1] เล่าโดย **คุณพวงแก้ว ศุขวัฒนะกุล** บริษัท เอสเอ็นบี แทรเวล เซอร์วิส จำกัด

จากร้ายกลายเป็นดี เช่น เมื่อประมาณ ๘ ปีที่แล้วมา ดิฉันได้ป่วยเป็นเนื้อร้าย ต้องทำการผ่าตัดบางส่วนของร่างกายทิ้ง ซึ่งดิฉันจะต้องเข้าโรงพยาบาลในวันเสาร์ ในวันพุธ หลวงป๋าจะสอนภาวนาธรรมที่ห้องทำงานของท่าน (ที่สำนักข่าวสารอเมริกัน) ระหว่างเที่ยงถึงบ่ายโมงเป็นประจำ วันนั้นดิฉันได้เรียนให้หลวงป๋าทราบ ท่านก็บอกว่า "เนื้อก้อนเดียว ตัดทิ้งเสียเถอะ จะช่วย" ทำให้ดิฉันมั่นใจในการผ่าตัดครั้งนี้ว่าเราต้องไม่เป็นอะไรแน่ ก็ปรากฏว่าหลังจากผ่าตัด เป็นที่น่ามหัศจรรย์มาก ดิฉันไม่ต้องฉายแสงหรือทานยา และทุกอย่างก็ปกติดี จนทุกวันนี้

อีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นเมื่อต้นปี ๒๕๓๓ ลูกชายของดิฉัน ยุทธพงษ์ ศุขวัฒนะกุล ซึ่งก็เคยมาปฏิบัติธรรมกับหลวงป๋า ๒ ครั้ง และมีพระผงสมเด็จธรรมกาย (พิมพ์เหรียญกลม) ของสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย องค์เดียวแขวนติดตัวอยู่เสมอ อายุเพิ่งครบ ๑๕ ปี เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๓๓ ซึ่งดิฉันตั้งใจไว้ว่าหลังวันเกิดเขาแล้ว จะพาไปทำสังฆทานที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพราะโรงเรียนที่ลูกชายกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ ๓ ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชน เนื่องจากเหลือเวลาอีกเพียง ๒ เดือน ก็จะจบการศึกษา นักเรียนก็จะแยกย้ายกันหาโรงเรียนใหม่ ทุกปีทางโรงเรียนเขาจะจัดกิจกรรมให้เฉพาะเด็กชั้นมัธยม ๓ ไปเข้าค่ายต่างจังหวัด คราวนี้จะไปยังเขาตะเกียบ หัวหิน ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ วันศุกร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ และกลับวันอาทิตย์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ดิฉันเป็นห่วงลูกเสมอทุกครั้งที่ลูกไปต่างจังหวัด โดยที่ดิฉันไม่ได้ไปด้วย ครั้งนี้ก็เช่นกัน คืนก่อนเดินทาง ก็ให้ลูกสวดขอบารมีหลวงพ่อให้คุ้มครอง

และก็เตือนให้สวดทุกคืน แล้วเย็นวันเสาร์ประมาณ ๕ โมงเย็น เด็กหลายคนได้ลงเล่นน้ำทะเลแถวหน้าที่พัก ลูกชายเล่าว่า ขณะกำลังเล่นน้ำซึ่งอยู่แค่หน้าอก โดยไม่คาดฝันได้มีคลื่นลูกใหญ่พัดเข้ามาแล้วกวาดดูดเอาเด็กที่เล่นน้ำออกไป หลายคนสามารถช่วยตัวเองเข้าหาฝั่ง ลูกชายบอกว่า ต้องออกแรงว่ายน้ำเข้าหาฝั่งเพื่อฝืนแรงดูดของน้ำ และพยายามช่วยเพื่อนได้ ๒-๓ คน แต่มีหลายคนถูกพัดหายไป ทางครูและคณะได้เอาเรือออกไปช่วย มี ๕ คนต้องเสียชีวิต พบร่างแค่ ๔ คน อีก ๑ คนจนถึงวันนี้ก็ยังหาไม่พบ ทางโรงเรียนเองก็ได้พยายามช่วยเหลือ และรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

หลังจากนั้นอีก ๑ อาทิตย์ คือวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ อันเป็นวันมาฆบูชาพอดี ดิฉันและลูกได้ไปทำบุญวันเกิด ถวายสังฆทานปล่อยปลารวมทั้งได้อุทิศส่วนกุศลให้แก่เพื่อนๆ ของลูกชาย เพราะบารมีของหลวงพ่อวัดปากน้ำและอานุภาพของธรรมกาย ดิฉันจึงรอดพ้นจากโรคร้าย และลูกชายก็พ้นจากอันตราย จนกิจการค้าของสามีก็ประสบผลเจริญก้าวหน้าตลอดมา

พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗ ช่วยรักษาโรคให้แก่พระครูโพธารามพิทักษ์ อย่างอัศจรรย์[๑]

วัดโบสถ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นที่รู้จักอย่าง

[๑] เจ้าคณะอำเภอโพธาราม วัดโบสถ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เรียบเรียงจากบันทึกของ **คุณวิทยา ประทุมธารารัตน์** จังหวัดนนทบุรี

กว้างขวางของศรัทธาสาธุชนโดยทั่วไป ในแต่ละวันจะมีประชาชนทุกฐานะอาชีพเดินทางไปยังอาราม นามว่าวัดโบสถ์นี้ เป็นจำนวนมาก เพราะไม่เพียงแต่จะได้รับความสงบเย็นจากร่มเงาบวรพระพุทธศาสนา แล้วยังได้รับความชุ่มเย็นจากน้ำพระพุทธมนต์ ช่วยชำระความเศร้าหมองของชีวิตให้บรรเทาผ่อนคลายไป

เมื่อครั้งที่**พระครูโพธารามพิทักษ์** เจ้าอาวาสวัดโบสถ์ และดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอำเภอโพธาราม เกิดอาพาธที่บริเวณรอบๆ ลำคอภายนอก เป็นเม็ดตุ่มเล็กๆ ผุดขึ้นมา แล้วแตกออกเป็นแผลชุ่มน้ำเหลืองเรียงรายหลายที่ มีอาการอักเสบ เป็นไข้ และรู้สึกปวดมาก เป็นเวลาร่วมเดือนมาแล้ว

ท่านพระครูโพธารามพิทักษ์ ดูเหมือนจะไม่ใส่ใจต่อเวทนาทางกายของท่านเอาเสียเลย ด้วยเห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดาเมื่อโรคาพยาธิมาบั่นทอนสังขารขันธ์ แต่ศิษยานุศิษย์ทั้งห่างไกลและใกล้ชิดมิได้คิดเช่นนั้น พากันรบเร้าอ้อนวอนให้ท่านไปรักษาจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางโรคผิวหนัง ซึ่งท่านก็ยอมอนุโลมตามความต้องการของศิษย์

น่าแปลกที่การรักษาด้วยตัวยาวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ จากนายแพทย์ ไม่ปรากฏผลบรรเทาอาการเวทนาเอาเสียเลย

หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เคยถวาย **"พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗"** ๒ องค์ แก่ **พระเดชพระคุณพระเทพญาณมุนี** เจ้าคณะจังหวัดราชบุรี

เมื่อท่านเจ้าคุณพระเทพญาณมุนี ทราบว่า พระครูโพธาราม-

พิทักษ์ อาพาธด้วยโรคตุ่มที่คอ จึงได้ถวาย **"พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗"** องค์หนึ่ง แก่พระครูเจ้าคณะอำเภอโพธาราม พร้อมกับแนะนำให้ลองอาราธนา และวางพระสมเด็จแตะที่ตุ่มแผล แล้วอธิษฐานจิตรำลึกถึง**พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ** ให้ช่วยผ่อนคลายเวทนา

ทราบว่าอีกหนึ่งวันต่อมา ลักษณะอาการอาพาธของพระครูโพธารามพิทักษ์ มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อคุณวิทยา ประทุมธารารัตน์ เดินทางไปกราบนมัสการ และสนทนากับท่านเจ้าอาวาสวัดโบสถ์ ด้วยเวลาพอสมควร ได้สังเกตเห็นอาการอาพาธตุ่มแผลบริเวณโดยรอบลำคอยุบหายไปหมด เหลือเพียงสะเก็ดแห้งบางๆ เล็กน้อยเท่านั้น

ซึ่งท่านพระครูโพธารามพิทักษ์ ก็ได้ยืนยันว่าท่านได้หายจากโรคดังกล่าวโดยอัศจรรย์นั้น น่าจะมีสาเหตุมาจากพลานุภาพแห่ง "พระสมเด็จธรรมกาย รุ่น ๒๐๗" ของวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เป็นแน่แท้

อานุภาพอัศจรรย์
พระผงวัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามในต่างแดน[๑]

ดิฉันและสามี เริ่มรู้จัก**วิชชาธรรมกาย**เป็นครั้งแรก **ท่านพระอาจารย์อาทิตย์ อนาลโย** เจ้าอาวาส**วัดลุมพินีวันวราราม** กิ่งอำเภอประจักษ์ศิลปคม จังหวัดอุดรธานี ซึ่งท่านเมตตาอบรมและสั่งสอนวิธีปฏิบัติแก่ประชาชนผู้มีความสนใจ และเลื่อมใสศรัทธาโดยทั่วไป ดิฉันและสามีจึงขอสมัครเข้าปฏิบัติด้วย

สำหรับตัวดิฉันเองนั้น มีสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรงเป็นปกติเช่นบุคคลอื่น มักจะเจ็บป่วยออดๆ แอดๆ เรื้อรังมาโดยตลอด แม้จะทำการรักษาอย่างไรก็ไม่เคยหายขาดเสียที เข้าทำนองสามวันดีสี่วันไข้ ทำให้หมดเปลืองค่ารักษาพยาบาลตัวเองไปไม่น้อยเลย

หลังจากที่ดิฉันมาปฏิบัติกัมมัฏฐาน เจริญสมาธิตามแนวทาง **"วิชชาธรรมกาย"** ของ**หลวงพ่อสด วัดปากน้ำ** ที่วัดลุมพินีวันวราราม ซึ่งได้สั่งสอนสืบต่อกันมาและได้เล่าเรื่องสุขภาพของตัวเองให้พระอาจารย์อาทิตย์ฟัง ท่านได้แนะนำให้มาปฏิบัติสมาธิที่วัดทุกคืน ดิฉันก็ปฏิบัติตาม

เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง ดิฉันสังเกตว่าสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจดีขึ้น ผิดกว่าแต่ก่อนมากทีเดียว อาการสามวันดีสี่วันไข้ดังที่ได้กล่าวมาแล้วไม่ปรากฏอีกเลย ทำให้ดิฉันมีกำลังใจเป็นอย่างยิ่ง พร้อมกับเกิดศรัทธาในการปฏิบัติสมาธิตามแนววิชชาธรรมกาย อย่างมั่นคง

ในช่วงเวลานั้น สามีเดินทางไปทำงานที่ประเทศลิเบีย สังกัดอยู่กับ**บริษัทดองอา** ของเกาหลีใต้ มีหน้าที่เป็นพนักงานขับรถให้กับนายแพทย์ประจำบริษัท ซึ่งเดินทางไปตรวจรักษาคนงานของบริษัทตามแคมป์ต่างๆ ส่วนดิฉันก็อยู่กับลูกๆ ๓ คน ซึ่งเป็นผู้หญิงทั้งหมด ที่อุดรธานี

---

[๑] เรียบเรียงจากคำบอกเล่าของ **คุณโนรี รักษาบุญ** บ้านเลขที่ ๔๐ หมู่ที่ ๒ บ้านดอนคง ตำบลอุ่มจาน กิ่งอำเภอประจักษ์ศิลปคม จังหวัดอุดรธานี

ก่อนวันออกพรรษา พระอาจารย์อาทิตย์ได้ปรารภจะไปทอดกฐินที่**วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี** และได้บอกบุญให้ญาติโยมในหมู่บ้านร่วมกันสร้างกุศลครั้งนี้ด้วย ตามกำลังศรัทธา แต่ถ้าใครบริจาคทำบุญตั้งแต่ ๑๐๐ บาทขึ้นไป พระอาจารย์อาทิตย์จะมอบ**พระผงจันทร์ลอย (ด้านหน้าเป็นรูปหลวงพ่อสดครึ่งองค์ ด้านหลังเป็นซุ้มปราสาททำวิชชา)** เป็นที่ระลึก ๑ องค์ ซึ่งดิฉันก็ได้ร่วมบริจาคทำบุญด้วยเช่นกัน

หลังจากทอดกฐินลุล่วงไปแล้ว พระอาจารย์อาทิตย์ก็ได้มอบพระผงจันทร์ลอย วัดหลวงพ่อสดฯ ให้จำนวน ๑ องค์

ดิฉันได้นำพระผงจันทร์ลอยไปอัดกรอบพลาสติกไว้ พอดีมีคนรู้จักกันไปทำงานที่ลิเบียแล้วกลับมาเยี่ยมบ้าน เมื่อเขากลับไปทำงานที่ลิเบียต่อ ดิฉันจึงได้ฝากพระผงฯ องค์ดังกล่าวไปให้สามีเพื่อคุ้มครองตัว

ต่อมา ประมาณ**เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙** ดิฉันได้ทราบข่าวร้ายจากลิเบียว่า สามีประสบอุบัติเหตุรถชนอย่างรุนแรง กล่าวคือ ขณะที่สามีกำลังขับรถไปกับนายแพทย์เพื่อออกไปปฏิบัติหน้าที่ มีรถยนต์คันหนึ่ง ซึ่งขับโดยชาวลิเบียแล่นสวนทางมา ด้วยความเร็วสูงบนถนนอีกสายหนึ่ง ซึ่งเป็นทางคู่ขนาน โดยมีเกาะกลางถนนกั้นแบ่งเส้นทางเอาไว้ จู่ๆ รถของชาวลิเบียเกิดเสียหลักพุ่งลอยข้ามเกาะกลางถนน ตีงเข้าชนประสานงากับรถของสามีที่กำลังแล่นไปตามปกติ ผลก็คือรถทั้ง ๒ คัน แหลกยับเยินไม่มีชิ้นดี ผู้ประสบเหตุซึ่งมีทั้งคนงานชาวไทยและชาวลิเบียรีบเข้ามาช่วยเหลือเพื่อนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล ปรากฏว่า

ชาวลิเบียที่ขับรถด้วยความเร็วสูงและโดยความประมาท บาดเจ็บสาหัสอาการเป็นตายเท่ากัน แต่เมื่อมาช่วยสามีและนายแพทย์ที่มาด้วยกันออกจากซากรถ ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือแขกอาหรับต่างอัศจรรย์ใจไปตามๆ กัน เพราะนายแพทย์ที่นั่งรถมากับสามีบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย

ส่วนสามีดิฉันไม่เป็นอะไรเลย!

ทั้งๆ ที่สภาพของรถซึ่งสามีเป็นผู้ขับพังยับเยิน แทบจะกลายเป็นเศษเหล็กไปทั้งคัน ไม่น่าเชื่อว่าผู้ขับขี่และผู้นั่งมาในรถ จะรอดชีวิตได้ โดยมีผู้บาดเจ็บนิดหน่อยเพียงคนเดียว ส่วนคนขับ (สามี ดิฉัน) ไม่มีร่องรอยบาดแผล แม้แต่รอยข่วน

คราวนี้ในหมู่คนงานไทยด้วยกัน ก็ถามกันให้วุ่นว่าสามีดิฉัน มี **"ของดี"** อะไรคุ้มครองป้องกันตัว สามีบอกว่ามี**พระผงวัดหลวงพ่อสดฯ ราชบุรี** ห้อยคอเพียงองค์เดียวเท่านั้น มีคนไทยหลายคนอยากได้พระผงฯ ของสามี ถึงกับเสนอราคาขอบูชาต่อด้วยตัวเลขหลักหมื่นขึ้นไป แต่สามีไม่ยอมตกลงด้วยทุกกรณี เพราะเขารอดชีวิตมาได้ก็ด้วยบารมีของพระผงฯ องค์นี้

นี่คือเรื่องอัศจรรย์จากอานุภาพของพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ อันเนื่องกับ**พระผงจันทร์ลอย** วัดหลวงพ่อสดธรรมกายา-ราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ที่ไปปรากฏในต่างแดน ซึ่งดิฉันผู้เล่ามีความเชื่อมั่นในคุณพระรัตนตรัย โดยเฉพาะคุณของวัตถุมงคลตระกูลวัดปากน้ำ โดยสิ้นความลังเลสงสัยใดๆ ทั้งสิ้นค่ะ...

ลูกนายธนาคารรอดตาย ด้วยพระสมเด็จธรรมกายคุ้มครอง[๑]

เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๒ เป็นช่วงเวลาที่ **คุณปิยะบุตร ชลวิจารณ์** กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารสหธนาคาร จำกัด และครอบครัว อยู่ในระหว่างพักผ่อนที่บ้านพักส่วนตัวในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ตอนสายวันนั้นเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. คุณปิยะบุตรพาครอบครัวจะไปจับจ่ายซื้อของ ขณะนั้นคุณปิยบุตรได้เดินนำหน้าบุตรและภรรยาเพื่อจะอ้อมไปเปิดประตูรถทางด้านขวาซึ่งจอดอยู่ข้างทางริมซอย **ด.ช.พจน์ปรีชา** บุตรชายคนเล็กได้ผละวิ่งออกไปกลางถนน โดยที่พ่อแม่ดึงแขนไว้ไม่ทัน พอดีกับที่ชาวอังกฤษขับรถจะรีบไปทำงานด้วยความเร็ว ผ่านมา เบรคไม่ทันจึงชน ด.ช.พจน์ปรีชา เข้าเต็มแรง ร่างของเด็กลอยละลิ่วไปตกห่างจากจุดที่ถูกชนราว ๔-๕ เมตร ฝ่ายคุณพ่อ (คุณปิยะบุตร) ได้แต่ยืนตะลึงดูลูกถูกรถชนกระเด็นต่อหน้าต่อตา พูดไม่ออกด้วยนึกว่าคงไม่รอด จนร่าง ด.ช.พจน์ปรีชา หล่นตุบลง และเด็กร้องไห้จ้า จึงได้สติและรีบวิ่งไปช้อนตัวลูก อุ้มขึ้นมาวางที่รถ รีบจัดการเรียกรถพยาบาลและตำรวจ นำเด็กส่งโรงพยาบาล คุณปู่ (คุณบรรเจิด ชลวิจารณ์) นั้น ถึงกับจะเป็นลม ต้องดมยาอยู่พักใหญ่

แต่เมื่อแพทย์ได้ตรวจดูอาการและเอ็กซ์เรย์ดูทั่วแล้ว ไม่ปรากฏร่องรอยบาดเจ็บใดๆ นอกจากผิวหนังถลอกและมีรอยฟกช้ำภายนอก

[๑] เรียบเรียงจากข้อมูลของ**คุณปิยะบุตร ชลวิจารณ์** กรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนาคารสหธนาคาร

เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และยังลุกขึ้นเดินไปขึ้นรถกลับบ้านได้ เป็นปกติ

ด.ช.พจน์ปรีชา ชลวิจารณ์ อายุ ๘ ขวบ เป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๓ โรงเรียนจิตรลดาเล่าให้ฟังว่า เขาไม่ทราบว่าถูกรถชน รู้สึกแต่เพียงว่า เห็นเป็นดวงสว่างหุ้มตัวเขาลอยละลิ่วไป แล้วหล่นลงมา รู้สึกเจ็บ เมื่อกระทบกับพื้นถนน จึงร้องไห้จ้า

ส่วนคุณปิยะบุตร ผู้บิดานั้นแสนจะโล่งใจ เพราะจะต้องเดินทางกลับประเทศไทยในวันรุ่งขึ้น (๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๒) ล่วงหน้าก่อนครอบครัว เพื่อเตรียมงานกฐินสามัคคี **ที่สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** (ปัจจุบันเป็นวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม) ในฐานะประธานกรรมการอุปถัมภ์ ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๒

ด.ช.พจน์ปรีชา ชลวิจารณ์ จึงเป็นอีกรายหนึ่งที่ปลอดภัย **รอดชีวิตได้ด้วยพุทธานุภาพของพระสมเด็จธรรมกาย** (พระผงพิมพ์เหรียญ-กลม) ที่คล้องคออยู่เป็นประจำองค์เดียว ซึ่งคุณปิยะบุตรได้มาจากสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย เมื่องานทอดกฐินปี พ.ศ.๒๕๓๑

ประสบการณ์พระผงสมเด็จธรรมกาย พิมพ์ธาตุ ๖ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม[๑]

สามเณรยศพล โพธิจันทร์ทอง อายุ ๑๑ ปี บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดวาฬุการาม บ้านโจดหนองแก ตำบลบ้านโจดหนองแก อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น เคยมาอบรมธรรมปฏิบัติสมาธิกัมมัฏฐาน ตามแนวทาง

[๑] เรียบเรียงจากเรื่องของ**สามเณรยศพล โพธิจันทร์ทอง** วัดวาฬุการาม อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

วิชชาธรรมกาย กับคณะพุทธภาวนาวิชชาธรรมกายเคลื่อนที่ ซึ่งเปิดการอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อนเมื่อต้นปีนี้ ที่วัดหนองยายพิมพ์ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

ก่อนบวชสามเณร ยศพลเคยได้รับ**พระผงสมเด็จธรรมกาย พิมพ์ (ด้านหลัง) ธาตุ ๖** หนึ่งองค์ สามเณรยศพลมีความยึดมั่นศรัทธาพระผงสมเด็จฯ องค์นี้มาก ต่อมาได้นำไปอัดกรอบพลาสติก และรักษาติดตัวไว้ตลอดเวลา

ช่วงปิดภาคเรียนปกติ **สามเณรยศพล**เรียนหนังสือระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดวาฬุการาม เมื่อปิดภาคเรียนประจำปี ก็จะเข้าโครงการบวชสามเณรภาคฤดูร้อน ซึ่งมีการจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

ฐานะของสามเณรในพระพุทธศาสนาหมายถึงนักบวชผู้ซึ่งเข้ามาอบรมขัดเกลาเพื่อเตรียมตัวอุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อมีอายุครบ ๒๐ ปี รับบรรพชาด้วยไตรสรณคมน์ ถือสิกขาบท ๑๐ และกิจวัตรบางอย่างเป็นปกติ ไม่มีข้อวัตรเคร่งครัดสำรวมเท่าพระภิกษุ (พระราหุลเป็นสามเณรองค์แรกในพระพุทธศาสนา)

ครอบครัวของสามเณรยศพลมีอาชีพทำนา และเมื่อมีเวลาว่างสามเณรยศพล (ขณะที่ยังไม่บวช) ชอบที่จะติดตามโยมบิดาไปดูการทำนา หรือช่วยหยิบนั่นฉวยนี่ เป็นการช่วยเหลือโยมบิดาเท่าที่จะทำได้

วันหนึ่งเป็นวันหยุดเรียนสุดสัปดาห์ (เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นขณะที่สามเณรยศพลยังไม่บวช จึงขอใช้สรรพนามแทนว่า "เด็กชาย") เด็กชายยศพลได้ติดตามบิดาไปทำนาด้วย เมื่อไปถึงกลางทุ่งนา บิดาก็เริ่ม

ขุดดินทำคันนา ด้วยวิธีเหวี่ยงจอบไปทางด้านข้าง แล้วตักดินขึ้นมาพวกทำคันนา ขณะที่บิดากำลังขุดดินไปเรื่อยๆ เด็กชายยศพลเดินเข้าไปนั่งเล่นข้างๆ โดยที่บิดาไม่รู้และไม่ทันได้มอง จึงเหวี่ยงจอบเข้าสับดินสุดแรง **แต่คราวนี้คมจอบไม่ถูกดิน แต่สับเข้าใส่ตรงหัวไหล่ลูกชายเต็มเหนี่ยว ถึงกับล้มกลิ้ง**

บิดาตกใจสุดขีด รีบเหวี่ยงจอบทิ้ง แล้วถลันเข้าไปอุ้มลูกชายขึ้นมา เพราะคิดว่าคมจอบคงต้องสับเอาเลือดโชกเป็นแผลเหวอะหวะแน่ๆ แต่บิดาก็ถึงกับตะลึงเมื่อบริเวณหัวไหล่ของเด็กชายยศพลมีเพียงรอยช้ำแดงตามแนวคมจอบเท่านั้น ไม่มีบาดแผลหรือมีเลือดไหลซึมแม้แต่น้อย

บิดาและเพื่อนบ้านที่ทำนาใกล้ๆ กัน เห็นเหตุการณ์ผันแปรจากความหวาดเสียว กลายเป็นความอัศจรรย์เช่นนี้ จึงสอบถามเด็กชายยศพลว่ามี **"ของดี"** อะไรในตัว? เด็กชายยศพลจึงนำ **"พระผงสมเด็จธรรมกาย พิมพ์ธาตุ ๖"** ซึ่งกลัดติดเสื้อออกมาให้ดู บอกว่ามีพระผงวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม จังหวัดราชบุรี เพียงองค์เดียว

บิดามารดาและเพื่อนบ้านจึงเชื่อว่าที่เด็กชายยศพลไม่ได้รับอันตรายร้ายแรง เป็นเพราะ**คุณพระรัตนตรัย** และอานุภาพของ**พระผงสมเด็จธรรมกาย** ปกป้องคุ้มครองอย่างแน่นอน

ด้วยความอัศจรรย์เช่นนี้ สามเณรยศพลจึงได้เขียนจดหมายเล่าเรื่อง ซึ่งเกิดขึ้นแก่ตนมายังวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เพื่อให้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน

ตายแล้วฟื้น[๑]

ความตายเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสัตว์โลก สรรพสิ่งที่มีชีวิตย่อมมีวาระสุดท้าย คือ ต้องตายด้วยกันทั้งสิ้น ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดหลีกหนีความตายพ้นไปได้ แม้กระนั้น...ทุกชีวิตต่างก็ไม่ปรารถนาเผชิญหน้ากับความตาย เพราะมันหมายถึงการพลัดพรากจากทุกสิ่งที่ตนมีตนเป็นตนรักใคร่พอใจ และยังมีกิเลสหลงติด คิดว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้เป็นของตนอยู่

เมื่อความตายมาถึง นั่นคือรูปกายสังขารได้ถึงกาลแตกดับในภพชาติหนึ่ง เหลือเพียงวิญญาณเท่านั้นที่ไปผุดเกิดในชาติกำเนิดต่างๆ ตามพลังแห่งกรรมดีกรรมเลวของตน

ผู้ที่ตายตามอายุขัย คือ ตายด้วยกำหนดเวลาซึ่งมีให้เพียงเท่านี้เท่านั้น ย่อมไม่มีอานุภาพแห่งปาฏิหาริย์ใดๆ มาช่วยให้ฟื้นคืนกลับมาได้

สำหรับผู้ซึ่งยังไม่ถึงกำหนดเวลาตายที่แน่นอน แต่ให้มีอันต้องเป็นไปถึงขั้นสิ้นลมหายใจ อวัยวะภายในหยุดทำงาน ก็เท่ากับตายไปแล้วอย่างสมบูรณ์เช่นกัน ในกรณีนี้บางคนอาจจะฟื้นขึ้นมาใหม่ได้

เช่นบุคคลที่ตายแล้วฟื้น ที่ปรากฏอยู่บ่อยๆ

เหตุปัจจัยที่ทำให้ตายแล้วฟื้นนั้นมีอยู่มากมาย และมีความซับซ้อนอย่างพิสดาร มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับเรื่องของกรรมเป็นส่วนใหญ่ หรือเป็นไปด้วยพลานุภาพอันวิสุทธิ์จาก**พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ** สามารถช่วยชีวิตให้ฟื้นขึ้นมาได้ (เฉพาะผู้ที่ยังไม่ถึงอายุขัย หรือตายด้วยกรรมหนักมาบั่นทอน)

---

[๑] เรียบเรียงจากคำบอกเล่าของ**พระมหาวิชชา ญาณเมธี (ป.ธ.๗)** บัณฑิตมหาจุฬาฯ

เดือนตุลาคม ๒๕๔๐ **พระมหาวิชชา ญาณเมธี** สังกัดจำพรรษาที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ได้เดินทางกลับไปโปรดโยมบิดามารดาที่บ้านเกิด คือ บ้านขอบเหล็ก จังหวัดหนองบัวลำภู โดยมีเพื่อนพระภิกษุที่สนิทกัน และจำพรรษาร่วมอารามเดียวกันเดินทางไปด้วยหลายรูป ไปถึงบ้านขอบเหล็กแล้วได้ขออนุญาตเจ้าอาวาสวัดประจำตำบลพักเป็นการชั่วคราว

ระหว่างที่พระมหาวิชชาโปรดโยมบิดามารดา ที่บ้านขอบเหล็ก จังหวัดหนองบัวลำภู แม่เฒ่าเพื่อนบ้านของโยมมารดาอายุประมาณ ๗๐ ปี ซึ่งมีเคหสถานบ้านเรือนอยู่ติดๆ กัน ได้สิ้นใจตายไปอย่างกระทันหัน ทั้งๆ ที่มีสุขภาพแข็งแรง มิได้เจ็บไข้ได้ป่วยเรื้อรังมาก่อนแต่อย่างไร ยังความเศร้าโศกอาลัยให้แก่บรรดาลูกหลานญาติมิตรที่อยู่เบื้องหลังอย่างยิ่ง

แม่เฒ่าเสียชีวิตไปเพียงไม่กี่นาที ข่าวนี้ก็กระจายไปทั่วทั้งหมู่บ้าน ผู้คนซึ่งรู้จักคุ้นเคยกับแม่เฒ่าจึงพากันมาเยี่ยมศพ แสดงความอาลัยกันเต็มบ้าน

นางเพ็ง โยมมารดาของพระมหาวิชชา ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของผู้ตาย ก็ไปที่บ้านของแม่เฒ่าผู้จากไปไม่มีวันกลับทันที อีกทั้งยังอาราธนาพระมหาวิชชา (บุตรชาย) และพระเพื่อนซึ่งร่วมทางมาด้วยกันไปยังบ้านผู้ตายพร้อมๆ กัน

วิถีชีวิตในสังคมชนบท ยังมีความผูกพันซึ่งกันและกัน ดุจเป็นญาติร่วมครัวเรือน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ยินดีให้ความช่วยเหลือจนเต็ม

กำลังความสามารถ เช่นเดียวกับกรณีแม่เฒ่าคนเก่าคนแก่บ้านขอบเหล็กที่เสียชีวิตอย่างกระทันหัน เพื่อนบ้านอาวุโสต่างมาชุนนุมประชุมกันพร้อมหน้า ร่วมปรึกษาหารือกับญาติของผู้ตายเรื่องจัดเตรียมงานศพตามขนบประเพณีพื้นบ้าน ตั้งแต่การจัดหาโลงศพมาบรรจุศพ ไปจนถึงอาหารการกิน ซึ่งต้องช่วยกันทำเพื่อจัดเลี้ยงแขกผู้มาร่วมงานตลอดจนพิธีการทางศาสนา

ขณะนั้น ผู้ตายเสียชีวิตไปยังไม่ครบชั่วโมง นางเพ็ญโยมมารดาของพระมหาวิชชา นั่งอยู่ใกล้โลงศพแม่เฒ่ามากที่สุด พิจารณาหน้าตาผิวพรรณผู้ตายยังสดใสมีเลือดฝาด มิได้ซีดเซียวเขียวคล้ำ ดังเช่นคนตายทั่วๆ ไป ลองจับเนื้อตัวดูก็มีสภาพนุ่มนิ่ม แม้ผิวเนื้อจะเริ่มเย็นแล้วก็ตาม แต่ไม่ถึงขั้นเย็นเฉียบแข็งทื่อ เหยียดกระด้างไปทั้งตัว นางเพ็ง ก็เกิดความคิดขึ้นมา ตามประสาคนบ้านนอกว่าหากผู้ตายยังพอมีบุญวาสนาเกื้อกูลอยู่ บางทีคุณบารมีอันศักดิ์สิทธิ์ของพระรัตนตรัยอาจช่วยให้ เพื่อนบ้านฟื้นขึ้นมาจากความตายได้

เมื่อนางเพ็งคิดเช่นนั้น จึงประกาศออกไปด้วยเสียงดังๆ ว่า **ใครมีพระดี ขอเอามาคล้องคอช่วยยายคนตายหน่อย** ผู้ที่อยู่บนเรือนเวลานั้นต่างก็พากันเงียบ เนื่องจากไม่เชื่อมั่นว่าพระเครื่องของขลังที่ตนคล้องคออยู่นั้นเป็น **"ของดี"** จริง

พระมหาวิชชา ซึ่งนั่งอยู่ที่อันควร ได้ยินโยมมารดากล่าวออกมาเช่นนั้น ก็ไม่เข้าใจจุดประสงค์อันแท้จริง คิดแต่เพียงว่าโยมมารดาคงมีเจตนาต้องการพระไปคล้องคอศพผู้ตายเพื่อชี้ทางสว่างให้วิญญาณผู้ตาย

ไปสู่สุคติ ขณะเดียวกันก็นึกขึ้นมาได้ว่าตนเองมี**พระสมเด็จธรรมกายรุ่นธาตุ ๖** และ **เหรียญภัตตาหารจักรพรรดิสมบัติ** ร้อยสายสร้อยเก็บไว้ในย่าม จึงได้อาราธนาออกจากย่ามมอบให้โยมมารดาไป

นางเพ็งรับพระสมเด็จฯ และ เหรียญฯ มาแล้ว ก็นำไปคล้องคอศพ อธิษฐานขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยช่วยดลบันดาลให้แม่เฒ่ามีลมหายใจฟื้นขึ้นมา ถ้ายังไม่หมดอายุขัย หรือถ้าไม่ฟื้นก็ขอให้ได้ไปดีสู่สุคติภพด้วยเถิด

พระมหาวิชชาเล่าว่า ท่านไม่ได้คิดอะไร เพราะคนที่ตายไปแล้วจะฟื้นคืนกลับมามีชีวิตอีกคงหาได้ยาก โดยเฉพาะแม่เฒ่าผู้ซึ่งเสียชีวิตและกำลังนอนเหยียดยาวอยู่ตรงหน้ามีอายุมากถึง ๗๐ ปี หากจะกล่าวว่าเป็นการตายจากไปด้วยวัยอันสมควรก็คงไม่ผิดนัก ดังนั้นโอกาสฟื้นเห็นทีจะเป็นไปไม่ได้ แต่ท่านก็ไม่ได้พูดอะไรให้โยมแม่เสียกำลังใจระหว่างนั้นก็สนทนากันด้วยเรื่องจัดงานศพเป็นส่วนใหญ่ กระทั่งเวลาผ่านไปนานพอสมควร เหตุการณ์เหลือเชื่อก็เกิดขึ้น

จู่ๆ ร่างของแม่เฒ่าผู้ตายซึ่งนอนสงบแน่นิ่ง เกิดการขยับเคลื่อนไหวอย่างเห็นได้ชัด คราวนี้เสียงพูดคุยดังเซ็งแซ่พลันเงียบสนิทเหมือนปลิดทิ้ง สายตาทุกคู่จับจ้องมองมาที่ร่างผู้ตายเป็นจุดเดียวกัน ส่วนนางเพ็ง โยมมารดาของพระมหาวิชชา ซึ่งนั่งอยู่ใกล้ศพมากที่สุด ดูเหมือนจะตกใจมากกว่าใครอื่น ถึงกับนั่งตะลึงตัวแข็งทื่อ

ร่างของแม่เฒ่าขยับอีก และมีเสียงพูดแหบแห้งอ่อนระโหยว่า

"ฉันคืนมาแล้ว... ฉันไม่ตายแล้ว... ขอน้ำกินหน่อย"

คราวนี้โยมมารดาพระมหาวิชชาได้สติตะโกนเสียงลั่นบอกกับทุกคนที่รายล้อมอยู่เต็มห้องว่า "ยายคืน(ฟื้น)แล้ว ยายคืน(ฟื้น)แล้ว"

ลูกหลานญาติมิตรทุกคนที่อยู่บนเรือน ต่างปีติดีใจเหลือจะกล่าว หลังจากแม่เฒ่าได้ดื่มน้ำเข้าไปเต็มอึกแล้วก็พอมีแรงลุกขึ้นนั่ง และเล่าให้ฟังว่าก่อนสิ้นลมหายใจเกิดอาการจุกเสียดแน่นหน้าอก หายใจไม่ออก แล้วความรู้สึกทั้งหมดก็ดับวูบไป มารู้สึกตัวอีกครั้งปรากฏว่ากำลังเดินอยู่บนเส้นทางสายหนึ่ง เป็นทางเดินแคบๆ ทอดยาวไปไกลมากจนไม่รู้ว่าไปสิ้นสุดตรงไหน หรือไปบรรจบกับอะไร บรรยากาศที่ครอบคลุมตลอดเส้นทางสายหนึ่งนั้นอับชื้นและมืดสลัวดูน่ากลัวมาก มองไม่เห็นคนอื่นๆ อยู่ในบริเวณนั้นเลย ทุกสิ่งทุกอย่างเงียบเชียบสงบสงัด แม่เฒ่าก็เดินไปเรื่อยๆ ความรู้สึกขณะนั้นคล้ายกับมีอำนาจอะไรอย่างหนึ่งบงการบัญชาให้เดินไปข้างหน้า เป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่จนไม่อาจขัดขืนได้เลย

เดินไปครู่หนึ่ง ก็เห็นแสงสว่างอยู่ตรงหน้า จึงเร่งฝีเท้าก้าวเดินเข้าไปหา ยิ่งเข้าใกล้ก็ยิ่งสว่างไสวเจิดจ้ามากเข้าทุกที แสงสว่างดังกล่าวมีรัศมีเป็นวงกลม และมีแต่ความเย็นสบาย พอเดินเข้าไปอยู่กลางแสงสว่างไหวเต็มตัว ความรู้สึกก็ดับวูบไปอีก พอรู้สึกตัวจึงได้รู้ว่าฟื้นจากความตาย

คราวนี้นางเพ็ง (โยมมารดาของพระมหาวิชชา) เป็นฝ่ายเล่าให้แม่เฒ่าฟังบ้างว่าที่แม่เฒ่าฟื้นคืนชีวิตมาได้เช่นนี้ คงเนื่องจากตนนำพระสมเด็จฯ ของพระลูกชาย ไปคล้องคอไว้ แล้วอธิษฐานว่าหากแม่เฒ่ายังไม่ถึงที่ตาย ยังไม่สิ้นอายุขัย ก็ขอให้อำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของคุณ

พระรัตนตรัยช่วยชีวิต และอานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์ก็ช่วยชีวิตแม่เฒ่าไว้จริงๆ

แม่เฒ่าจึงเข้ามากราบนมัสการพระมหาวิชชา ด้วยความปีติตื้นตันใจ พร้อมกับบอกว่าแสงอันสว่างไสวซึ่งตนเห็นขณะที่ตายไปแล้วนั้น คงเป็นรัศมีจากคุณพระรัตนตรัยที่แผ่ไปจากพระสมเด็จฯ ซึ่งคล้องคนตนแน่ๆ

นี่คือประสบการณ์ของ**พระมหาวิชชา ญาณเมธี** ที่ท่านเคยผ่านมา พระมหาวิชชาไม่อาจยืนยันได้ว่า แม่เฒ่าเพื่อนสนิทของโยมมารดาท่านฟื้นจากความตาย เนื่องจากพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพของสมเด็จธรรมกาย รุ่นธาตุ ๖ และเหรียญภัตตาหาร (สมเด็จจักร-พรรดิ์) หรือไม่ เพราะเกินวิสัยที่จะหยั่งรู้ได้ แต่พระมหาวิชชากล้ายืนยันได้ว่า **คุณพระรัตนตรัย** มีอานุภาพปกป้องคุ้มครองผู้ซึ่งประพฤติดีปฏิบัติชอบได้จริงๆ

ปิยานํ อทสฺสนํ ทุกฺขํ อปฺปิยานญฺจ ทสฺสนํ
ตสฺมา ปิยํ น กยิราถ ปิยาปาโย หิ ปาปโก.

การไม่เห็นสิ่งที่รักเป็นทุกข์ และการเห็นสิ่งที่ไม่รักก็เป็นทุกข์ จึงไม่ควรทำอะไรให้เป็นที่รัก เพราะความพรากจากสิ่งที่รักเป็นการทราม.

(พุทฺธ) ขุ.ธ. ๒๕/๔๓.

ภาคผนวก

รูปด้านข้างผ่าซีก

แสดงที่ตั้งของดวงนิมิต จากฐานที่ ๑ ถึง ฐานที่ ๗

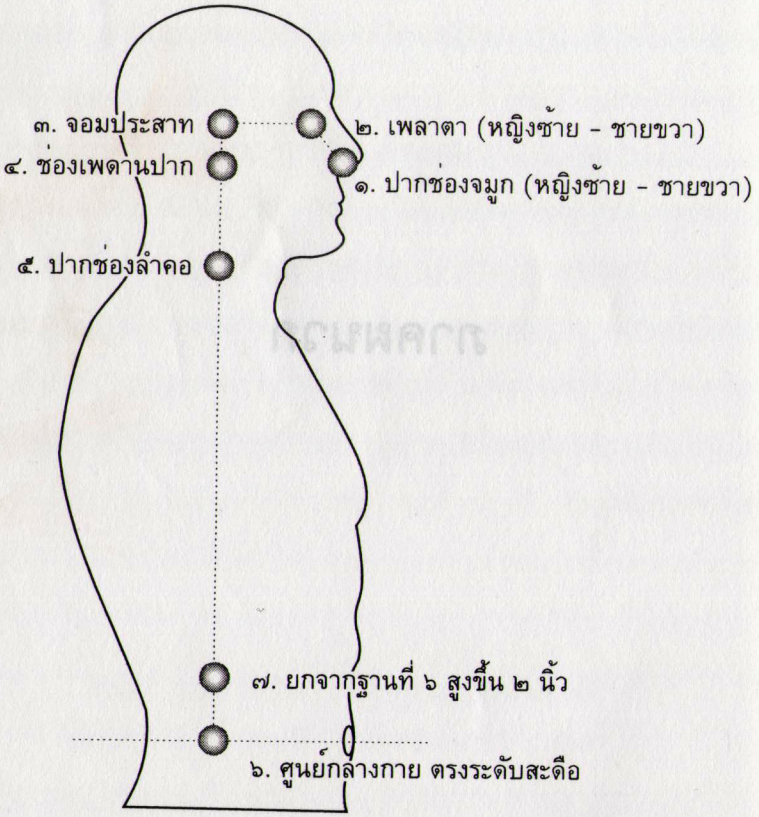

วิธีบูชาพระตระกูลวัดปากน้ำ

ก่อนอื่นท่านสาธุชนผู้ใดพบ และมี**พระของขวัญ**ที่พระเดชพระคุณ **พระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อวัดปากน้ำ)** ได้สร้างขึ้นเพื่อแจกแก่ผู้มาทำบุญถวายปัจจัยสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรมก็ดี หรือ**พระผงธรรมขันธ์**ที่ทางวัดปากน้ำได้จัดสร้างขึ้น เพื่อแจกแก่ผู้ทำบุญบำรุงวัดก็ดี หรือ **พระตระกูลวัดปากน้ำ ที่คณะกรรมการบริหารโครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชน วัดปากน้ำ** ได้สร้างขึ้นเพื่อสมนาคุณแก่ผู้มีจิตศรัทธาช่วยสร้าง **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** และทำบุญช่วยในการ**เผยแพร่ธรรมปฏิบัติ**ก็ดี โปรดเข้าใจไว้ด้วยว่า

วัตถุประสงค์สำคัญในการสร้างพระดังกล่าวนี้ขึ้น ก็เพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของและญาติมิตรมีไว้สำหรับการเจริญพระกัมมัฏฐาน คือพุทธานุสสติ ธัมมานุสสติ และสังฆานุสสติ เพื่อให้เข้าถึงพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ-รัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะ โดยทางศีล สมาธิ และปัญญาเป็นสำคัญ

ส่วนผู้ปฏิบัติบูชาดังกล่าวจะได้รับผลดี มีความสุขความเจริญและความสงบสุข ร่มเย็น ดังที่มีกิตติศัพท์ลือเลื่องมาแล้วนั้นก็เป็นผลแต่การประกอบกรรมดี และ ละเว้นกรรมชั่วของผู้ปฏิบัติเอง ตามพุทธบาลีที่ว่า **"ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี"** ซึ่งแปลเป็นใจความว่า **"ธรรมย่อมคุ้มครองรักษาผู้ประพฤติธรรม"** โดยแท้

ความจริงในวัตถุประสงค์สำคัญข้อนี้ จะเห็นได้จากวิธีการสร้างพระของขวัญของพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำในหนังสือ **"วิชชา**

มรรคผลพิสดาร" เล่มที่ ๒ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๑๙ ของวัดปากน้ำ หน้า ๑๓๖ ซึ่งมีข้อความตอนหนึ่งว่า

"...**หากจะมีใครนำพระนี้ไปใช้ป้องกันตัวหรือทำการอื่นใดที่เป็นความทุจริตคิดมิชอบแล้วไซร้ ก็ให้พระช่วยบังคับกลับจิตใจคนเหล่านั้นให้หันกลับมาสู่ความดี เลิกประพฤติชั่วเสีย ถ้าไม่เลิก พระก็จะลงโทษบุคคลผู้นั้นโดยสมควรแก่ความผิด และขอให้บรรดาลาภผลทั้งหลายจงบังเกิดมีแก่ผู้ได้พบและมีพระไว้สักการะบูชา จะไปทำมาค้าขายในที่ใดก็มีแต่จะขายดี มีกำไร จะรับราชการ หรือทำหน้าที่การงานใดๆ ก็ดี จงมีแต่ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานนั้นๆ จะทำกิจการอันใดในทางที่ดีที่ชอบแล้ว ก็ขอจงสำเร็จผลตามความประสงค์ทุกประการ แม้ศัตรูหมู่พาลก็อย่าให้เข้ามาประทุษร้ายได้**"

นี้เป็นเพียงข้อความตอนหนึ่งของการอธิษฐาน**สั่งและทับทวีวิชชารวมความศักดิ์สิทธิ์** ในการเจริญภาวนาเพื่อสร้างพระตามแนววิชชาธรรมกาย ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ และมีข้อสังเกตว่า การสร้างพระของวัดปากน้ำดังที่กล่าวมานี้ ไม่มีการปลุกเสกด้วยคาถาอาคมหรือแม้แต่พิธีพราหมณ์แต่อย่างใดเลย คงใช้วิธีการเจริญภาวนาตามแนววิชชาธรรมกายล้วนๆ โดยพระเดชพระคุณหลวงพ่อฯ และพุทธบริษัทซึ่งเป็นศิษยานุศิษย์ของพระเดชพระคุณท่าน ผู้ถึงธรรมกาย และสามารถเจริญวิชชาขั้นละเอียดๆ หรือมรรคผลพิสดารได้แล้วเท่านั้น

การอธิษฐานสั่งและทับทวีวิชชารวมความศักดิ์สิทธิ์ของผู้เจริญ

ภาวนาและวิชชาดังกล่าวโดยตลอดจนครบไตรมาส โดยไม่ขาดตอนเลยนั้น จึงบังเกิดผลดีเป็นอันมากแก่การปฏิบัติธรรมและการดำเนินชีวิตในทางโลกของผู้มีพระไว้ในครอบครอง

ในสมัยที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อยังมีชีวิต ก่อนที่จะมอบพระของขวัญให้แก่ผู้ใด พระเดชพระคุณท่านจะต้องให้ที่มาขอรับพระฝึกปฏิบัติภาวนาก่อน จึงจะมอบพระของขวัญให้ไปพร้อมด้วยกำชับให้ผู้นั้นหมั่นเจริญภาวนาอยู่เสมอ อย่าให้ทอดทิ้ง "ธรรม" แล้วภายหลังต่อมาจึงได้พิมพ์คำแนะนำการปฏิบัติภาวนาแจกพร้อมกับพระ ให้แก่ผู้มาขอรับพระทุกคน และได้ถือปฏิบัติสืบต่อมาจนตรบเท่าทุกวันนี้

เมื่อท่านทั้งหลายได้เข้าใจดังนี้แล้ว หากได้พบหรือมีพระดังที่ได้กล่าวนี้ ก็จงหมั่นปฏิบัติบูชา โดยเพียรพยายามละกรรมชั่วด้วยกาย วาจา ใจ หมั่นประกอบแต่กรรมดีด้วยกาย วาจา และจ ชำระจิตใจให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ เป็นสัมมาทิฏฐิแต่ฝ่ายเดียว รักษศีล เจริญสมาธิและปัญญา หรือกล่าวโดยรวมๆ ว่าเจริญภาวนาอยู่เสอ ก็จะประจักษ์ในผลแห่งคุณความดีหรือบุญกุศลนั้นด้วยตนเอง **วิปฏิบัติบูชาพระตระกูลวัดปากน้ำมีดังต่อไปนี้**

ท่านจงน้อมใจของท่านให้หยุดอยู่ ณ ที่ศูนย์กางกายแล้ว (ดังจะได้กล่าวในตอนหลัง) นึกบูชาพระรัตนตรัยซึ่งเป็นขงศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีสิ่งใดในโลกจะศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่า เสร็จแล้วจงพิจารณพระของท่านให้จำได้ แล้วหลับตาน้อมองค์พระนั้นไปตั้งไว้ ณ ที่ศูนย์กลางกายตัว[๑]

---

[๑] ดูรูปด้านข้างผ่าซีก แสดงที่ตั้งของดวงนิมิต จากฐานที่ ๑ ถึง ฐานที่ ๗ (ศูนกลางตัว) หน้า ๑๓๔

แล้วให้บริกรรมภาวนาว่า **"สัมมาอะระหังๆๆๆ"** พร้อมกับตรึกนึกให้เห็นองค์พระนั้น ให้เหมือนกับเห็นด้วยนัยน์ตาจริงๆ นึกหนักขึ้นก็เห็นชัดหนักขึ้นจนเห็นชัดแจ้งกับตาจริงๆ การเห็นนั้นไม่ใช่ตามนุษย์หยาบ (ตาเนื้อ)เห็น แต่เป็น **"ตาใน"** หรือตาของ**กายมนุษย์ละเอียด** หรือ**กายฝัน** ซึ่งเป็นทิพย์เห็น เมื่อเห็นชัดแจ้งดังนั้นแล้วก็ต้องมองให้เห็นไว้เสมอในอริยาบถทั้ง ๔ คือ นั่งก็เห็น นอนก็เห็น ยืนก็เห็น หรือจะเดินก็เห็น

เมื่อทำให้เห็นอยู่เสมอดังนี้ พระท่านก็จะโปรดเรา ต่อแต่นั้นท่านจะปาฏิหาริย์นิรมิตองค์ของท่านให้โตออกไปบ้าง เล็กเข้ามาบ้าง แล้วเปลี่ยนเป็นสีต่างๆ ขาวเป็นเงินยวงบ้าง เป็นสีปรอทบ้าง เป็นสีทองคำบ้าง เป็นสีต่างๆ บ้าง เป็นสีขาวสะอาดบ้าง เป็นสีแก้วมรกตบ้าง ขาวใสเหมือนเพชรบ้าง ใสเหมือนกระจกส่องเงาหน้าบ้าง

เมื่อเห็นได้ถึงขนาดนี้แล้ว อย่ายินดียินร้าย ทำใจให้เฉยเป็นอุเบกขาไว้ นึกว่านั่นเป็นปาฏิหาริย์ของพระท่าน ท่านโปรดเรา เราต้องเคารพระลึกถึงท่านเสมอ และให้น้อมใจหยุดในหยุดลงไปที่ศูนย์กลางองค์ท่าน จะเห็นที่หมายเป็นจุดเล็กใสเท่าปลายเข็ม พอใจหยุดนิ่งได้ถูกส่วนเข้า ก็จะเห็นดวงกลมใสแจ่ม ณ ที่ศูนย์กลางองค์พระนั่น ก็ให้รวมใจหยุดอยู่ ณ ที่ศูนย์กลางดวงนั้นต่อไปอีก ก็จะเห็นดวงและองค์พระใสบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น ขยายส่วนโตขึ้น และมีรัศมีสว่างขึ้นกว่าเดิม

ทีนี้ก็ให้จรดใจไว้ ณ ที่ศูนย์กลางดวงใสแจ่มตรงศูนย์กลางกายองค์พระนั้นไว้เรื่อย ให้เห็นอยู่ทุกอิริยาบถทีเดียว

เมื่อทำได้ดังนี้ ชื่อว่าบูชาพระองค์ท่านด้วยคารวะอย่างยิ่ง ไม่มี

การบูชาอื่นจะยิ่งไปกว่า ในชั้นนี้องค์พระท่านจะปาฏิหาริย์จนเต็มส่วนของท่าน ใสเหมือนแก้วหมดทั้งองค์ งามไม่มีที่ติ ท่านจะประทับอยู่ที่ศูนย์กลางกายของเราตามเดิม แต่ประทับผินพักตร์ออกตามกายของเรา ที่ศูนย์กลางกายของเราเป็นที่ประทับของท่าน ใจของเราก็ต้องให้หยุดอยู่ที่ศูนย์กลางองค์พระเหมือนกัน ให้เหมือนกับหยุดอยู่ที่ศูนย์กลางกายมนุษย์

เมื่อเราเข้าถึงองค์พระดังนี้แล้ว ต้องการอะไรก็อาราธนาให้ท่านช่วย ต้องสำเร็จตามปรารถนา ต่างแต่ช้ากับเร็วเท่านั้น หรือทันใดนั้นก็ได้ เมื่อเราหัดทำใจให้เข้าถึงองค์พระได้ชำนิชำนาญคล่องแคล่วดังนี้แล้ว ในเมื่อเราจะไปทางบกก็ดี ทางน้ำก็ดี ทางอากาศก็ดี หรือจะไปในที่ใดที่หนึ่งก็ดี หรือมีเหตุการณ์บังเกิดขึ้นโดยปัจจุบันก็ดี เราก็จะอาราธนาให้ท่านช่วยได้ทันท่วงที ถ้าเรารับราชการ ขอให้การรับราชการของเราราบรื่นเรียบร้อย ไม่เป็นที่สะดุดตาสะดุดใจผู้หลักผู้ใหญ่ ถ้าเราค้าขาย ขอให้การค้าขายของเราให้ซื้อง่ายขายคล่องกำไรงาม ถ้าเราทำนา ทำสวน ทำไร่ ทำกิจการใดๆ ขอให้การกระทำนี้ได้ผลเกินควรเกินค่า ถ้าเราจะไปทางน้ำทางบก ขอให้ไปดีมาดี สวัสดีมีชัยในกาลทุกเมื่อ

ขอให้ท่านทั้งหลาย บรรดาที่มาช่วยสมทบทุนในการก่อสร้าง **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย และเผยแพร่ธรรมปฏิบัติด้วยกัน จงประสบแต่ความสำเร็จสมประสงค์ทุกๆ ประการ เทอญ.**

พระวัดปากน้ำและพระตระกูลวัดปากน้ำ ทรงอานุภาพมาก เพราะเหตุใด?[1]

ดังเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้มี**พระวัดปากน้ำ และพระตระกูลวัดปากน้ำไว้ในครอบครองว่าล้วนแต่ทรงอานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์มากทั้งสิ้นนั้นเพราะอานุภาพวิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า** ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ **พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)** ได้ปฏิบัติเข้าถึงและสั่งสอนศิษยานุศิษย์ถ่ายทอดสืบต่อๆ กันมาจนถึงปัจจุบัน **กล่าวได้ว่าผู้ปฏิบัติได้เข้าถึงธรรมกายของพระพุทธเจ้า และอายตนะนิพพาน**ที่สถิตอยู่ของพระนิพพานของพระพุทธเจ้าและพระอรหันตสาวกผู้เข้าอนุปาทิเสส-นิพพานแล้ว **และได้สั่งสอนถ่ายทอดวิชชาธรรมกายนี้โดยละเอียดแก่ศิษยานุศิษย์ตามระดับภูมิธรรมที่จะรับถ่ายทอดได้ ในยุคนี้ก็มีเพียงพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำนี้เท่านั้น** ทั้งๆ ที่ธรรมชาติที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับสังขาร คือ วิสังขาร ดังเช่น ธรรมกายก็ดี อายตนะนิพพานก็ดี ล้วนเป็นธรรมชาติที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้แล้ว และตรัสไว้โดยเป็นธรรมชั้นสูง มีปรากฏใน**นิพพานสูตร อัคคัญญสูตร** และ**วักกลิสูตร** เป็นต้น

พระวัดปากน้ำซึ่งทรงอานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้มีไว้ครอบครอง ผู้ทรงศีลทรงธรรมและปฏิบัติบูชาด้วยดี คือ

พระผงของขวัญรุ่นที่ ๑-๒-๓ ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำได้สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นที่ระลึกแก่ผู้บริจาคทุนทรัพย์ก่อสร้าง

[1] โดย **พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

โรงเรียนปริยัติธรรม เริ่มสร้างรุ่นที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๓ รุ่นที่ ๒ ในปี ๒๔๙๔ และ รุ่นที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๙๙ ครั้นต่อมาภายหลังที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อมรณภาพ และพระของขวัญทั้ง ๓ รุ่นหมดลงแล้ว พระเดชพระคุณ**พระธรรมปัญญาบดี**[1] เจ้าอาวาสวัดปากน้ำองค์ปัจจุบัน ได้มอบหมายให้พระเดชพระคุณ**พระภาวนาโกศลเถร** (วีระ คณฺตฺตโม) รองเจ้าอาวาสและพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ องค์ปัจจุบัน **สร้างพระผงธรรมขันธ์ (รุ่นที่ ๔)** ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ เมื่อหมดแล้วก็ได้สร้าง**พระผงธรรมกาย (รุ่นที่ ๕)** ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๗ เนื่องในโอกาสพิธีฉลองวันครบรอบอายุ ๑๐๐ ปี ของหลวงพ่อวัดปากน้ำ เพื่อให้สาธุชนบูชาสมทบทุนบำรุงพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ฯลฯ ด้วยปัจจัย ๔

ต่อมาในกลางปี (เริ่ม ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๓) ทางวัดปากน้ำโดยพระเดชพระคุณ**พระธรรมปัญญาบดี**[1] เจ้าอาวาสเป็นประธานในการจัดสร้าง**พระไตรปิฎกหินอ่อน** (รุ่นที่ ๖) ขึ้นเพื่อให้เป็นที่ระลึกแก่ผู้เป็นเจ้าภาพบริจาคทรัพย์สร้างพระไตรปิฎกจารึกลงบนหินอ่อนและพระมหาวิหารที่ประดิษฐานพระไตรปิฎกนี้ ณ พุทธมณฑล

พระตระกูลวัดปากน้ำ ในโครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชนวัดปากน้ำ ซึ่งพระเดชพระคุณพระภาวนาโกศลเถร รองเจ้าอาวาสและพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ องค์ปัจจุบันจัดสร้างขึ้นเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๖ โดยมีพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล

[1] ปัจจุบันดำรงสมณศักดิ์เป็นที่ **สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์**

ผู้เป็นศิษย์ เป็นผู้ช่วยดำเนินงาน เพื่อเป็นทุนในการเผยแพร่ธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำได้สั่งสอนถ่ายทอดไว้ และภายหลังต่อมาได้จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นทุนในการสร้างวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี อันเป็นสำนักปฏิบัติธรรมที่ให้การศึกษาอบรมทั้งภาคปริยัติและภาคปฏิบัติภาวนาสมถวิปัสสนากัมมัฏฐานตามแนววิชชาธรรมกาย ก็ปรากฏอิทธิปาฏิหาริย์ เป็นที่ประจักษ์ในพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ และพระสังฆคุณ แก่ผู้มีไว้ในครอบครองตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน คือ

พระผงสมเด็จพระธรรมกาย พิมพ์เหรียญกลม บางท่านเรียก **"พิมพ์จันท์ลอย"** ด้านหลังเป็นรูปซุ้มประสาททำวิชชา หรือธาตุ ๖ ประกอบด้วยผงมวลสารจากพระของขวัญ รุ่นที่ ๑-๒-๓ และเส้นเกศาของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระภาวนาโกศลเถร มีทั้งอย่างธรรมดาและฝังอัญมณีต่างๆ เช่น ฝังทับทิม ฝังเพชร เป็นต้น เริ่มสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๖

พระกริ่งรูปเหมือนหลวงพ่อฯ เนื้อทองคำ หนัก ๑ บาทเศษ หรือหกสลึงกว่า เนื้อเงิน เนื้อนวโลหะ และเนื้อกะไหล่ทอง-เงิน เริ่มสร้างเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๓

พระสมเด็จธรรมกายอื่นๆ เนื้อโลหะ ทองคำ เงิน กะไหล่เงิน-ทอง ปัญจโลหะ และรัตนชาติต่างๆ เช่น หยก หินผลึก (จุยเจีย) เป็นต้น (ปัจจุบันมีเหลือน้อย) เริ่มสร้างตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๖

พระเหรียญภัตตาหาร (เหรียญสมบัติพระจักรพรรดิ) ด้านหน้าเป็นรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ ด้านหลังเป็นรูปพระจักรพรรดิ (พระภาคผู้เลี้ยง) พระพุทธลักษณะเหมือนพระทรงเครื่อง ประทับอยู่ในท่ามกลางจักรแก้ว ผู้เป็นประธานรัตนะ ๗ และมีอักษรจารึกว่า **"มั่งมีศรีสุข นิราศทุกขโรคันตราย"** จะออกให้บูชาสมทบทุนภัตตาหารคิลานเภสัช เพื่อใช้ดอกผลเป็นค่าภัตตาหาร และค่ารักษาพยาบาลแด่พระภิกษุ สามเณร สาธุชน พุทธบริษัท ผู้อยู่ศึกษาและปฏิบัติธรรมที่**วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เริ่มสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๓๓

พระบูชาสมเด็จธรรมกาย ขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว (ลงรักปิดทอง) และ ๕ นิ้ว แก้ว เรซิ่น โลหะ กะไหล่ทอง-เงิน ทองเหลืองขัดมัน และรมดำ ฯลฯ เริ่มสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๒๗

รูปเหมือนหลวงพ่อ(ยืน) ลงรักปิดทอง ทองเหลือง ขัดเงา และรมดำ สำหรับบูชา เริ่มสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๒๗

ล้วนทรงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ และพระสังฆคุณ สูง ทรงอานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ทรงศีลทรงธรรมและปฏิบัติบูชามามากแล้ว **ด้วยอานุภาพวิชชาธรรมกาย**[๑] **ของ**

---

[๑] **การเจริญภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูง** ที่จะได้กล่าวถึงต่อไปนี้ มีรายละเอียดอยู่ใน**หนังสือมรรคผลพิสดาร เล่มที่ ๑** และ **เล่มที่ ๒** และใน**หนังสืออาสวักขยญาณชั้นสูง** ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อ**พระภาวนาโกศลเถร** (วีระ คณฺตฺตโม) รองเจ้าอาวาสและพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ จะได้แจกให้เองหรือมอบให้**พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** เจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ผู้เป็นศิษย์เป็นผู้แจกให้แก่ผู้ปฏิบัติภาวนาได้ถึงธรรมกายแล้ว เฉพาะตัว เป็นรายบุคคล

พระพุทธเจ้า และ **ด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ของพระวิปัสสนาจารย์ผู้สร้าง** ดังต่อไปนี้

(๑) พระวิปัสสนาจารย์ผู้สร้างพระดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ทุกท่าน นับตั้งแต่**พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ** ผู้ปฏิบัติพระสัทธรรมถึงธรรมกายของพระพุทธเจ้า และ ถึงอายตนะนิพพานที่สถิตอยู่ของพระนิพพานของพระพุทธเจ้าและพระอรหันตขีณาสพ ผู้เข้าอนุปาทิ-เสสนิพพานแล้วทั้งหลาย ตามพระพุทธวจนะที่ปรากฏในพระไตรปิฎก **จนถึงศิษยานุศิษย์**ผู้ได้รับคำสั่งสอนถ่ายทอดวิชชาธรรมกายอันศักดิ์สิทธิ์นี้สืบต่อกันมาไม่ขาดสายจนถึงปัจจุบัน ล้วนต่างปฏิบัติพระสัทธรรมเพื่อขจัดขัดเกลากิเลสตน โดยทางศีล สมาธิ ปัญญา ได้ถึงธรรมกายอันบริสุทธิ์ แล้วเจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูง[๑] ดับอธิษฐานถอนปาฏิหาริย์ธาตุธรรมของภาคดำและภาคกลางๆ จนสุดละเอียด แล้วอาราธนาบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ (ในการปกครองธาตุธรรม) สิทธิ สิทธิเฉียบขาด ของพระพุทธเจ้า และพระอนุพุทธเจ้าทั้งหลาย พร้อมด้วยพระจักรพรรดิ (ภาคผู้เลี้ยง) ฯลฯ ถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ในอายตนะนิพพานเป็นทับทวีพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ และสังฆานุภาพ อันศักดิ์สิทธิ์

---

[๑] **วิชชา** หมายถึง ความรู้แจ้ง ความรู้วิเศษ มีความสามารถพิเศษสูงกว่าวิชาความรู้ทางโลก มีตั้งแต่ระดับโลกิยวิชชา ถึงระดับโลกุตตรวิชชา ได้แก่ วิชชา ๓ อันมี (๑) **ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ** ปรีชาญาณระลึกชาติได้ (๒) **จุตูปปาตญาณ** ปรีชาญาณหยั่งรู้จุติและอุบัติของสัตว์ทั้งหลาย และ (๓) **อาสวักขยญาณ** ปรีชาญาณหยั่งรู้วิธีทำอาสวกิเลสให้สิ้นไป ทั้ง ๓ ประการนี้ วิชชาที่ ๑-๒ เป็นโลกิยวิชชา ซึ่งเป็นอุปการะสำคัญช่วยให้เจริญถึงวิชชาที่ ๓ ซึ่งนับเป็นโลกุตตรวิชชา ความรู้แจ้งวิเศษ เช่นนี้ยังมีแยกประเภทละเอียดออกไปอีกมาก เช่น วิชชา ๘ อันรวมอภิญญา ๖ เข้าด้วย เป็นต้น

ในพระทั้งหลายที่ได้สร้างขึ้นนี้ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้ทรงศีลทรงธรรม ผู้เคารพบูชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิบัติบูชาด้วยศรัทธามั่นคงในพระรัตนตรัย

พระพุทธเจ้า (ธรรมกายที่ตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ) ตลอดถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมทั้งหลาย ทรงเป็นใหญ่ในฝ่ายพระธรรมพระวินัย ทรงพระพุทธคุณ และพระธรรมคุณ อันถ่ายทอดตลอดถึงพระสังฆคุณ รวมเป็นวิชชาธรรมกายอันศักดิ์สิทธิ์ สถิตอยู่ ณ ตรงศูนย์กลางพระที่สร้างขึ้นนั้น โดยอธิษฐานจิตด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ของพระวิปัสสนาจารย์ผู้สร้าง ประดุจดังพลังงานไฟฟ้าในแบตตอรี่ที่ชาร์จกระแสไฟฟ้าไว้ดีแล้ว **แผ่พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ แก่ผู้มีพระนี้ไว้ในครอบครองผู้ทรงศีลทรงธรรม ผู้เคารพบูชาโดยธรรม คุ้มครองป้องกันมิให้ตกไปในที่ชั่วแลให้แคล้วคลาดปลอดภัยจากภยันตรายทั้งปวง** ตามพระบาลีพุทธภาษิตที่ว่า **"ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี" ธรรมแลย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม** *(ขุ.ชา. ทสก. ๒๗/๒๙๐, ขุ เถร. ๒๖/๓๑๔)*

พระจักรพรรดิ (ภาคผู้เลี้ยง) มี ๓ ระดับ คือ จุลจักร มหาจักร บรมจักร **ทรงเป็นใหญ่ในสมบัติ สถิตอยู่ ณ ศูนย์กลางของธรรมกาย ย่อมหล่อเลี้ยงผู้มีพระนี้ไว้ในครอบครองผู้ทรงศีลทรงธรรม** คือ ผู้ละเว้นความชั่ว หมั่นประกอบบำเพ็ญคุณความดี มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล เป็นต้น **ให้เป็นผู้มีความสุข สมบูรณ์ บริบูรณ์ ด้วยมนุษย์สมบัติ** (โภคสมบัติ บริวารสมบัติ รูปสมบัติ คุณสมบัติ เป็นต้น) **สวรรค์สมบัติ** และถึง**นิพพานสมบัติ** มีมรรค ๔ ผล ๔ และนิพพาน ๑ ตามศักดิ์แห่ง

บุญบารมีของแต่ละท่านที่ได้สั่งสมอบรมมา

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เจริญรุ่งเรืองด้วยปัจจัย ๔ ก็ด้วยสมบัติพระจักรพรรดินี้แล

หลวงพ่อวัดปากน้ำ ได้เคยกล่าวไว้ว่า **หากผู้ใดมีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ แล้วย่อมใช้สมบัติพระจักรพรรดิได้ไม่รู้จักหมด ผู้ประมาทขาดสติสัมปชัญญะ** คือ ขาดความรู้สึกผิด-ชอบ-ชั่ว-ดี ไม่มีปัญญารู้แจ้งทางเจริญทางเสื่อม ดังเช่น ผู้มักประพฤติผิดศีลผิดธรรม ผู้มักประกอบมิจฉาชีวะ ผู้มักประมาทมัวเมาในชีวิต ฯลฯ แม้มีพระอยู่ในครอบครองก็ย่อมไม่ได้รับผลดีตามนี้

(๒) **ตั้งวิชชาเป็นไม่ขาดสาย** แยกออกได้เป็น ๒ ประการ คือ ผู้เจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูง เมื่อปฏิบัติภาวนาดับอธิษฐาน ถอนปาฏิหาริย์ธาตุธรรมของภาคดำและภาคกลางๆ จนสุดละเอียดเพื่อชำระธาตุธรรมของตนให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ ได้เข้าถึงพระพุทธเจ้าจักรพรรดิ และพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม แล้วอาราธนาพระพุทธเจ้าจักรพรรดิ และต้นธาตุต้นธรรมทับทวีบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจสิทธิ สิทธิเฉียบขาด และตั้งผังสุขสมบูรณ์ บริบูรณ์ ด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ ตลอดธาตุตลอดธรรม แล้วตั้งเป็น**วิชชาเป็นไม่ขาดสาย นับ**...อายุธาตุอายุบารมีพระพุทธเจ้าจักรพรรดิและต้นธาตุต้นธรรมไม่ถ้วน นี้ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ด้วยการเจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูงของผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้น ยังผลให้วิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้าส่อง

สว่างถึงเวไนยสัตว์ คือสัตว์โลกที่ควรและที่พึงแนะนำสั่งสอนได้มากยิ่งขึ้น เมื่อมีผู้มีปัญญาปฏิบัติพระสัทธรรมและเข้าถึงธรรมเพิ่มมากขึ้น การสืบต่อปฏิบัติพระสัทธรรมก็ยิ่งเป็น**วิชชาเป็น** ไม่ขาดสาย เพิ่มมากขึ้นๆ เป็นทับทวี ยังผลให้ทับทวี พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพในพระที่สร้างขึ้นด้วยวิชชาธรรมกายชั้นสูงแก่กล้าทรงความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้นไปไม่ขาดสายด้วย เพราะการเจริญภาวนาถึงธรรมกายของพระพุทธเจ้า และอายตนะนิพพานนั้น ล้วนแต่ดำเนินไปโดยผ่านมัชฌิมา-ปฏิปทา (ทางสายกลาง) คือ มรรคมีองค์ ๘ อันมีนัยอยู่ในมหาสติ-ปัฏฐาน ๔ คือ การมีสติพิจารณาเห็นกายในกาย เวทนาในเวทนา เห็นจิตในจิต และธรรมในธรรม ณ ตรงศูนย์กลางกาย อันเป็นที่ตั้งกำเนิดธาตุธรรมเดิมของทุกกายสุดกายหยาบ (ตั้งแต่กายเนื้อมนุษย์) จนถึงสุดละเอียดคือกายธรรมและธรรมกายที่สุดละเอียด ถึงอายตนะนิพพานและพระนิพพาน (ธรรมกายที่ตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ) ของพระพุทธเจ้า ไปจนสุดละเอียดถึงพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรม ในอายตนะนิพพานเป็น ซึ่งเป็นมิติเดียวกันคือกลางของกลางของธรรมกายและจักรพรรดิที่ผู้สร้างได้เจริญภาวนาเข้าถึงและอาราธนาพระพุทธเจ้าต้นธาตุต้นธรรมทับทวีความศักดิ์สิทธิ์ในพระที่สร้างขึ้นนั้นทุกองค์ด้วย

พระวัดปากน้ำและพระตระกูลวัดปากน้ำ ยิ่งนานจึงยิ่งแก่เกล้าด้วยพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ และพระสังฆคุณ เพราะมีผู้ปฏิบัติภาวนาวิชชาธรรมกายชั้นสูงสืบต่อๆ กันไปอย่างกว้างขวางเพิ่มมากขึ้น และตั้งวิชชาเป็นไม่ขาดสาย โดยมิต้องมีพิธีกรรมอื่นประกอบการสร้างพระ

นอกจากการเจริญภาวนาธรรม ชำระกาย วาจา ใจ และ ชำระสะสางธาตุธรรม โดยทางศีล สมาธิ ปัญญา ผ่านมัชฌิมาปฏิปทา (ทางสายกลาง) คือ มรรคมีองค์ ๘ อันมีนัยอยู่ในมหาสติปัฏฐาน ๔ ทางสายเอกเพียงประการเดียว ด้วยประการฉะนี้แล

(๓) **เจตนาอันบริสุทธิ์มั่นคงของพระวิปัสสนาจารย์ผู้สร้างพระตระกูลวัดปากน้ำ มี ๒ ประการที่สำคัญ** คือ

ประการแรก : **พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ มุ่งประสงค์ที่จะให้ผู้มีพระไว้ในครอบครองได้ปฏิบัติบูชา โดยทางศีล สมาธิ ปัญญา อันมีนัยอยู่ในอริยมรรคมีองค์ ๘ และได้ถึงธรรมกายเป็นสำคัญ** ดังจะเห็นได้ว่าพระของขวัญที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อแจกแก่ผู้ทำบุญสร้างโรงเรียนปริยัติธรรมนั้น จะมีคำอธิบายการใช้พระของขวัญเป็นนิมิตปฏิบัติภาวนาธรรม โดยมีศีลเป็นบาทเพื่อถึงธรรมกายทุกราย และจะกำชับแก่ผู้ได้รับพระเสมอว่า**อย่าประมาท จงให้รักษาศีล ให้หมั่นเจริญภาวนาสมาธิ** โดยใช้พระของขวัญเป็นนิมิต และให้ภาวนาว่า "สัมมาอะระหังๆๆๆ" เพื่อประคองใจ รวมใจให้หยุดให้นิ่ง ณ ศูนย์กลางกายเหนือระดับสะดือประมาณ ๒ นิ้วมือไว้เสมอ หากปฏิบัติได้ถึงธรรม-กาย ยิ่งดี และจึงอธิษฐานในเรื่องที่ตนประสงค์โดยชอบ เช่น ขอความคุ้มครองป้องกันภยันตรายก่อนออกเดินทาง หรือ ขอให้ทำมาค้าขึ้น ขอให้เจริญรุ่งเรืองในหน้าที่กิจการงานโดยชอบจากพระรัตนตรัย ก็จะสัมฤทธิ์ผลด้วยดียิ่ง

พระวิปัสสนาจารย์ผู้สร้างพระตระกูลวัดปากน้ำในภายหลังต่อมา ก็ได้ดำเนินรอยตามพระเดชพระคุณหลวงพ่อสืบต่อมา จนถึงทุกวันนี้

อีกประการหนึ่ง พระที่สร้างขึ้นนี้เพื่อให้เป็นที่ระลึกแก่ผู้บริจาคสร้างโรงเรียนปริยัติธรรมโดยเจตนาอันบริสุทธิ์ มิได้สร้างเพื่อเป็นรายได้ส่วนตัว แต่มีเจตนาเพื่อการสร้างสถานศึกษาอันเป็นประโยชน์ส่วนรวมแก่พระภิกษุสามเณรได้ศึกษาเล่าเรียนพระธรรมพระวินัยควบคู่กันไปกับการปฏิบัติพระกัมมัฏฐานอบรมจิตใจให้เป็นสมาธิและให้เจริญปัญญารู้แจ้งในพระสัทธรรม และได้ถึงธรรมกายของพระพุทธเจ้า เป็นสำคัญ

พระวิปัสสนาจารย์ผู้สร้างพระตระกูลวัดปากน้ำในภายหลังต่อมา ก็ได้สืบทอดเจตนารมณ์ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ โดยเคร่งครัด กล่าวคือ

พระเดชพระคุณหลวงพ่อ**พระภาวนาโกศลเถร** (วีระ คณฺฑตฺโม) **รองเจ้าอาวาสและพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ ผู้ได้รับมอบหมายจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระธรรมปัญญาบดี**[๑] **เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ให้สร้างพระผงธรรมขันธ์ (รุ่นที่ ๔) และพระผงธรรมกาย (รุ่นที่ ๕) ก็เพื่อเป็นทุนทรัพย์ทำนุบำรุงพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ผู้อยู่ศึกษาและประพฤติธรรมโดยส่วนรวม มิได้มีเจตนาสร้างพระขึ้นเพื่อเป็นรายได้ส่วนตัวแต่ประการใด**

ในภายหลังต่อมา ทางวัดปากน้ำ โดยพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระธรรมปัญญาบดี เจ้าอาวาสผู้เป็นประธานในการสร้างพระรุ่นที่ ๖

---

[๑] ปัจจุบันดำรงสมณศักดิ์เป็นที่ **สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์**

(รุ่นพระไตรปิฎก) ก็เพื่อสร้างมหาวิหารประดิษฐานพระไตรปิฎกจารึกลงในหินอ่อน ณ พุทธมณฑล เพื่อเป็นพุทธศาสนสมบัติส่วนรวมของสาธุชนพุทธบริษัททั้งหลาย

อนึ่ง พระตระกูลวัดปากน้ำ ในโครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชนวัดปากน้ำ ซึ่งพระเดชพระคุณพระภาวนาโกศลเถร จัดสร้างขึ้น โดยมีพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล ผู้เป็นศิษย์ เป็นผู้ช่วยดำเนินการ ได้แก่ พระผงสมเด็จธรรมกาย พิมพ์เหรียญกลม หรือเรียกกันว่า "พิมพ์จันทร์ลอย" พระกริ่งรูปเหมือนหลวงพ่อ พระเหรียญภัตตาหาร (เหรียญสมบัติพระจักรพรรดิ) พระบูชาสมเด็จธรรมกายจีวรพริ้ว และรูปเหมือนหลวงพ่อวัดปากน้ำ (ยืน) รวมทั้งพระธรรมกายเนื้อโลหะ และเนื้อรัตนชาติต่างๆ เป็นต้นเหล่านี้ ก็เพื่อสมทบทุนในการเผยแพร่ธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกาย ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำได้สั่งสอนถ่ายทอดไว้แก่สาธุชนพุทธบริษัทให้ได้เรียนรู้และปฏิบัติ เพื่อความสันติสุขแก่ผู้สนใจศึกษาและปฏิบัติด้วยอิทธิบาทธรรมให้กว้างขวางออกไปทั้งในและนอกประเทศ ในวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นสำนักปฏิบัติธรรมที่ให้มีการศึกษาอบรมทั้งภาคปริยัติและภาคปฏิบัติภาวนาธรรม (สมถวิปัสสนากัมมัฏฐาน) แก่สาธุชนพุทธบริษัทโดยทั่วไป จากทั้งในและนอกประเทศมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึงปัจจุบัน โดยที่พระวิปัสสนาจารย์ผู้สร้างมิได้มีเจตนาสร้างพระดังกล่าวนี้ขึ้น เพื่อเป็นรายได้ส่วนตัวแต่ประการใดเลย

พระตระกูลวัดปากน้ำ จึงทรงอานุภาพอันศักดิ์สิทธิ์สูงยิ่งแก่ผู้มีไว้ครอบครอง ผู้ทรงศีลทรงธรรม เพราะเจตนาอันบริสุทธิ์ มั่นคงของพระวิปัสสนาจารย์ผู้สร้าง ดังนี้แล.

มคฺคานฏฺฐงฺคิโก เสฏฺโฐ สจฺจานํ จตุโร ปทา
วิราโค เสฏฺโฐ ธมฺมานํ ทิปทานญฺจ จกฺขุมา.

บรรดาทางทั้งหลาย ทางมีองค์ ๘ ประเสริฐสุด บรรดาสัจจะทั้งหลาย บท ๔ ประเสริฐสุด บรรดาธรรมทั้งหลาย วิราคธรรมประเสริฐสุด และบรรดาสัตว์ ๒ เท้าทั้งหลาย พระพุทธเจ้าผู้มีจักษุ ประเสริฐสุด

(พุทฺธ) ขุ.ธ. ๒๕/๔๑

การอบรมธรรมปฏิบัติ
ตามแนววิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้า

ภายใต้การควบคุมพระกัมมัฏฐานของพระเดชพระคุณ**พระภาวนาโกศลเถร** (วีระ คณฺตฺตโม) และ **พระอาจารย์มหาเสริมชัย ชยมงฺคโล**

๑. ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี **เป็นประจำ**

๑.๑ **อบรมพระกัมมัฏฐาน เป็นประจำ ปีละ ๒ รุ่น** คือ

รุ่นกลางปี ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ พฤษภาคม

รุ่นปลายปี ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ ธันวาคม

ของทุกปี *สาธุชนพุทธบริษัทสมัครเข้ารับการอบรมได้*

๑.๒ **อบรมธรรมปฏิบัติเพื่อเยาวชน ภาคฤดูร้อน (เดือนเมษายน) ทุกปี**

เยาวชนชาย บวชสามเณร ๑-๒๐ เมษายน

เยาวชนหญิง บวชเนกขัมมจาริณี ๑-๑๕ เมษายน

๑.๓ **อบรมธรรมปฏิบัติภาคปกติ แก่สถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่างๆ ตั้งแต่ มิถุนายน-พฤศจิกายน**

๒. ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ใน สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย

๒.๑ **มีประจำทุกวัน หลังทำวัตรเช้า-เย็น และทุกวันธรรมสวนะ (วันพระ)**

๒.๒ **ทุกวันเสาร์ต้นเดือน** มีรถรับส่งผู้มีจิตศรัทธาไปปฏิบัติธรรมที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม เป็นประจำ (รถออกเวลา ๐๗.๓๐ น. จากหน้าศาลาการเปรียญวัดสระเกศ และไม่ต้องเสียค่าพาหนะ) มีกำหนดการดังนี้

๐๙.๓๐ น. ทำวัตรเช้า เจริญภาวธรรม

๑๑.๐๐ น. ถวายสังฆทานภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์

๑๒.๐๐ น. รับประทานอาหารเที่ยงร่วมกัน

๑๓.๐๐ น. ทำวัตรเย็น เจริญภาวนาธรรม

๑๔.๐๐ น. เดินทางกลับกรุงเทพ

๓. ที่ศาลาการเปรียญ **วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร (วัดภูเขาทอง)**

๓.๑ **ทุกวันอาทิตย์** วันละ ๓ รอบ (เฉพาะวันอาทิตย์ต้นเดือน มีพิธีถวายสังฆทานภัตตาหารเพลร่วมกัน) ดังต่อไปนี้

๐๙.๐๐ น. เฉพาะผู้เจริญวิชชาธรรมกายชั้นสูงและวิทยากร

๑๐.๐๐ น. สำหรับสาธุชนโดยทั่วไป ฝึกเจริญภาวนาทั้งเบื้องต้นและเบื้องกลางร่วมกัน

๑๓.๐๐ น. สำหรับสาธุชนโดยทั่วไปโดยแบ่งผู้เข้ารับการอบรมเป็นกลุ่มย่อย

๓.๒ **ทุกวันจันทร์** และ **พฤหัสบดี** ภาคค่ำ เวลา ๑๘.๓๐ น.

รายการธรรมปฏิบัติทางสถานีวิทยุ และ โทรทัศน์

๑. **รายการธรรมปฏิบัติ** โดย **หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๙ อ.ส.ม.ท. ทุกเช้าวันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ ๒ และที่ ๕ ของเดือน เวลา ๐๘.๐๐-๐๘.๓๐ น.

๒. **รายการ "ธรรมะสู่สันติ" และ "ธรรมะก่อนนอน" ทางสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย** กรมประชาสัมพันธ์ ทุกวันอาทิตย์ที่ ๓ ของเดือน เวลา ๐๘.๓๐-๐๘.๓๐ น. และทุกคืนวันอาทิตย์ เวลา ๒๒.๕๐ น.

๓. **รายการสาระธรรมจากวัดหลวงพ่อสดฯ** ออกอากาศเป็นรายการสด **ทาง ส.ว.ท. ราชบุรี AM.1593 KHZ** ทุกวันศุกร์ เวลา ๑๖.๓๐-๑๗.๓๐น.

๔. **รายการปาฐกถาธรรม** โดย **หลวงพ่อพระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ (ถ่ายสดทั่วประเทศ) ทุกเช้าวันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ ๓ ของเดือน เวลา ๘.๐๐ - ๘.๓๐ น.

ประวัติวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
ในสถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ก่อกำเนิดขึ้นโดยมีเจ้าประคุณ**สมเด็จพระพุฒาจารย์** วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร เป็นประธาน ตั้งแต่ครั้งดำรงสมณศักดิ์เป็นที่พระพรหมคุณาภรณ์ มีเจ้าประคุณ**สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์** สมัยดำรงสมณศักดิ์เป็นที่พระธรรมธีรราชมหามุนี **พระเทพสุธี** สมัยดำรงสมณศักดิ์เป็นที่พระเมธีวราภรณ์ และ**พระภาวนาโกศลเถร** วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็นรองประธาน ด้วยความสนับสนุนของ**โครงการธรรมปฏิบัติเพื่อประชาชน** วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และ**โครงการ/มูลนิธิ พุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย** วัดสระเกศฯ มีศาสตราจารย์**บัญญัติ สุชีวะ** เป็นประธานมูลนิธิตั้งแต่สมัยยังดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา และ**นายเสริมชัย พลพัฒนาฤทธิ์** ผู้ซึ่งภายหลังได้บรรพชาอุปสมบท เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๕ เป็นผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและวิปัสสนา เริ่มเปิดอบรมพระกัมมัฏฐานแด่พระสงฆ์รุ่นแรกขึ้น ระหว่างวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ - ๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๕ ทั้งที่ในขณะนั้น ยังมิได้มีอาคารสิ่งก่อสร้างแต่อย่างใด กิจการของสถาบันแห่งนี้จึงได้เริ่มดำเนินอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่บัดนั้นและได้รับการอุปถัมภ์และบริหารให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงปัจจุบันนี้

ต่อมาวันที่ ๒๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๔ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม**ได้ก่อตั้งขึ้นภายในสถาบันแห่งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากมหาเถรสมาคมและกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งเป็นวัดขึ้นในพระพุทธศาสนา เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๓๔ โดยมี**พระมหาเสริมชัย ชยมงฺคโล** เป็นผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นปฐมเจ้าอาวาส เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ในปีเดียวกันนี้

สถาบันพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจกรรมที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

๑. **เพื่อสร้างพระในใจตนเองและผู้อื่น เพื่อความร่มเย็นเป็นสุขของสาธุชนให้กว้างขวางออกไป**

๒. **เพื่อสร้างพระวิปัสสนาจารย์หรือวิทยากร ให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และให้งดงามพร้อมด้วยศีลาจารวัตร เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น เป็นที่พึ่งทางใจแก่สาธุชนได้อย่างแท้จริง ได้ช่วยกันสืบบวรพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวยิ่งๆ ขึ้นไป**

๓. **เพื่อรักษาและสืบต่อธรรมปฏิบัติตามแนววิชชาธรรมกายของพระพุทธเจ้าให้ถูกต้องสมบูรณ์ ตามที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ได้สั่งสอน**และถ่ายทอดเอาไว้

จึงได้จัดดำเนินให้การศึกษาอบรมพระภิกษุและสามเณร ทั้งภาคพระปริยัติธรรม (แผนกนักธรรมและบาลี) และทั้งภาคปฏิบัติพระกัมมัฏฐาน เฉพาะภาคปฏิบัติพระกัมมัฏฐานทางวัดได้ดำเนินกิจกรรมที่สำคัญต่างๆ มาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ คือ เปิดการอบรมสมถวิปัสสนากัมมัฏฐาน การเผยแพร่ธรรมทางสื่อมวลชนต่างๆ ภายในประเทศ การจัดหน่วยเผยแพร่เคลื่อนที่ไปอำนวยการฝึกอบรมกัมมัฏฐานตามภาคต่างๆ ทั่วประเทศ และการเดินทางไปเผยแพร่ในต่างประเทศ เป็นต้น ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน.

อานุภาพธรรมกาย

ปรากฏเกิดมีได้กับทุกท่านที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ โดยทางศีล สมาธิ ปัญญา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามแบบ หรือแนวทางที่หลวงพ่อวัดปากน้ำได้สอนให้ปฏิบัติ
เพื่อกำจัดกิเลสเหตุแห่งทุกข์ ให้ดับหยาบไปทาละเอียดจากสุดหยาบไปสุดละเอียด
ถึงธรรมกายที่เป็นธาตุล้วนธรรมล้วนที่บริสุทธิ์ และส่งผลที่เป็นความสันติสุข
และร่มเย็นแก่ผู้ปฏิบัตินั้น ตามระดับภูมิธรรมที่ปฏิบัติได้

ISBN 974-86514-0-1
9 789748 651408

ราคา ๗๐ บาท